

ମୁଦ୍ରିତ ଚକ୍ରାଳଙ୍କଣେ ସବୁ ହାତର ଟାଂ କ
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ୧୯୦୩ ମର୍ଦ୍ଦା ନହାଇ ମାତ୍ର ଯାଇ
କିମ୍ବା ଗୋର୍ଜ୍‌ମୁଖାନ ପତ୍ର ଉପରେରେ ନହାଇ
ବିଶେଷ ପାଇଁ ପଢ଼ିମାନ ସେଇ ପାଇଁରେ ଉପାଇ
କରିଛନ୍ତି ।

କୁଳ	୨୦	ସହିତ
ବ୍ୟାପକ	୧୦	ସହିତ
ମନ୍ୟର	୨୦	ସହିତ
ଦେଖାଯାଇ	୨୦	ସହିତ

କେତେମାନ କଲାପାଦ୍ର ଏହିତ କରିବାକୁ ନାହିଁ
କରିବ କୋଣମାର ପା ୯୯ କିମ୍ବା କପଦେଶ
ମନ୍ଦିରରେ ଏହା ପରିପାତ ହେଲାପାଞ୍ଚେ । ୧୧୨ -
କୃତିରଳକ ଅପେକ୍ଷା ମହିମାନ କହିବା କୌଣ୍ଠ କିମ୍ବାକାବ
ମନ୍ଦିର ଉଦ୍‌ବଳିକାରୀ ନାହିଁ । ୧୨୩ ୧୦୫ ମନ୍ଦିର

ଏହାକୁଡ଼ା ବାଲକମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକୀୟ
ଜିନ୍ଦଗିକ ଅର୍ଥରେ ବାଗଳ, ମାତାପାତ୍ର ତଳମ,
ପ୍ରେରଣଳ, ବୁଝନ, ଡାଳି, ଭୁଲଂ ଖାଗଳ,
ଭୁଲଂ ଫେରଣଳ, ଭୁଲଂ କବର, କୁଳା ଉତ୍ସବାଦୀ
ବିନାଶ ଜିନ୍ଦଗିକ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ଵାସାଦ
ଅଛି । କେବାମାଟିକେ ଭୁଲ ଶପାଆକାର ସ୍ଥା
ରଖେଣ୍ଟେବି ଆସୁବ ଥରାଟ ନୋହୁ ପ୍ରତି
ଶବ୍ଦେବକ ନିବନ୍ଦରେ କହୁକଲେ ଅମ୍ବାଯୁଷଚିତ୍ର
ଧୀର ପାରିବେ ।

IT'S SO EASY TO NEGLECT THAT
COLD!

ଛାଇ ୬୯ ମେ ମସିବେ ସନ୍ଦ ଏହାକାଳୀ

ପ୍ରାସୁର ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଅବିଦ୍ୟା
ମହାକାମାନଙ୍କର ହେୟାର-ଲାଇନ୍ ଘୋଷର ସାମଗ୍ରୀ
୧୯୫୩ ମେ୦୧୦ ଫେବୃଆରୀ ବେ

ମହିଳାମାନଙ୍କର ଦେହାଗ-ଲାଇନ୍ ଯେତେ
କେତେ ପରିପୋଷଣ, ପରିଧରଣ ଓ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କବାସ ମନୋହର ଦେହ ତେବେ । କେତେବେଳେ ଦେବତାଙ୍କାରୁ
ସଠି ପ୍ରଥମ ଦୁଃଖକୁ, ଅହାତ୍ମାର ସୁଖକୁ ସାର, ଦେହ-
କିମ୍ବା ଉତ୍ସମିନ୍ଦେ ଏକମାତ୍ର କର ଶେଷ କେବେ ଯୋଗକ
ଟେଲ ସବୋଗରେ ଏହ ଦେହାଗ-ଲାଇନ୍ ପରିପୋଷଣ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅପର ଏହା ଜଗାରବାବୁ ଅମ୍ବେ କରିଲା, ଅବେ
ପୌରଜିଙ୍କ ସମ୍ମାନ ମହିଳାଙ୍କର ପରିପୋଷଣ । ମହିଳାଙ୍କର
ଦେବକ । କିମ୍ବା ଯେବେ ମନୋହର ସରଜନେ ମନୀ
ହେବେ । ଅପରାଦକ ନନ୍ଦେ ହେବେ ଯେଉଁ ପରିପୋଷଣ ପରିପୋଷଣ
ରତ୍ନାକର ଅବିଷ୍ଟ ।

ପାଞ୍ଚମାନ ଜୀବିତର ମେଳର ସ୍ଥିତିକାଳ—ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ

ପାଇଁପାଇ ତବନୀର ମେଳର ଏଣ୍ଡ କୋଣମା—ତଲିବଗ

ହାଇଡୋସଲ-ଇଲକ୍ ପ୍ରାଚ

କୋଟ ଦୁର୍ବିର ଅମୋଦ ଜୀଷ୍ଠ ।
ଯେ ବ ୧ ଦିନାକୁ ଅପକ ଦେବୀ ଅଭେଦୀ ଏବଂ
କୁଦିଅଟି, ଅମେଶାତି ଦୁର୍ବାଳ ସହି ଦୁଃଖାରୁ, ଏହି
ପ୍ରତିରେ କ୍ଷେତ୍ରକୁଟେ ଦେଖିପାର ସମ୍ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତାର ବଳେ
ବଢିଥେ କା ଧୋଇପା ଯେତେ କଥ ହେଉ, ଯେତେ ସହ୍ଵା
ତଥ ହେଉ ଦେଖି କଥିଲ ହେବ । ଯେତେ ପାପ ସହ
ଦେଖି ହେବ ତ ଧାରା କଥିଲ ପାପାକୁ ଲାଗିଥାଏ
ହରୁ ଦେଖିରେ ତ ଧାରା ଯେତେ କଥ ଆପଣ କେ ଯେତେ କଥରେ
ଅଭେଦୀ ଉଚିତ ଗାସା କଥିଲ, ଯେତେ ଥିଲ ଏହି
ପ୍ରତିରେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ କଥ ହେବାକୁ । ପ୍ରତିମ କଥ କଥରେ
ହେବ ଏହାର ଅଧିକ ଉପରେ ଧାରା କଥା ଆଏ ଅଧିକ
ହେବନ ଦେଖ କାହାରେ ଅଧିକ ନେଇବ କଥ କଥରେ
ଦୋଷ କଥିଲ ଏହି କଥେ କଥିଲ ମହିତ ହେବ କଥ, ମାତ୍ର
କଥିଲ କେବାର କରିବାକୁକେ ସମ୍ଭାବ କଥ କଥିଲ । କଥିଲ
ଅଧିକ, କଥିଲ ଏହି କଥିଲ ଏହି ଏହି ଏହି ଅଧିକ
ଓ ମୁକ୍ତିକଥିଲାଏ । ଯେତେ କଥେ ଅଭେଦୀ ହେବା ବନ୍ଦ
କଥ କଥାର ହେବାକୁକୁଥିଲ, ବେଳ କେ ଏହି ମହିତ ପାପ ହେବ
କଥିଲ କଥିଲ । ବ୍ୟକ୍ତାର କଥରେ କଥା କଥାର କ
କଥିଲକ କଥିଲ କଥା, ଅଧିକ କଥାର କଥରେ କଥିଲକ
ନିଜ କଥ କଥିଲ ୧୫ ମିନିଟ୍ ଏବଂ ଯେତେ କଥିଲ

ପ୍ରାଚୀର ମେଛର ସହେଳିକ
ଦୃଢ଼ଙ୍ଗ ଅବଧାର !

ଦେଖୁ କଣିତରେ—ସ୍ଵାନ୍ତ୍ୟ !!

ଭବନ୍ଦୟୀପିକା ।

ଗବ ଚା ୨ ରୁଖର କଲିକବାଗେନେଟରେ
ବଞ୍ଚିପ୍ରଦେଶରେ ସଧାରଣ ପର୍ଯ୍ୟାତ ଜୀବିଷ-
ରେ ସଙ୍କ ୧୫୦୦ ସାଲର ତେବାମ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ
ଛାତ୍ରୀ ସମସ୍ତ କରେସି କନ୍ଦର ବାଲିବା ବାହ୍ୟ-
ରିଥିଲୁ । ତଳତବର୍ଷତାରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶ
ଏହି କାହିଁ ।

ତଙ୍କପୁରୁଷର ସବୁଜଳ ଏବଂ ମୁକସଧିମା-
ନନ୍ଦର ପଦୋଷର ଗୋଲିକା ଏବଂ କାଟରଙ୍ଗରେ
କଲିବଗାଗେଜେଟରେ ପ୍ରକାଶର ହୋଇଥାଏ
ତହିଁରୁ ଅକଳି ଦେଲୁ ଯେ ଏଠାର ଅଛିଲା
ସବୁଜଳ କାହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟକାରୀଘର ଦାସ ଏବଂ ସେ
ପୃଷ୍ଠର ମାସ ତା କି ଘଣ୍ଟର ଯୁ ଶେଖାର ସବୁ
ଜଳ ଏବଂ କାରୀଘରଙ୍କର ମକସନ କାହିଁ
ଗରନ୍ତିବାସ ତୋଧ୍ୟ ସେହି ଭାରତାକୁ
ଯୁ ଶେଖାର ମୁଖସନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଗତ ବାର ଉପରେ ଶେଷକେବା ସମ୍ପାଦନରେ
ବୁଦ୍ଧିକରଣ ପେଲେଗବେଗରେ ୫୭,୭୮୮ ମୂଳ
ବନ୍ଦିଥିଲା । ତହଁ ପୃଷ୍ଠାପ୍ରାବଳୀ ମୂଲ୍ୟ ୧୯,୫୩୮
ଥିଲା । ଅଛଏକ କିନନ୍ତଜାଗରୁ ଅଧିକ ୧୭
ମାତ୍ରଥିଲା । ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟି
ଦ୍ୱାରା ଏକ କର୍ମମଧ୍ୟରେ ସକ୍ରିୟପ୍ରଦେଶର ଦ୍ୱାରା
୧୪୦୦ କିମ୍ବା ମୁହଁନିମିତ୍ତର ଦ୍ୱାରା ୫୦୦ କୁ ଅଧିକ
ଅଛି । ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଦ୍ୱାରା ସାମାଜି
ବେଦାନ୍ତାବ । ଶୀତ ବଢ଼ିଲେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟା
ବହୁବୀ ପରି ପେଲେଗର ପ୍ରତୋପ ବର୍ତ୍ତିବା
ବହିନ୍ତି କରେ ।

ଭାରତ-ମହାଦେଶୀୟ ଜାଗତାବ ବିଷ୍ଣୁ-
ଗର ସନ ୧୯୩୦ ମୁଖ୍ୟ ସାଲର ବାଣିଜ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବିବରଣ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏହି ଜାଗତାବ
ବିଷ୍ଣୁରବାବେ ଏକବୋଟି ୨୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ମଳିକମୂଳ୍ୟ ଅବର ହୋଇଥିଲା ଏହି ବିଷ୍ଣୁ-
ମଧ୍ୟରେ ଏବର୍ତ୍ତର ଅଳ୍ପ ୮୦ ଦଳାର ଟଙ୍କା
ଆଗ୍ରହ । ଏହିବର୍ଷରେ ଟ ୫୭,୦୭,୨୦୮ ଟଙ୍କା
ଆୟ ଏବି ୬,୨୭,୨୭୯୮ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ତହୁଁ ପ୍ରକାଶଦର୍ଶ ପନ୍ଥ ୧୯୦୨୦ ମୁଖ୍ୟ ସାଲର
ଆୟ ୮ ୫୮,୮୨,୩୭୯୯ ଟଙ୍କା ଏବି ବାଣିଜ
ଟ ୨,୫୨,୨୫୯ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଅଭିନ ଆୟରେ
ବିଶେଷ ଓ ବ୍ୟୁତରେ ସାମାନ୍ୟ ଦୃଢ଼ି ହୋଇ-
ଥିଲା ଏହି ମଳିକର୍ଷ ୮ ୫୮,୨୭୧୯ ଟଙ୍କାରୁ
ଏବର୍ତ୍ତ ୮ ୨୮,୨୮୨୯୯୯ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ମଳିକର ଉପରେ ହେସାବ କଲେ ବେଳେ
ଲାଭ ଗତଦର୍ଶ ଗତକର ଏଣ୍ କୁ ଏବର୍ତ୍ତ ପ୍ରାୟ
୫ ଟଙ୍କା ଲେଖାଯିବ ଯଦିଥିଲା ।

ପଦ୍ମମାଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହର୍ଷର ବାହ୍ୟାତ୍ମକ ସୁନ୍ଦର
କାର ପାଞ୍ଜଳିର ଗହର୍ମୁଖ ଜେବେଇଲ ନିଧିକୁ

ଦିବା ଏ ଏ ଦେଲେ ବମେତରେ ଜାହାଜକୁ
ଝାଲାଇଲେ । ସେହି ଘାଟାରେ ବମେତ
ନେଇପିଧାଳିଟିର ସବ୍ୟକୁଳ ମହାମାଳ୍ୟ ମହୋ-
ଦୟକର ଅଭ୍ୟର୍ଥକର୍ତ୍ତା ଗୋଟିଏ ପରି କର
ଏହି ଅଭିଜନନପଥରୀ ପ୍ରଦାତ କରିଥିଲେ ।
ଚର୍ଛର ବିଦରରେ ଲଟ ମହୋଦୟ କୁଳ-
ଜିନା ଓ ଅନ୍ଯ ପ୍ରକାଶ କରି ଓ ଶ୍ରମଙ୍କ
ଦରମକ ମହୋଦୟ ଆଗେଗେ ଲାଇ କର
ବାର ଚଣ୍ଡାର କହିଲେ କି ସୁମଧୁର ଓ ଲାଇ
ରେସର ବିଷିଧମାକରି ପ୍ରସ୍ତାବମାତର କା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବା, ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ
କିମ୍ବା ସରବାହ କୁତନ ମହାତ୍ମାର ବଳୋ
କିମ୍ବା କରିବା ଏବଂ ଅଭ୍ୟର୍ଥେ ସ୍ଵର୍ଗ କୁଳ-
କର କାହିଁ ବିଷ୍ଣୁରଧୀନରେ ରହିଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ
ପଞ୍ଜୀୟ ଉଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଅନ୍ତରାଳ କିମ୍ବାତେ
ଅଧିକରଣରୁ । ଆମେମାତେ ଆଜ୍ଞା କରୁଁ ସେହି
ଦାର୍ଯ୍ୟମାତର ପଲ୍ଲୋଷକକବ ରୂପେ କବାକବ କର
ବ୍ୟବହାର କର କର କୁଳଜୀବିଜ୍ଞାନ ଦେବୋ

ମହାମାତ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପର୍ବତ ବାହୁଦୂର ଗର୍ଭ
ସୋନମାର ପୁରୁଷ ଏ ୫ ବୀଳ ଦେଇଲେ ଦାବତ୍ତା
ରେଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ପତ୍ରି ମେତାରେ ଉପରେ
ହୀଗା ଉଚି ବନ୍ଦର୍ମୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରତିକଣ କବି ତଳତଳା ଅବସ୍ଥାରେ ଜୀବିଷ୍ଟ
ଦିନେ ତରେ ଏବି ବନ୍ଦର ଲେଖିଥିଲେ ଜକ
ଶୁଭ ବାହାରୁ ସମ୍ମାନ କର ଘେନଗରେ ।
ଆମେହି ସରଜାସ ଓ ବେସନମାସ ସମ୍ମାନ
କାହିଁମାରେ ସନ୍ଧାନ ପଦର୍ଥକାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ
ଥିଲେ ଏବି ଦାବତ୍ତାଗୁଡ଼ୁ ପ୍ରାଚୀଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସତର୍ତ୍ତପତ୍ରାବା ପଞ୍ଚଶିରେ ସୁଷ୍ଟିର ଏବି ଦେଇ
ଏ ପୁଲାଶହାର ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଆର
ଦିନ ମଙ୍ଗାଳମାର ଦିନ ଏ ୧୫ ବୀଳ ଦେଇଲେ
ମହାମାତ୍ରୀ ମହୋଦୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅମ୍ବାକବତାର
ପରିବର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକଥ ଓ ଜନର୍ମବ ଜନନୀୟର
ପଦର ଭାର ସଥାଧିରେ ପ୍ରଦର୍ଶ ତରେ ଏହି
କହିବ ପାଇଁ ଏହିପାତା କରାକୁ ଏହି ଅମ୍ବାକ
ହାଦତ୍ତା ରେଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଟେ ମାତ୍ରାଳକୁ
ମାତ୍ରା ଦିଲେ । ଅମେମାରେ ଅନ୍ତର ସହିତ
କର୍ତ୍ତା ପଢ଼ି ବାହୁଦୂରଙ୍କର ହାତର ସମ୍ମାନର
କରୁଥିଲୁ ।

ଦେଖିବାରେ କିମ୍ବା ଏବଂ କର୍ତ୍ତର ଅଧିବେଶନ କାହାର
ବିଷୟରେ ୩୮୯, ୩୯୦ ଓ ୩୯୧ ବର୍ଷରେ ହେଲାର ପ୍ରକାଶ
(ମୋହନୀ), ମହାପ୍ରକାଶ, ଅବସାନରେ ବିଜ୍ଞାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନାଳାଗାନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ୧୯୫୭ ମୁହାର ଦିନ
ଥିଲା । ୧୯୫୮ର ଅଧିବେଶନରେ ଯେ ପ୍ରକାଶ
କରାଣ୍ଟ ଜ୍ୟୋତିଷ ଏବଂ ଚାର୍ଯ୍ୟର ହେଲାର ସେହିମୁଦ୍ରା
ଏବଂ ମହାନାଳାଗାନ୍ତର ବିଜ୍ଞାନ ବାହୀର ଦାର୍ଢି । ନାହିଁ

ଅମେରାକେ ଗୁଣିଥିଲୁ ସେ ଅଛାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବଳିଶବ୍ଦ ପ୍ରସଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଅନ୍ତେତବା ହେବ
ସଥା—

ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ମାହିମାରକ ଜିବନ୍ତ ବରଳ
ଯେ କ ଏ ଜୀବିର ଭବ୍ୟ ଅଂଶ ହଲ କେଉଁ
ଦେଉଁ ପ୍ରାଚିର ମଧ୍ୟରେ କି ପରିବ ଭଲ
ହୋଇଥାରେ ବିହିର ଦେଖେ, ଜନ ଜୟନ୍ତା ଓ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଗୋଟିଏ ତାରଙ୍ଗାଳ ପ୍ରାୟତ,
ସଧାରଣ ଶିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱସରଃ ସ୍ଥିତିକା ବିପ୍ରାରଳ
ବେଳ୍ପା, ହରୀୟ ମଦ ମଦୋଗାଧାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦୁଶେ
ଓର ସମନ୍ତରର ସ୍ଵର ହିୟପ ଉଚିତଜୀବ ଶିକ୍ଷା
କିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଦରି ଜୀବା, ପାରଳ
ଶେଷତି ଶ୍ଵେତ ରଜନୀମୁଦ୍ରବର ଅବାଳମ୍ବନ
୧୦ଟେ ଶୋଇ ପ୍ରକାଶ, ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଜୀବ
ଜନିବୁ ଏହି ଶାସନାଧୀନରେ ଜୀବିକା ଘର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ

ମେଦିନୀପୁର ଏକ ଚାନ୍ଦି ଏହାପରି ଦୂରତାରେ
ମହିବାର ପ୍ରତ୍ୟାବ ହୋଇଥାଇଁ ଏବା ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନିରେ ପ୍ରାମଣ୍ୟ ଦେଇବିଲ ପ୍ରୟାଳୁ ବ୍ୟାକ୍ତିକୁ ଏ
ମର ଗର୍ଭିତେସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କରୁକୁ । କିରଣ୍ୟନେତ୍ର
ଦେଖାଇଥାଇଁ କି ବର୍ଷନାଳ ଫରାଗାନ୍ଧିରେ
ମେଦିନୀ ଧୂରର ପରିମାଣରେ ୫୮୭ ବର୍ଗମିଟି
ଲକ ଏହା ଲୋକପରିଧି ୩୨,୮୫,୫୫୫ । ଏହା
ଫରାଗର ଅଧିକ ତୋରିବି ଉପର ପରିମାଣ
ମେଦିନୀପୁରର ଅର୍ଦ୍ଧର ଦୀ ଉଠିଛୁ କିମ୍ବା
ଅଧିକ ଦେଇବ । ଏତେବେଳେ ଜୀବର କାହାର
ଏହାଙ୍କର କିମ୍ବା ହାତିମହାର ନିରାକାର ଦେଇଥାଇଁ
କଞ୍ଚାବର ହୋଇଥାଇଁ । ସବଳପ୍ରାଚର୍ଯ୍ୟ ଦୂରତା
ପରିଦର୍ଶକ ବରବାର ମୁକ୍ତା ଗାଁହୁ ଏବା ଦୂର
୨୭୧ ମ୍ଲାଦର ଲୋକନାଳବର ମଧ୍ୟ ସହିତ
କିମ୍ବା ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅଧିକ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ୍
ପ୍ରସ୍ଥାନଘାଟଟା କାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧିତକରୁ ରଗୋଡ଼ାର
ଏ କିମ୍ବା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକି ପ୍ରାଚୀ ହୃଦୟରେ
ଦୂରତା ହେବ । ଏହାକୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ମୁଖ
ଏବା ଅନୁଭେଦରେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବ ଉଚ୍ଚୟ କେବେ
ଏହି ଏବା ସ୍ଵର୍ଗକର ଦେଖାଇବାକୁ
ଏହାକୁ ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ ଦେଖାଯାଏ କି ଆହୁରି ଶୁଣି
ଏହା ପାଇଁ କରାଯାଇନା ।

କରୁଥେବେ ଏ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବା ପତ୍ରଖଲ ।
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶାମରେ ସଂକାରେଣ୍ଟ ଅଧିକ
ଅର୍ଥରୁ ଏ ୩୦,୦୦୫ ଲା, ମେହନାଧୁରରେ
ଏହି, ୧୯୮୯ ଖାରା କରନ୍ତିଲେ ୧୦,୫୫୯ଲା
କିମ୍ବା ପତ୍ରଖଲ ।

ରାଜୀବର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ଗଡ଼ିଆ
ଶୁଣ୍ଡୁଷ ଶାପକୁ ଗ୍ରାହି ସାହେବ ଏହି ବାଦା-
କର ଅନ୍ତରୁ ଗାହି ମୁହାମଦଙ୍କ ପାପକ ବ୍ୟା-
ପତକ ଗମନ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ
ପୂର୍ବର ମାତ୍ରକୁ, ଗତଜାର ପୁଲାଷ ସୁପ୍ରତ୍ଯେ
ଏହି ଉତ୍ସାହ ବାହି ବୈକୁଞ୍ଜନାଥ ଦର ଖୋଲି
ପାଇଥିଲେ । ଏହିମୟରେ ଏହି ହାତିମଳର
ପ୍ରଯାଗର ଚାରଙ୍ଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଏ ବୁନ୍ଦର ଏଲାହାର ହେବେବ ଲୋକଙ୍କ
ଦେଶରେ ଲୋକମାଳେ ନିଜ ଏଲାକାର ରାଜ-
ପାତ୍ରଶାକ ନିରତରେ ବଜାକ ଦେଇଥିବାର
କାହାର ପୁଲାଷ ମୂଳଦ ଦେଇଥିଲେ ଏହି
ଦୂର ବଢକୁ କମନ୍ତେ ଏହି ବାତମ ଏକ
ଧ୍ୟେରେ କୃପତାରେ ସମବେଗ ଦୋଳି
ଥିଲେ । କହିମଧିରୁ ଗୋଟିଏ ମାମଲ ପୁଅ
ନ କଣ୍ଠେବେ ଦ୍ୱାରରେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବଳ
ଦ୍ୱୟିବାର ଉଥିତ ଦୋଇଥିଲ ଗାହାକୁ ବାବ
ଦ୍ୱାରଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଏହି ଅସମିମାତେ କିମ୍ବ
ଦ୍ୱାରଥିବାର ଅପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ ଶୁଣ୍ଡୁଷ
କାହାରିଛି । ଏହି ମୋଦବମାରେ ଆସିବ
ପ୍ରଯରେ ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଥିଲେ ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେ ମୋଦବମ
ଲୋକଥିବା ପୁଲାଷର ପର୍ବ ବିରକ୍ତରୁ ପ୍ରଦାନ
କରିଲ ସେ ପରିପାତା ବଚାକର ଉପଦେଶ-
ପତେ ଓ ଗାହାକର ହିତ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ
ଦ୍ୱାରର ହାତ୍ର ଦିଅନ୍ତର । ମାତ୍ର ମୋଦବମାର
ଦ୍ୱାରପଥ ବା ପୁଲାଷରେ ସେ କଥା ଉଚ୍ଚ
ଥାଏ । କଥାକୁ ହୁଅଥାଏ ସେ ପୁଲାଷ ଅନ୍ତର
ମୋଦା ନରବନର ମୂଳଦ ଘାର ଅକୁପକାର
କରିଅଛନ୍ତି । କହିମଧିରୁ ଗୋଟିଏ ମାମଲ ସିକ
ନ୍ତରି ଦେଲା ଅନ୍ତର ଲକ୍ଷ ଶ ବିଦ୍ୟାଵିଜିତ
ମାମଲ ଅତି ଏହି ସେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅକୁପକାର
ଗୋଟକରେ ଦେଉଥାକୁ ଉତ୍ସାହ ଫେର
ଦ୍ୱାରିଅଛନ୍ତି ଏହି ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଦାନ
ମୂଳଦ ଜୀବିବାର ଉପାୟ ଥାଏ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନ୍ତରୁ ସୁପ୍ରତ୍ୟେ ସୁମାନବାର ଫେରିଥିଲା
ଗାହାକୁ ।

ମହାରାଜୀ ଅମେରିକାରେ ଦୂର୍ଗତ ଏହିତ କଳାରକ ଶୁଣି
ଯଦୁ କିମ୍ବା ଲିଲାର ମୋଧୁରେ ଦେହ
କାନ୍ତି ଗୋଟିଦାସ ପତ୍ର, ଲିଲାର ଉତ୍ସବ
ଉଠିଲାର ନିଥୀ ଛାତ୍ର ଦେଇ ଲୋଡ଼ମାନଙ୍କ

ଭାବୁ ସମ୍ମିଳନରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ବହିବା
ଏବଂ ଚର୍ଛାୟାରେ ଦେବା ବସୁତ ବରିବା ବିଷୟ
ପ୍ରାମାୟ ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ତମିଧିକର ପଲାଞ୍ଚବାର
ଅବସର ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ତାହା ଜକ୍ଷ୍ଯମେ
ଏବଂ ଶାରସାରରେ ଆସଗଲୁ । ମୋଧସବବେ
ଉତ୍ତରପଣ୍ଡିତମାର ଶାଖାମରତ୍ନଗଠନେବାର
ଯେତେ ପହି ଅମ୍ବେମାକେ ପାରଥାର୍ଥ ହୌରସି-
ଥିରେ ଏ ପ୍ରତଙ୍ଗ ଲେଖା କହି କରଂ ଏବଂ
ପଥରେ ଚର୍ଛା ବିଷୟର ଅର୍ଥାତ୍ ଗୌତମାର୍ଥ
ନ ନିରାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ମିଳନ କରି କରୁଛି
ଥିବାରୁ ଯେବେ ଦୁଃଖିତ ଥିବାର ଲେଖାଥିଲୁ
ଏବଂ ସମ୍ମିଳନର ପ୍ରେସର ପ୍ରମୁଖଦଙ୍କ ହୌରସି
ପ୍ରକାର ପ୍ରଲେହକ ବାକ୍ୟରେ ଲୋହବର
ସହାକୁକୁଳ ବିନା ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରଇ ଉପ-
ଦେଶ ଦଶାଶୀଳଥିବାର ବିଗ୍ରହ ହେଉ ଗାହି ।
ତଥାପି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଠା ଶାଳଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି
ପୁରୀର୍ଥ ସାଧକର ଅନ୍ୟାୟ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ
ଦିଲଥାଏ ହେବେ ତାହା ଅନୁର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ
କୁହେ । ସେପରି ଦୁଃଖରେ ଲୋକ ବରୁଦ୍ଧରେ
ଦେବକ ଗୋପନୀୟ ରିଯୋଟ ପଠାଇବା ଅନ୍ୟାୟ
ତାହାକୁ ଶୁଣିବ ଦେବା ପୁଲାଶର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଗୋଲ ଅମ୍ବେମାକେ ବିଶୁର କରୁଣ୍ଟ । ବଜ୍ର-
ଜାରେ କୁକବେ ଜାର ନନ୍ଦମୁଣ୍ଡିକସ ଅନେ
ବର ଓ ଜାର ଗୌତମାର୍ଥ ପାଇଏକ ଜାମିଜେ
ପରିନଦାଶ ମୋହବମା ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ପରିମାଳରୁ ପ୍ରଦାନ । ଓତାରେ ସେପରି
ଦେବା ଦିତିତ କୁହେ । ଧର୍ମପୂଜା ଓ ଦରଦ୍ରିତ
ସଙ୍ଗେ ଧଂଗା ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଥିଲା । ଏହି କାର
କୁହୁ କରେଇବ ଏକାନ୍ତକାରୀ ଲୋକବିଠାର
ଦେବା ଅଦ୍ୟା ନନ୍ଦବା ବିଷୟକ କଲିବା
ଫେରୁବିଶ୍ଵାଦଶିଶା ସମିତର ନିପୁନକୁ ଅମ୍ବେମା
ଅନ୍ତମୋଦକ କର ପାରୁ ଗାରୁ ।

ରୂପ କାପାଳ ଦୃଷ୍ଟି

ପେଟ୍‌ଆର୍ଟର ମନୋହାଲୀଙ୍କାଳୀର ଦ୍ୱାରା
ଗତ କ୍ଷୁଦ୍ରକେ ବେଳର ପତକ ଶାତ୍ରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଶ୍‌ଭାବ ଜାଗାକି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ତୋପ ଦାରୀବାରୁ
ଯାଏ, ଦେବ୍ତା ବାହାରି ଓ ପଞ୍ଚ କଳିଗୋଟିଏ
ଦୂର ଅଧିକାର କରିବା ସବୁକ ହୋଇଥାଏ ।
ଶମାଳର ଗୋଲକର୍ଣ୍ଣହାର ସ୍ଵର ଅନେକ
ଯତ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ମେଟିଏ କାହାକି କୁହିଯାଇ
ଅଛି, ଉତ୍ତର କାହାକି ଅର୍କନ୍ତରୁ ହୋଇଥାଏ ।
ତୋଫ୍ତରେ ପ୍ରହାର ହୋଇଥାଏ ସେ ଗୋଟିଏ
ଆର୍ଟର ମୁଖରେ ଜାଗାକିର ୧୦ ଜଣ କର୍ମକୁଳ
ଦିତ ଓ ଏ ଆହର ହୋଇଥାଏ । ବିଜନ
ମାତ୍ର ପଞ୍ଜିର ସମ୍ବାଦ ଏହି ସେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଟର

Digitized by srujanika@gmail.com

ତରଗତୀ ଧ୍ୟାନପ୍ରତ୍ଯେକଙ୍କୁ ଦୋଷାତ୍ମକ କିମ୍ବା ଏ ପଞ୍ଚାତ୍ମକ
ମେଘପ୍ରେରଣାବର୍ଗଠାରେ ଗୋପନ ରଜା ଦୋଷ
ଅଛି । ଗନ୍ଧାର ଲା ୩୦ ଉଶରେ ଗୋଟିଏ
କାପାଳ ଜନ୍ମାଳ ପୋର୍ଟର୍ସର୍ଥର ପ୍ରତି ଗୋଲ
ବର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷୁଷ୍ମବା ସ୍ଵପ୍ନରେ କୁଚିମୁହ ଅବ-
ରରେ ଲାଗେ ଦୂତ ସାରୁଥିଲା ଓ ମେଷ୍ଟମଧ୍ୟରେ
ଥୁବା ୩୮ ଜନ ଦୂତ ସାରୁଥିରେ ।

ବାଲିର ଯାତ୍ରା କିମ୍ବା କେବଳ ଉତ୍ତୟା ସବୁ-
କର ସମ୍ମ କହିବା ନିବାରୁ ଅଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଏ
ସମ୍ମ ଦୃଢ଼ିତୁପେ ଗହିର ପ୍ରତିବାଦ ଦରୁଆନ୍ତି” ।

ଏହି ବାରସ୍ୟାତ୍ମକ ପାଠକାଳେ ପ୍ରକଳ୍ପ କଥା ବୁଝିବାରୁ ସମ୍ଭବ ଦେବେ । ସେ ସମ୍ଭବରେ ଅମୂଳନକର ଅଧିକ କଣ୍ଠ ବୁଝିବାର ଅବଶ୍ୟକ ବାହି । ଅମଲକ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇ କୁରୁଷୀ କଲି-
ଦିଗାର ସମ୍ବାଦପରିଚାଳକଙ୍କୁ କୁମରେ ପ୍ରଦାନକାରୀ ହର୍ଷ ଏବଂ ଅମୂଳନକର ପରାଗୟ ଦିଗା ଆଜ୍ୟ କଣ୍ଠ ମହେ । ଏହାଦାର ସମ୍ବାଦଦାତା ଏବଂ
ସମ୍ବାଦଦିତ ମହୁଁ ଦାତି ଦିଗା ଆଜ୍ୟ କଣ୍ଠ
ଫଳ ନାହିଁ । ଯାହା ସର୍ବ ତାହା କବାର ଲୁଚି
ବହିବ ବାହି । କେଇ-ବି ପ୍ରାଣରେ ହିତ
ବହିବ ? ରେଖା ପଢାଇଷିଥିଲୁଁ ରେଖା ମନେରୁ
ଯାହା ଆସି ତାହା ରେଖି ପଢାକୁ ବା ଦାର
କାରୁ ଯାହାର ହିଏ ଦିଖା ଦାହି ସେ ଲୋକ
ଅପରାଇ ଦାନ୍ତିର ଅଶ୍ଵେ ଦୁଃ ଜୀହି ଓ ସେ
ମନ୍ଦସା ହେଇ କାହିଁ । ସେପରି ରେଖାଦ୍ଵାରା
ଅଳ୍ପର ଅଙ୍ଗଳ କିନ୍ତୁ କେବଳ ନିଜର ଅମ-
ଙ୍ଗଳ ଦିକ୍କା ଅଟେ । ଅମ୍ବେମାଳେ ଏହାକୁ
ଆପା ଦର୍ଶି ଏବିରେ ଏ ହାତୁ ଧେବ ଦେବା
ଦିଲିପତାର ଦିଲିପଜୀନ ସଙ୍ଗ ସହି ଉତ୍ତମ-
ସହିଲମାର ଘୋର ମୁଘଳ ଦେବାର କଥା
ଦିପରୀ ଦେବାରପରି ଏବଂ ପାଦ ସନ୍ଦେଶ-
କଳତ ମାର୍ଗସା ଦେବାର ସଙ୍ଗୀ ଆପା ଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ କଳେଖ ।

ବଜ୍ରପୁରେଷର ମେଘସର ବା ପ୍ରାମୟାଳ
କରେ ନିତକଞ୍ଚିର ଗୃହାସ ସମ୍ମରରେ ବଜ୍ରପୁ
ନରଶ୍ରୀରୋହିର ଏହି ମଦମାଣ ବା ଶ୍ରୀ ରାଜ
ଲିଖିତ ଶତ୍ରୁଏ ସରବୁ ରରେ ସଙ୍କଷାଧାରଣର
ଜାଗା ହାରଣ ବଜ୍ରକାରେନେବେ ପ୍ରଦା-
ନେତ୍ରଭୋବାଳୁ । ତହିଁରେ ବେଣ୍ଣା ଅଛୁ ବ
ମୋଘସରେ ସାପୁରୁଷର ଧାନ୍ୟକଳ ଯୋଗୀ
ଦିବା ପ୍ରସନ୍ନ ସନ୍ ୧୦୦୫ ବାଜଠାବୁ ଗବନ୍ତି
ମେଘର ଉଦ୍ଦେଶ ମହୋତ୍ସାମ ଆକର୍ଷଣ
ଦସଅଛୁ ଏହି ଭବନ ନେପୁକଟ ରକର୍ମିରମାତ୍ରେ
ଜାଗା ଜ୍ଞାପୁ ଅବଲମ୍ବନ କି ରଥରୁ । ପ୍ରତି
ଦର୍ଶନକେଟ କିମ୍ବର ସମୟରେ ଏ ଦଥା ପାତ୍ର
ମୂରାର ଏହି ତହିଁରେ ଯେତେ ରେତ ତଥାର-
ଅଛୁ କାହିଁର ଟ୍ରେଶାର ଅଗର ଗୋଦମ୍ବକର
ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜାଗାଅଛୁ । କାରାଜପୁରୁ ମାନିବର
ପର ପ୍ରେକ୍ଷନ ବାହାରୁ ଐବାନ୍ତୁ କଥିଅନ୍ତରୁ
କି ଧାନ୍ୟକଳ ସୁର କିନ୍ତୁ ପରମାଣ ଧରିବେ
ସମ୍ପୁ ବଜ୍ରପୁରେଷରେ ଅଛୁ ଥିବୁ, ଏପରି କ୍ରମ
ଅଛୁ ସହିରେ ବି କୋତନ୍ତର ଜାଗାର ଦେଇ
ରହ ନି ତାହିଁ ଏହି ସେ କୋତ ସରତାର

ଏବେ ସ୍ରୀମତୀ କର୍ମଶିଳାର ଦଲ ଜଳ ଯୋଗୀ
ଯଥାର ସୁବନ୍ଧୋବସ୍ତୁ ଏବେ ଜଳ ଦୂଷତ ଦେବାର
ଦେବିମାତା ଅନ୍ତର କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଣ୍ଟେ।
ପୋଖରୀ ଓହିଲା ନ ଗଲେ ଅନାହାତୀ ସମୟରେ
ତହୁଁ ରେ ଅବୁଜଳ ଥାଏ ଏବେ ଯାହା ପକୁଆ
ହୋଇ ଗେଲା ବସ୍ତ୍ରାବର ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲେ।
ପୁଣ୍ୟ ଦିମର୍ରେ ଲୋକେ କୁଆ ପୋଖରୀ ଖୋଲାର
ଦେବାର ମେତେ ତଃ୍ପର ପୁରୁଣା ପୋଖରୀ
ଓହିକବାରୁ ଟେବରେ ଲୁହଣ୍ଟି। ୫୦୨ ପ୍ରାଚୀରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଯଣ ବା ସର୍ବଦେଵି ଦିନାତି
ଦେବୁ ପୋଖରୀ ମରିଛି ଦୋହି ପାରେ ନାହିଁ।
ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରକରେ ସ୍ରୀମତୀ ଦାତମାନେ ଅପରା
ପ୍ରଭପଦ ବନ୍ଦରେ ଏବେ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟାବାଦ
ଅବେଳା ଜୁମନ କରିପାରନ୍ତି। ଲେ ବା ସଦ୍ବୀଳ
କିନନ ଦାତମ ମୋଷସଙ୍କ ଲୁହଣ୍ଟିଲେ ନାହିଁ
ଦେଖି ଅବଶ୍ୟକ ହୁଇଲେ ଏ ୫୦ ଲା ସାହାଯ୍ୟ
ଦେବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇଲେ କେବେ ଭୁବନ
ହୋଇପାରେ । ଅନ୍ୟର ସୁରକ୍ଷାରୀ ମରିଗଲା
କରିବା କିମ୍ବରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକ କିମ୍ବା କୋରାତଳା
ଅଧିକାର କ ଆରଧାରେ ମାତ୍ର ମାରିବ ସଫଳ
ବଦୋକପ୍ର କରି ଯାହା କରି ଯାଇନ୍ତି ଏବେ ଏ
କିମ୍ବରେ ଅଭିନ ସମ୍ମାନର ମଧ୍ୟ କମ୍ପଳ
ଦେଇଥିଲୁ । ଏ ସମସ୍ତ ସୁରକ୍ଷାରୀ ପାନୀଯକଳ
ସକାଶେ ଅଛିଲା ବନ୍ଦିବା ଅବଶ୍ୟକ ଓହିନବ
ଜୀବ ନେତ୍ରର କରିବା ଶୁଣି ବିଜୀ ଯେବେ ଏ
ସମସ୍ତର ଜଳ ଶୁଣେ ଦୁଆର ଦେଇବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ
ଗାନ୍ଧୀରବା ଲୁହା ଓ କାଷତ ଖୋଲିବା ଏହା
ଗୋମେଷାଦ କୁ ଲେ ପାଞ୍ଚମବାଦୁରିଟ ଦେବାର
ପ୍ରଥାକ ଦାଉଣ ଥିଲା । ଏ ସମ୍ଭୁ ଦୁଇଇ ବାରା
ଲୋକର ସ୍ତ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସମ୍ମାନ ଦିପନାରୀ
ତ ଜୀବିକା ବୋଲିବାରୁ ଦେବ ଏବେ ଲେନେ
ସେ ସମସ୍ତ ଧରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦାତମାନୀରକ
ପରଦର୍ଶକଦାତା ଥଣ୍ଡ କଲର ଆଖା ନାହିଁ ।
ସମସ୍ତ ପ୍ରଳାରେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଧ ଆଖା ଦରନ୍ତି ଦେ
ଶିତି ଦୁଲୋକମାନେ ଦେଇଲୁ ଦୁଇବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପ୍ରଦୂତ ଦେଇବେ ଏବେ ସ୍ରୀମତୀ
ଦାତମାନୀର ଭୂପଦେଶ ଓ ଉତ୍ତରନାମ
ପରଶଶାତ ଦିଲୁ ପଳିବ ଦେଇଲେହେ ତଥା
ଲେନେବର ଶିଖ ଦେଇ ଏବେ ସମୟରେ ତାମ
ପରଶଶ ଦେବା ମେର୍ଜିତାରେ ପ୍ରାମବାସମାନ
ଘୋଟିଏ ସୁରକ୍ଷା ଖୋଲାଇବାର କାଷ୍ଟମଧ୍ୟ
କୁ ଥିଲା ଦେବାରୁ ସମ୍ଭବ ଦେଇବେ ଏବେ
ଦୋଷର ଅର୍ଥ ଦେବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇ
ଥିଲାରେ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇବା ଅବାର ଦୁଇମଧ୍ୟ
ଏବେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଧ କାହିଁ ଏ ଥିଲା ଦେଇବେ । ଏ
ବବର୍ଣ୍ଣମେଝ ଦେଇପାଇ ଏବେ ବବର୍ଣ୍ଣରେ ଏକାଶର

ଟ ୫୦୦ ଟା ଏବଂ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ସମେତେ
ମୋରରେ ଟ ୧୦୦୦୯୯ ଟାରୁ ଅଧିକ ଦେବେ
କାହିଁ । ସବୁକାର ଏହି ସରଗରେ ଗଲା ଥାବୁ
ଦେବେବେ ଯେ କାହା ସୁନ୍ଦରବନଶୀପ କାହିଁ ନିଜାକୁ
ଅଧେନ୍ଦ୍ରକ ପୁଣେ ବ୍ୟୟ ଦେବ ଏବଂ କଳ୍ପାର
ଦେବେ କିଛିକୁ ସାହାରୀ କରକାର ପିରା-
ଥାରିବେ । ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକ ସହେଳିତ ଦେବ-
ପର୍ମାଣୁ ଉପର ଦୋଷକ ପୃଷ୍ଠାଗୀ ମରମପରେ
କିନ୍ତୁ କରଇ କରିବା ଅନୁଭବଙ୍କର ଦେବ
ପାହି । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ପ୍ରାକରେ କିନ୍ତୁ ଥୁଷ-
ରାଗୀ ବା କୁ ଅର ଥାବ ଆୟକ ମେତାରେ ଯେଉଁ
ସମସ୍ତ ଶୋଭାରଗ ଅପାରତଃ ପୋରତର ବର୍ଣ୍ଣିତ
ଦେବ ଏବଂ ମାନ୍ଦରର ମହୋଦୟକ ହିବେ-
ତକାରେ ଗାଢା ଦେବା କୁଚିତ କାରଣ ଯେଉଁ
ତାରେ କିନ୍ତୁ ଥୁଷରାଗୀ ବା କୃପ ନିଜାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତି ସରକାରର ସହାଯ ପାଇବାର
ସେ ପ୍ରାକର ଦାଖ ଅପ୍ରକାଶ ଅଟେ ।

ଗର୍ବ୍ମ ମେଘଙ୍କ ର ସବୁଲିପ୍ତ ଯଥିର ଥାର
ମର୍ ପାଠମାତ୍ରଙ୍କ ଜ୍ଞାନିକା ହାରଣ ଉପରେ
ଶୁଦ୍ଧ ବଳ୍ପ ଦଳ୍ପ । ଅମମାନଙ୍କ ଅଲପାୟ୍ ବାହୀ
ନହେ କ ଶାନ୍ତିବାର ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବୁ ।

ତେଣା ଗଢ଼ିଗାନ ମଧ୍ୟରେ ମୁସୁରକଣ୍ଠଯେବୁ
ବହାପେଣା ବୁଦ୍ଧ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଗହିର ଗଢ଼ି
ବା ସଜଧାନ ବାପପଦା ମେମ୍ବ୍ର ପୁନଃର ତୁ
ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି । ଧର୍ମର ତେଣାର ବନିଲାର
ପ୍ରଥାକ କରିବାକ ବେଳେ ସହିତ ମାର୍ଗଦା ରେଖା
ବାହୀର ଯୋଗ ଦେଇବୁ ବେଳେ ପ୍ରାନ ଦେଇବୁ
ବାରୁମୁଣ୍ଡ ଏ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଧର୍ମର କେ
ସାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁନଃପୁନ୍ତର୍ବିଷ୍ଟ ଏ ଯେ ବେଳେ ଦେଇବୁ
ବାହୀର ଯୀଜ ଭାବାର ଶ୍ରମ ଓ ବ୍ୟାୟ ବ୍ୟର୍ଥ
ଦେଇ ଆହି । କାରିଗରୀର ଘରକାଣୀ ଏହି
ବଳାକ ତେଣାର ବ୍ୟାୟ କରିଲାଗରେ ଯେଥୁ
ଏବଂ ପରିଷାର ପରିଚାର କରିଥିବେ ପୁନଃପୁନ୍ତର୍ବିଷ୍ଟ
ପୁନଃପୁନ୍ତର୍ବିଷ୍ଟ ଏବଂ ବଢ଼ିଯ ଫଳ କୋଠି ଓ ସରବାରୀ
ଦାର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରର ଦିନମନ୍ତର । ଏବା ଲାଗେନାରୀ
ତାଏନାକୁ କରିବାର ଯଦି ଶେଷିବ ଅନ୍ତର୍ବିଷ୍ଟ
ତେଣାର ପରିଷାର ଏହି ବଢ଼ିଯ କରିବାରେ
ଯଦି କାହିଁ । ଏହି ଦିନର କରିବାର ଏହିର୍ବିଷ୍ଟ
ଶେଷିବ ବୁଝୁଣ୍ଟି ଦେବାର କାହିଁ ମାତ୍ର ସେତରେ
ଗାବା ଅଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏବଧିନରେ ଏ ବ୍ୟାୟ
ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏବା ମାର୍ଗଦା ପାହିବ ପୁନଃପୁନ୍ତର୍ବିଷ୍ଟ
କହାର ଜାତିକ ମହାବିଜ୍ଞାନ ତାବାଜର ସମୟର
ମାତ୍ରର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଉତ୍ସର୍ଗ କାହେମନ୍ତର
ବିଜୟର ଶାଖାକ ତାରରେ ଯାଇବ ହୋଇମୁଣ୍ଡ
ଏହି ସେ ବ୍ୟାର ପଲାମାରେ ଅକର୍ଷ ନିତଜ୍ଞତା

ମୁଦ୍ରଣ ତଥା ପ୍ରକାଶକ ସଙ୍ଗ ପାଠୀଦା

ସହିତ ଗାହାଙ୍କର ବୁଣ୍ଡ ସୁମରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ମହାରଜା ସେହି ଭଲଭାଷଥର ଅନୁଗ୍ରାମୀ ହୋଇ
ଚଢ଼ୁ ବଳ ଉନ୍ନତେଷେଷାଧିକରେ ଏହାକୁ ସହିବାକୁ
ଦେବାହୁର ପ୍ରକାରିତର ସଖ ବଚାଉଅଛନ୍ତି ।
ମୟୁରବରେ ପ୍ରକାଶମାକେ ସୁଖରେ ହୃଦୟର
ଆଶିଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ୍ୟ ସୁମାରି ଏହି କି ବାଲେଷ୍ଠର
ପ୍ରଦତ୍ତ ମୂଳଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କହିଯାଇ
ଶୁଣି ମୟୁରବରେ ଦୂରୀରୁଅଛନ୍ତି । ଅଥବା
ସୁଦିଧା କି ପାଇଲେ ସରବାରର ଆସ ଏହା
ହାର ଲୋକ ଏହାଗତକୁ ଭାବି ଯାନ୍ତି ହାହିଁ ।
ବାସୁଦାରେ ମାନ୍ୟବର ବଜେଳେଷ୍ଠର ରେଇ
ଭୁବାନେ ଥିଲୁରେ ମହାରଜାବର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ୍ୟ କରି
ଯାହା କହିଥିଲେ କି ମହାରଜା ଅମୃତର
ବା ବିଳାପ୍ରଦର୍ଶି ପରିଚୟାନ ଘରକ ବଜେଳ
ହାର କେଣ୍ଟାରେ ମନ ପ୍ରାଣ ଚାଲିଦେଇଅଛନ୍ତି
ତାହା ଅପରେ, ସତ୍ୟ ଅଟେ । ମହାରଜା ହୃଦୟ
କୁର ଛାଇ ଏ ସୁମରୁମାକବର ବିଦ୍ୟଶିଳ୍ପର
ବିଦ୍ୟାର ବାହ୍ୟ ସଙ୍କେତ ଶରୀରବିମନ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କରିବାରାର ପ୍ରକଳତ ବ୍ୟବସାୟ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍କଳପାତ୍ର, କୁରତ ବିବିଧାୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
ଏବଂ ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରତି ସଥ୍ୟୋତ୍ତବ ମହୋମୋଦ୍ଦା
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏହି ସେ ସମୟ ବିଷୟରେ
ମୁକୁତମୁରେ ଅର୍ଥ କାହିଁ ଦେବିଥାଏନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତ
ମାନ୍ୟ ଗାହାଙ୍କର ଗୁରୁତବରେ ଭାବ କେବଳରେ
କୁରୁକୁ ଏବଂ ତି, ଯୋଗ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତ୍ତି ଏ, ଏବଂ
ବୋଷ ଅଛନ୍ତି । ଦେଖ ମହାଯୁଦ୍ଧକୁଣ୍ଡପ୍ରଣା-
ଳାରେ ତାମା ପ୍ରକାର ପ୍ରସର ଏବଂ ରେଷମ
ଭୂଷଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଦସ । ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
ପଦାତାରେ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୱର୍ଦ୍ଦିଶ କୁଲିକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାପନ
କରି ପ୍ରାଣୟ ଲୋକବହୁର ବିଲାତାକୁ
ନିଃଶ୍ଵର, ଚିତା, କାମାନ, ଜଳଯାତ ପ୍ରକଳତ ଫଳ
ଅରମ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଏହି କୁର ଶେଷ ସାଦାଯନରେ
ଲେଷମ କୁଥ ବହାର ରେଷମ ନାହାର କର-
ନାର ଅରମ କରିଥାଏନ୍ତି । କୁର ଓ ଲିଙ୍ଗା
କୁରୁ-ସୁରତଳ କାବିଧାୟ ମାତ୍ର ତାମା ବାର-
ଶରୁ ଦୁରମୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ସଞ୍ଚିତ ଭାବରର
କୁର ଅଣାଇ ଚପର ପୁରୁଷା କିମ୍ବକୁ କହିଲେ
ତସର ଲୁହା ପୁରୁଷାର ଶିକ୍ଷା ଦିଅପାଇଥିଲା
ଏହି ଲିଙ୍ଗର ଦିବର ଯୋଗାର ଲୋକଙ୍କ ଗାହା
ଅରମ ପରମାଣୁରେ ଭୂମି କରିବାର ଉପାଦାନ
ଦିଗ୍ନାୟିରଥି । ଗୋଟି ମହାଯୁ ସରବାର
କୁର କର୍ମ୍ୟ ମହିମାର ନିଃଶ୍ଵର ସ୍ଥେତା
କରୁଥିଲା ତାକ କରିବାର ପ୍ରକଳତ । ବର୍ତ୍ତମାନ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅବସର ମେଲ ପେରସକ ପାଇଥାଏନ୍ତି
ମହାରଜା ତାମାଙ୍କ ମୟୁରବରେ ଭୂରପ୍ରସରିତ
ମାତ୍ର ନିଃଶ୍ଵର କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବକୁ କରିବାର

ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୂରାକୁ ମେହୁଁ ରିପୋର୍ଟ ଦେଇଥିବାକୁ ତହିଁ କୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ବାମଦୀ
ଶାଟି ଏଲାଗାରେ ଦୂରାକୁ ଏହି ତୃତୀୟ ଲୁହାର
ଖଣ୍ଡ ଅଛି କି ସହିରେ ବ୍ୟବସାୟ ସୁଧାରେ
ବାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଲାଭ ହେବ । ଏପରି ବାରିପଦୀ
ନିର୍ବଚନରେ ଅବୁ ଏବଂ ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵା ମାଟି ଅଛି ।
ଏ ମାଟିକୁ ତନିକାପକ୍ଷର ପାଷାଡ଼ ବିର୍ତ୍ତି
ହୋଇ ପାରେ । ଏ ସମସ୍ତ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ଓ
ଜଙ୍ଗଲଜାତ ପଦାର୍ଥମନ୍ଦିରର ବ୍ୟବସାୟ ଅଛି ।
ବ୍ୟବସାୟ ଦୂରିକେ ମହାସଙ୍କଳର ସେପର
ପ୍ରମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖାଯାଏ ବହୁରେ ବ୍ୟବସାୟ
କ ଦେବେ ଆଶା ହୁଅଇ ବାହାର ଆଶା
ସଂକଳ ହେବାରେ ଧ୍ୱନି ବିଜମ୍ବ ହେବ ତାହିଁ
ଏହି ସେହି ଅକ୍ଷୟଗ ଓ ଚେଷ୍ଟାର ସାହାଯ୍ୟ
ନିମନ୍ତେ ସେ ବୈନନାଟ ପିଣ୍ଡାନଥକୁ ଏହି
ଗଢା ବସ୍ତୁର ବିନ୍ଦମ ବକୁଆହିଛି । ଓଡ଼ି
ଶାର ଅଳକାଳ୍ୟ ଗଢ଼ଜାତ ବଜାରାନେ ଏହି
ମାର୍ଗରେ ସ୍ଵର୍ଗ ବଜାର ହିତ ଦୂରର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କଲେ ବଢ଼ି ସଜର ବିଷୟ ହେବ । ସମସ୍ତକବଳ
ମୟୁରରଙ୍ଗପର ଅୟ ଜାହିଁ ବଜାର ମାହ ମଜାଳ
ଅନୁଷ୍ଠାରେ କିମ୍ବା ବାର୍ଯ୍ୟ ବରବାକୁ ମନୋ
ପୋଣି ହେଲେ ଅବେଳା ବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ପ୍ରକାଶ-ଗେଟ୍

ବାରୁ କମେଟ୍‌ରୋପ ଟୋମ୍ ପ୍ରାଚେରିର ଏକାହିନୀର
ମେ ତ୍ରେଳିରେ ଓ ବର୍ଷକ ଦେବେନ୍ସ୍ କଲ୍‌କର ଆ-
ପର ଗର୍ଜିରେ ଥାହାର ହେବେ ।

ତେଣୁ ମାନିଷେଷ୍ଟ ଓ ହୋଇ କଲେବୁର ଗରୁ ମହାଶବ୍ଦି
ଘେରେ ଚନ୍ଦୁଳୀ ସମ୍ମେଶରେ ପରିମାଣର ଅଧିକା ହୁଏ
ଯାଏ ହେଲେ ।

ମେ ହେଉ ସୁନ୍ଦରେଖାର କାରୁ ମୋହିମୋହି
ପରୁ ତାଳେଖରକୁ ଅଧିକର୍ଷଣ ଶାକସୂର କଲାପୁ
ବନ୍ଦ ହେଲେ ।

ମୁଣ୍ଡ ଦୂରକାଳରେ ତାହା ପରିବାର ଏବଂ
ଅନ୍ୟଥିବା ସାହୁଙ୍କ ନିଷ୍ଠାନାଥ କାଲେଶ୍ଵର ଦିଲାଗର
କରିଛି ହେଠିଲା ।

କରଇପାଇଁ ସାହୁ କରିପାଇଁ କରିବାକୁ ଏକ ମୂଳ୍ୟ-
କରିବାକୁ ଗାନ୍ଧୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୂଳ୍ୟ ଦଣ୍ଡକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରୁଥିବେଶାକ୍ତ ଅର୍ଥ ସାହୁରେବାଜ କୁଳୀଙ୍କ ଦିଶାକୁ
ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ପ୍ରମାଣ କର ଓ ଲାଗୁ ହିତା ସାଧାରଣ ସାହିତ୍ୟର ଅଳ୍ପ
ପରିଚୟ ଦିଇଯାଏ ।

ପ୍ରମାଣ ସଂଖ୍ୟାକାଳ ଦେଖିଲୁ କି କାହା ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାହାଠାରୁ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବୋଲାରେ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝା କରିବାରେ । ୧୦୯-
୧୧ ମୁହଁନାଥ ଶ୍ରୀ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଏସି ଓ ଏସି ବିଷ
ଦୟାକାଳେ ବଗନାରେ ବାବୁର ଉଣ୍ଡାଏଳା ଏବଂ କହାଇଛନ୍ତି
ଏହି ଅନ୍ତରେ ମହିମାଧୀନୀ ରହିବ ରହାଇରବ ଫେର
ମାଧ୍ୟମରେ ।

ଦୟର ମନ୍ତରକାର ସଠାର ଜିହାର ସୁକବ ସମ୍ମରଣ
ନବୀକୃତରେ ସମ୍ମାନ ଶ୍ରୀପଦ ବାରୁ ଦେଖାଯାଇଲ ସମ୍ମ
ଚୋଇଥିଏ “ଧରୀ” ସମ୍ମରଣେ କଳାଙ୍ଗାଣେ ଗୋଟିଏ ମୂଳର
ସୁରସ କଢ଼ୁଥା ପ୍ରଥାର ବରୁ ଅଶ୍ଵମାହି ଦିନକାଧିକ କହି-
ଅଛନ୍ତି । ଦର୍ଶନର ପ୍ରଚାର ଦର୍ଶନର ଚକ୍ର କରିନା କବି
ଏହି ଏହି ଗୋଟିକର ଦର୍ଶାର କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣାର ଦେଖି
ଏହି ଏହି ଦେଖି ପାହାର ହୃଦୟରେ ସେଇ ଆଶାର
ପଥର ହେଉଥିଲେ କିମ୍ବା ଅଶା ସଥିରେ ଅନେକମୁଦ୍ରଣ
ବଥା କରୁଥିଲା ।

ପର ଦେଖିଲୁ ଯାଏଗଲୁ ତାର ଦୂରମୟିତାରେ ବସିଥିଲୁ ଏହା
ଯାଏ କହିଲୁ ମନ୍ଦିର ସମୀକ୍ଷାରେ କହିଲୁ । ଶୁଣୁ
“ମଧ୍ୟଦିନ ଯାଏ”, ଅଛ, ଏ ଓ ଅଛା ଦେଇଲୁ କହି
ଦେଇ ଏ ବସନ୍ତ ଯାଏବାରେ । ଶୁଣୁ ଗୋଟିଏ ବସନ୍ତ
ଯାଏ ବସନ୍ତ ହୋଇଥାରେ ।

ବ୍ୟାକ-ପ୍ରକାଶନ

ଯହୁ ପ୍ରାମଣଟ ଶ୍ରୀ ଦେଲେଖରେ ମିଳିବା ନକ୍ଷତ୍ର ପୁରୁଷ
ପ୍ରତିବର କର୍ମଚାର ସଥା ମା ସୁମଧୁର, ସୁରତା, ସହିତ
ତୁମର ଦେବତ ସୁରକ୍ଷାମନ ଜୀବନକ ସମ୍ପଦକୁ ଦୋଷାତ୍ମକ
ନିର୍ମାଣ କରିବାକ ଏହି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ, ସକଳ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଦୈତ୍ୟ ହେ ଏକ ମହାବେଦି ନିର୍ମାଣ କରାନ୍ତ ଏହି ଜୀବନ
ପ୍ରମାଣିତ ଅଳ୍ପାମର ଆରମ୍ଭା

ମାତ୍ରା ଅସ୍ତରାରୁ ଦୟାକୟ (ବାନରା) ବେଳେ
ଜନ ହେଲ କଣ ଆଜ । ବର୍ଷମାନ ଦୟାକୟର ଶାସ୍ତି
ଡେଲାର ପ୍ରଧାନ । ଦେବମାନଙ୍କ ସହାଯତା ଉପର
ଏହି ପାଇଁ ।

ମୁଖ କୁଣ୍ଡଳ ରେ ଅଳ୍ପ ଦିନ ଶତ ମାତ୍ର
କେବେବଦିନ ପାଇଁ ଉଥେ ସଂକଷିତ କରିବ ଅବ୍ଧି
ପୋତେ ଶାକାହାରୀ ।

୧ ଅଛିଲରେ ଏକଟି ମାନସିକଳ ଦିଲ ହୋଇ
ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆଶିଥାଏଇଲା ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୀର୍ଘ ପରିମାଣରେ ଯାହାଠିଲୁ
ଶୀଘ୍ର ନନ୍ଦନ କବିତାରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କର ମାଧ୍ୟମେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିମାଣ, ଆଏ କେବଳପରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିମାଣ
ଥିଲେ, ବସ୍ତାପଢ଼ା ନିରାଶା ଥାରୁ ଏ ଚାରାଖାଲକି
ଦାର ସପରିପର ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ କମ ବସ୍ତାକିରେ ନନ୍ଦନ
ଶ୍ରୀମତୀ ସମ୍ମରିତ୍ତାନୁମ୍ବ ତେବେଂ ପରିମାଣ ନନ୍ଦନ ସହିତ
ଦେବର କରନ୍ତିରେ ପୂର୍ବାଲିତେବେଳର କମଟି ମଧ୍ୟରେ
ଏକାହାହାତେ ଯଥାରେ ବସ୍ତାକିରେ ।

ବ୍ୟାପକ ନିର୍ମାଣ ହାତ ଶି ଚାରାନବେଳେ
ପାଇବ କାଷାଜ ନିର୍ବଳେ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା କଲାପ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦଶ ସଂକଳିତ କଥାଙ୍କ, ଏହାର ନିଯମ ସେଇ
ହୋଇ ଏହି ଦୁଃଖାଳା ଅଛି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହୋଇ ଅନେକମୁକ୍ତରେଣରେଣ ଦୟାପଠ ଏହି
- ୫୦୦ ଏ ନିର୍ମାଣ କରଇ କରି ସହିତ ପରିବାରରେ

ବେଦ, ବ୍ୟାକ ଯୋଗ୍ୟ ଗଲବ, ଶୁଭମନ
ଖୋଲ ମୁଦ୍ରା, ମୋତା କଥା ଓ ଅଛୁ, ଏହି
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଦୃଢ଼ନ, ଉଦେଶ୍ୟରେ ମହୋମାତ, ଏବା
ଏହାର ମୂଳ୍ୟ ଅଧେରୀ ୧୦ ଶତ ମୂଲ୍ୟର ଡ୍ୟାଚ
ପରି ଦେଖାଯାଏ ବିଶ୍ଵ ଗେରେବୁ ।

“ଦେବତାର ସେବଣ ଉଚ୍ଛବିଶ୍ଵାସ ହ୍ୟାତ

ପ୍ରତିବିତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫୫ ଅର୍ଦ୍ଦ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ମାତ୍ର । କିମ୍ବା ଏହି ସେବେଣୁ ପ୍ରକାଶକ, ମେ-
ବେଳ କେବୁ, ଖୋଲା ହୁଏ, ଖୁବି ଜୀବ ବା
ବୃକ୍ଷଗତ । ଏହା ଦୋଷରୁ ଗୋପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସମୟ ରଖେ । କିମ୍ବା ଏହି ଗେରେଣ୍ଟି ।

* ଶିଳେ ଚଳକ, ଡଲାଙ୍ଗୁରେ ସନ୍ଧାନ

“କେଉଁମାନଙ୍କର ଜୀବି ଗପାର ଆବ”

ଜୋଲିଦ୍ୱୀ, ହୁଣ୍ଡିଂ ବା କୁଟ ବର୍ଷା, ପ୍ରକଳ୍ପ
ମୂଲ୍ୟ ୫୧୯, ୮୨୮, ୮୨୨ ସୁଲେ ଅର୍ଦ୍ଦ ମୂଲ୍ୟ,
ସଥାନମେ ୫୨, ୮୫, ଚ ୬୨୯ ମାତ୍ର ଅଗ୍ରେ ।
ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟରୁପେ ତଳତୟାର ବ୍ୟା କବା କୋଳା
ବୁଧାର ଡେଳ । ସୁଲେ କାରଣର ସଂଖେତରୁ
କାର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍ତରାବୁପେ ସନ୍ଧାନିତ, ଦେଖିବାକୁ
ବଢ଼ି ହୁନ୍ତାର । କେ କେ ମମୟ ରଖେ
କାହିଁ ରେତେବୀ ।

“ରମ୍ବା ସହି ପକ୍ଷ ଖୋଇ”

ନିବେଳ ରୂପା ଏବଂ ସୁମାର କେହି, ପ୍ରକୃତ
ମୂଲ୍ୟରେ ୧୯, ଟ ୫୩, ଟ ୩୭ଟ୍ଟୋ, ଅର୍କ୍ ଦୂର୍ୟ
୨ ଟ୍ଟୀ, ଟ ୨୨, ଟ ୪୮ ଟ୍ଟୀ । ଏ ଗୁଡ଼କ ବଜା
ଇନ୍ଦର ଚଣ୍ଡର ଓତ, ଖୋଜକ କିମ୍ବା କଲାତ
ସାହି ଶୋଳ । ସବୋଲ୍ଲଙ୍ଘ ଫାର୍ମ୍ । କାହିଁ କିମ୍ବା

୬୨, ଅପରାଧିଯୁକ୍ତବେଳ, ମାତ୍ରବଜ୍ରାବ
ହିତରୀ

ଏବଂ ତି, କୁଣ୍ଡ ଏଣ୍ଟ କୋମ ର
ଲାଗିବାବିଶେଷମା ।

ପାତର ଅଟେ ମସିଲ ଦେଇଁ କିଛିବୁ ପାତର ମସିଲ
ଥିଲାର ଦିନପାତ୍ରାତରେ, ଅଜ୍ଞାବ ଦେବତାଙ୍କର କହିଲାର ବାବା
ହାଜି ହେଉଥିଲ, ଏବଂ ସାହାର ଚାହିଲାର ଯାତର ଅଧିକ
ଅଳ୍ପକୁ ଦୂର କର ଦେଖିଲାକିଲାର ଗୋଟିଏ ଦିନକିମ୍ବ
ଏହି ସହିଷ୍ଣୁଲୀ ସରକ୍ତର କରୁଥିଲ । ଯାତାର ସ୍ଵରଙ୍ଗରେ
ମନମୁଖ ଧାରନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥିଲେ, ମନ ପ୍ରାଣ ମାତ୍ର
ଦେଇଥିଲ, ଯେହି ଦୂରକ ପାତରମାତ୍ର କିମ୍ବାଯୁକ୍ତ ଏବଂ
କିମ୍ବା ସହିରେ ଅଧେରାରେ ଘରଚକରୀ ଦିନକିମ୍ବାଯୁକ୍ତରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲୁ । ଗୋଟିଏ ପରି କିମ୍ବା ପାତର ବାବା
ହାଜି କିମ୍ବା ପରି ଅଶ୍ଵର ମନ୍ତ୍ର ଅଧେରା ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ହୋଇ
ଥାଏ, ମନ ଆଜିର ସୁରକ୍ଷରେ ମୂର୍ଖ ହୋଇ ପାଇଁ ମୋହା
ହେବ; ପ୍ରସ୍ତୁତାବେ ରମ୍ଭର, ମନ୍ତ୍ର, ପାରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ
ସୁରକ୍ଷରେ ଦେବ ନାହିଁ ମନ ବିଶିଷ୍ଟଠି । ‘ନାହିଁ କିମ୍ବା
ତୋରକା’ ମିଶ୍ରକ ପାତର ବାବାହାଜି କରେ ଦେଇଥିଲେ
ଦେବହାତେର ଦୌରାର ପାରାମ୍ବୀ ହୋଇଯାଏ । ଅତିଥି
ଏହି ପରିମ ଉପକାଳ, ଏହିକିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଓ ଧୂମ୍ରକାଳ
ହୋଇ ଦେବକର ପାରାମ୍ବୀ କରୁଥାଏ ଓ ଦେବକର ବାବନ
ନିଜକିମ୍ବା ଦୂର କ୍ରମ; ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ପ୍ରଥମକିମ୍ବା ଦେବ
ହୁଏବା କରେଗ ରେଣେ । ସେଇବେଳୁ କରୁଥିଲୁ । ଏହି
କିମ୍ବା ଅକି ହୋଇ ଗାହିଁ କି ହେବ କାହିଁ । ଅମିନାହାଜି
ଆପା ‘ଲକ୍ଷାକରଣୀଯାହାଜି’ ଶିଖ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ସୁଧାରନ
ନିଜକିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଅଭିଭାବ ଦେଇ । ଦିନମୁହିର
ଏହା ସମ୍ବାଦେସ୍ଥ ପରିବର କହୁ ଦେବ । ମୁଖୀ ଦିନକ
କି । ମାତ୍ର । ୫ ଡିନକିମ୍ବା ମୁଖୀ । ୧୩ ମାତ୍ର
ଏବଂତାକୁ କାରାତ୍ତକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁହିରଙ୍କ କାହିଁ ମାତ୍ରକିମ୍ବା
ପଠାଇବାର କାହିଁ ।

ଭାଲପାହୀ—୨୨ ସବ ମାନ୍ୟମତୀର କିଂଠ ଉଦ୍‌ଘାଟନ
୨୩ ମିଳ ସାହିତ୍ୟ ।

“ମୁହର” ବାଟି ଯାଦା ହୋଇବୁ ବାହୀରୁ କେବାନ୍ତରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏମି ଅଳ୍ପରେ କଥା ହୋଇବା କବିତାର ଶାଖା, ଏ ଉଠେଇବେ ନିମ୍ନ କଲେଜ କିମ୍ବା ଯାକି ସମ୍ମରଣର “ମୁହର” କୃତକାର କବିତାରେ ଅଧିକାରେ କଢ଼ିବାଯାଇବେ ପେରାନ୍ତା କିମ୍ବା କେବଳ, ଯେଥୁ “ମୁହର” ଗ୍ରହଣ କରିବୁ । ଅମ୍ବାଜିର “ଦେଖ ସୁରତ” ପୂର୍ବମାତ୍ର ବାରୀର ସକଳରେ “ମୁହର” ମଧ୍ୟ ହାତରେବିବା ବେଳେ କାହିଁ “ମୁହର” ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚମାତ୍ର ପ୍ରକାଶରେ ମହିନେ କିମ୍ବା ମୟବକାର “ଦେଖ ସୁରତ” ଗ୍ରହଣ, ସୁରତ ଏ ଅଧିକ, ସୁରତ ଏ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଅବ୍ୟବସ୍ଥ । କ୍ଷୁଣ୍ଣ “ସୁରତ” ଅତି ଦ୍ୱାରା ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏହାମାତ୍ର ହେଉଛି, ମୁହର ଏ ପ୍ରକାଶ ଯାକି ପଛିବ କାହାର କରିବୁ, ହେଲାକି ଅଧିକାରେ “ମୁହରବାନ୍ତରୀତିରାତି” ମଧ୍ୟ “ମୁହରରାତି”

ବୀରହାରକାରୀ ପାତର ଥୁବାର ଅବୁଲିନ୍ଦ୍ର ହେବ, ମହା
ପ୍ରାଣ ପ୍ରକୃତି ହେବ, ଜୀବନ ସବୁଳ ଓ ମୁଁ ଲାଭ
ଗୁଡ଼ କହାଇମୁଣ୍ଡା ହୋଇ ଏହି କହିଲୁ କି ?
ଏହି ଅବାଧୀରୁ କାହିଁବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନୁଷ ନରିଶିଲ
ମାରିଛି ।

ପ୍ରକାଶକ ବଳ୍କଣୀ

ଅମେରିକାରେ ଲକ୍ଷଣ ସହିତ ଉପର୍ଯ୍ୟାମୀ ଏବେ ଏପର୍ଯ୍ୟାମୀ
ମେଧୋପ୍ରାଚାର କରୁ ପାହିତ ହୋଇଥିଲା, ପରିମାଣରେ
କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ, ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏବେ ଅଭିଭାବନା
ପରିପ୍ରେସରାକୁ ଦୟାକାର ବୃଦ୍ଧିତା ହୋଇ ପ୍ରୟୋଗରେ
ବହୁକାଳୀନ ଏହା ଏକାନ୍ତର୍ଜାଲ, ବୁଝିବିଜ୍ଞାନ, ବୈଜ୍ଞାନି
କାନ୍ତର୍ଜାଲକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ପାଇଁ ମନ୍ଦ୍ୟ ପରିପ୍ରେସରାକୁ
ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ କାମ କରିବାକାମ ହେଲା ।

ଲେଖ ସକାରତ ଦେଶିନ୍ଦ୍ର ପାଠ୍ୟଗୁଣ

ବ୍ୟାକରଣ
ନୀତି, ମାନ୍ୟବଚିକିତ୍ସା
ପାଠ୍ୟଗୁଡ଼ିକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ କାହାରିକୁ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗୁରୁତ୍ବପଣେ ଶୁଣି ବାଜେ ଜୀବିଷ ଦେବକ ତର ଅପଥ ଅର୍ଥବାକ୍ଷର କରିବାକୁ ଦେବ ଲାଗୁ ।

ତଥାକଣ୍ଠର ନୂଦନ ଅଭିଯାବ ! ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।

ଦୁଇଟି ପ୍ରାଣର ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ଧା ! !

ଭାଲୁର ଛଳ, ଟୀ, ମାଟେକ ସାହେବଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ଜଣନ୍ତ ପଢ଼ି, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଳପୁରୁଷ ସେହି—

ବିଟେସ ରବଶୀମେସ୍ତାନ ଅଳକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେଜଞ୍ଚାରିବର ।

ଜୀବନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଖ୍ୟାନ ଦେଇ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୟସଠାରୁ ଏକଦେଶୀବୀମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରୁହାଳା ଉପରେଇ ତୁମ୍ଭ ଏହି ଗାନ୍ଧି
ପଢ଼ାଇ ପଳକରେ ଖାଲୁଦୋଷାଳ୍ୟ, ମେଦ, ପ୍ରମେଦ, ଶୁଦ୍ଧାରାଳ୍ୟ, ରତ୍ନଫୁଲ୍ୟ, ପାରାତ କିଳାର, ଏମନ୍ତ କି କୃଷ୍ଣଗେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଥିଲାମ୍ଭ
ମାତ୍ରକାମନାରୁ ଅଧିକ ଓ ଅକର୍ମନ୍ୟ କରିପଡ଼ାଏ, ଏହି ସତର ବେଗ କି ବଳରୁ ଭାବନାବୀମାନଙ୍କ ଉକ୍ତାର ନିମନ୍ତେ “ଭ୍ୟାକଣ୍ଠିକ” ଅଭିଭାବ
ଦେବାର ଧୂମରୁ ପ୍ରଭୁର ଫଳଦୀନ୍ୟ ଜୀବିତ ପ୍ରତକଳ କୌଣସି ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କି ଥିଲା । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁର ମାତ୍ରରେ
ଧାରେବ ଆଶିକାଳାଯାଏ ଅସାଧ୍ୟାବଳୀ ଗେଣ୍ଟ୍ରା ଓ ଅଧିକରାୟ ଓ ଅଛି ଅର୍ଥ ବ୍ୟସହାର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ପଳକରେ ଦର୍ଶିଣ ଅମେରିକାର
ପାରାମର୍ଶ ପ୍ରଦେଶଜାର ଦେବେଶୁତ୍ୱର ଲକ୍ଷା ଓ ଗୁଲୁ ନିର୍ଭ୍ୟାସହିତ ବିଷ୍ଟ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡକ ପାର୍ମିତୋଫ୍ଟ୍ୟାର ଅନୁମୋଦିତ ଅସ୍ତ୍ରରେ, ପାହିର
ଓ ଭାବେନାମ ପ୍ରଭୁର ଦେବେଶୁତ୍ୱ ପ୍ରସେନ୍ଦ୍ର ରତ୍ନପରିଷାରକ ଓ ଶୁଦ୍ଧବୃଦ୍ଧି କର ଜୀବିତର ସମ୍ପର୍କରେ ନୁହନ ବସାଯାଇବ ପ୍ରକିଳ୍ୟାର ଯାରକୁଟେଲାଟି
ଯଥର ସାକ୍ଷୟରେ ଏହି ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଜୀବିତ “ଭ୍ୟାକଣ୍ଠିକ” ଅଭିଭାବ ଦୋର ଭାବନାବୀମାନଙ୍କର ମନାକ ଅନ୍ତରୁ ଦୂରତ୍ବ ହୋଇଥାଏ ।
ସେବେ ତମେ ମନେ କରିଥାଏ କ୍ରମର ହେଲ ଅପାପ ଯତ ତମର ବିଜ୍ଞାନ କୁମ୍ବର, ଅଭେଦ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେଇପାଇ କରିଅନ୍ତି ସେବେ ତୁମ୍ଭ
କିମ୍ବା ପ୍ରକାର ଜୀବିତ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ଜୀବକରେ ଦରାପ ଦୋତଥାଏ, କଥାପ କୁମ୍ବର କରିଅନ୍ତି ଜୀବକରେ ଦେଇପାଇ କୁଥ କାହିଁ
ଅରେ ଏହି ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ “ଭ୍ୟାକଣ୍ଠିକ” ଶୈବତ କର ଦେଖ ପଙ୍କେ ଶୁଭପଳ ପଳକ ! ନିର୍ଜନ ଦେବରେ ସୁତ୍ସମ୍ମ କୁହନ ଜୀବକ ପାରାମର୍ଶ
ଅବମର୍ଶନର ଯୁଗରୁହୁ କାର୍ଯ୍ୟକାମ ଦେବ ! !! ଅବେଳକବ୍ରାତ ଖାରଣା ଅଛି ପାର ଓ ଗରମେନ କିମ୍ବ ବ୍ସନରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହା ଅଛି
କାହିଁରେ ଦୂରତ୍ବ ତୁମ୍ଭ କାହିଁ । ତମୁ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ହେଲ ସାଖାରଙ୍ଗର ତେ କଥା “ଭ୍ୟାକଣ୍ଠିକ” ଏହାମେଲେ ଦୂରତ୍ବ କରିଦେଇଅଛୁ ।
ଭ୍ୟାକଣ୍ଠିକର ଅଛି ତୋଟିର ଅସାଧ୍ୟାବଳୀ ଏକ ଏହି ସେ ମନ ମୁଖ ଓ ଦର୍ଶନ ସହିତ ପାର ନିର୍ଗତ କରିଦେବାର ଯାହା ଦେଇପାଇଏ । ଜୀବନକ
ମେଲେ ମନ୍ତ୍ର ରଖେ କାହିଁ, ସଙ୍କଳିତ ଅଭେଦ୍ୟ କରେ ଥରେ ଅରେ ଅଭେଦ୍ୟ ହେଲେ ଅଛି ସୁନ୍ଦରମର କରେ କାହିଁ । ଭ୍ୟାକଣ୍ଠିକର ଯାହା

କୋଣାର୍କରେ—ମତ, ଅପିମ, ଶୁଦ୍ଧିବନ୍ୟ, ମାର୍କାର୍ଥ ପ୍ରକାର କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାଦଳଦୁର୍ବ୍ୟ ବା କଣାର ପରାର୍ଥର ସଂକଳନାଟି । କଥାପି ଏହାର ଏହା ଅର୍ଥର୍ଥ ଗୁଣ ଏହା ସେ ଆପଣ ସେବକର ବିଜ୍ଞାନର ପରେ ମତ ପ୍ରଦେଶ ହୁଏ, ଧ୍ୱାର ଚାରି ହୁଏ, କ୍ଷୟା ବୁଦ୍ଧି କରେ, କୌଣସି ପରିଷାର କରେ, ଜ୍ଞାନକଳନ—ଆତବାତୁ ସମ୍ମାନ, ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଶ୍ନ, ଜ୍ଞାନକଳ ସେବକରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବନ୍ଧା ମୟୁନ ୩ ସ୍ଵରାତ୍ମୁ ସବୁଲ ଭାବରେ ୫ ସଙ୍କଳ ଅନୁମାରେ ଅନୁମାନ ହୁଏ ବନ୍ଧା ନିର୍ଭରସରେ ବେବକଳ ଠାର ପାରନୀ । ସେଇ ଉତ୍ସନ୍ନ ଏହା ହଜଦର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବଦର ଜ୍ଞାନକଳ

କ୍ଷାନକରେ ବି ବି ପ୍ରେସ ଅଗ୍ରେଜାଖ ହୁଏ ?

୧ । ମେହ ସମ୍ବାଦୀ ପିଡ଼ା ଓ ଶ୍ରୀ ଶେଖ; ୨ । କରମୀ ଓ ପାରଦ ତୁଣିକ ଜଳୁ ସମ୍ବାଦୀ ପିଡ଼ା; ୩ । ବା । ସମ୍ବାଦୀ ପିଡ଼ା ।
ଦେବ ସମ୍ବାଦ ପିଡ଼ା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସ୍ଵପ୍ନ ଆବୁ କିରଣଙ୍କ ବା ରତ୍ନ କିରଣ କେବାଁ ମୁହଁମୁହଁ ପ୍ରମୁଖ କେବାଁ, ପ୍ରମୁଖ
ଦୁଆ, ପ୍ରମୁଖ ଦୂଷିତ ବା ପରେ ସୁମଧୁର ପଦାର୍ଥ କାହାର ଦେବା । ହୀଲେବ ଦର୍ଶନ ବା ଶୁଣିବରେ ରେତାପାତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ଦକ୍ଷର ତରକାର, ଏହି
ଦୋଷ ତରକାର ମୁଖସ, ମୁଖୁଲ, ଦୂଷିତ ଛୁଟ, ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଲଳ ପତ୍ରବା, ଦାଗଗୋଡ଼ ଛୁଟିବା, ସ୍ଵରଗକୁର ଦ୍ୱାରା, ତାକୁ
ଦୌରାଣ୍ୟ, କୋଟି—୩୦୯, ହୃଦ୍ୟମାନ୍, ଅକୁଳ ମତ୍ୟଦି । ପ୍ରାଣ୍ୟ—ରତ୍ନ ବା ସେବିତବର, ଅନ୍ଯମୁଖ ରତ୍ନପାତ୍ର, କଷ୍ଟବରତ, ରତ୍ନକାଳ
ଧେରରେ ଦେବତା ଓ କରନାନ ଧରାଇ ।—ରତ୍ନ ସମ୍ବାଦୀ ପିଡ଼ା, ସଥା—କରମୀ ଓ ଶହୁନବ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରମୁଖ ସହାଯ ଦୀର୍ଘ
ବରା ଦାର, ଦାର ଓ ଗୋକୁର କଳକୁ ତମକୁ ଉଠା, ମୁଖୁକୁ ଦେଖ ଦ୍ଵୀପକା, ମୁଖରେ ଓ ନାହରଗରେ ଦା, ଦାର ଦା, ସର୍ବ ଦା, ଦାରଦା,
ଦାରଦା, ଦାରଦା, ଦାର, ଦାର ଓ ସମ୍ବାଦୀ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବେଳା କ୍ଷେତ୍ରରେ । କାଗ ସମ୍ବାଦୀ ପିଡ଼ା ।—ଗର୍ବରେ ଦେବତା, ସମ୍ବାଦୀ ଅବେଳା
କମ୍ବିତ୍ତ ତରକାର, ଦାର ଓ ଗୋଡ଼ ପୁଲିକା, ଅକୁଳ ଓ ପିଠିର କେବାତା ରତ୍ନଧର—କଥାତଳକ—ସୁମୁଖ ଧେରରେ ଦେବତା ଏକ ବା ଦୁଇ ମହିନେ
ଧେରର କରେ ମନ୍ତ୍ର ରତ୍ନ ଦୁଇ ମହିନେ କର ମନ୍ତ୍ରା ସମ୍ମିଳନ କରେ ଶତାବ୍ଦୀ ସମ୍ବାଦୀ ପିଡ଼ା ।

ମୁଲ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ବୋକ୍ସରେ ୮", "୩ବୋକ୍ସରେ ୮୨୯ଙ୍କା, ୨୫ବୋକ୍ସରେ ୮୨୫୯ଙ୍କା" ଓ ୩୮ବୋକ୍ସରେ ୮୨୯୯ଙ୍କା ସଥାକ୍ଷି ୧ ମାତ୍ର ବୋକ୍ସରେ ୯୦। ଅଣ୍ଟା ଏ ମାତ୍ର ୧୫ ବୋକ୍ସରେ ୮୨୯୯୯ଙ୍କା ହେଲା ।

J. B. G. & Co., Bara Bazar, Calcutta.

G. & Co. Bara Bazar
Registered Telegraphic

Registered Telegraphic
Address "DANZIN" CAIRNS

ଶୋଇ ଏକେକି—ଉଦ୍‌ଦେଶ, କର୍ମ, ହିନ୍ଦେ,

THE UTKAL DIPIKA.

CUTTACK, SATURDAY THE 24th December. 1904
୨୫ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୦୪ ମାର୍ଗ ଶକ୍ତିବାବ

୧୮

ଅଭ୍ୟାସ

282

ଅକ୍ଷମାତ୍ରର ଦିଲପନ ହାତିଲାଗର ଏଣ୍ଟରୀ
ଦେଇବିତ କୁଣ୍ଡ ଶାର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥାଏ, ସଥା—
ପ୍ରଥାମିନ ସକାରେ ଧାର୍ପିପ ଟଙ୍କା ଓ ଅର୍ଥପୁରୁଷ ଟଙ୍କା
ଟଙ୍କା ଯୁଗୁ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର କୌଣସି ଦିଲପନ ଘେବେ ହୁଏ
ଦିଲପନ ମହିଳା ଏଣ୍ଟରୀ ଟଙ୍କା + ମାରୁ ଉଣା ହେବ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଦୂର୍ଯ୍ୟଥାର ସକାରେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଥମ ପରିବ ଦେବା ଏ
ମୟ ପାଇଛିମେ ହେବ । ଅଥବା ଜନ ସମାଜେ ହୃଦୟ
କୋରି ଚାନ୍ଦାଶବ୍ଦ । ଦିଲପନର ମନ୍ୟ ଦିଲପନର
ମାତ୍ର ପାଇବାକୁ ଦେବ ।

{ ପଣ୍ଡାଦେବୀ ୫୨ }

59

ବିଜ୍ଞପନ ।
କେବ ପଟ୍ଟଣି କମାନୀର
ଦରନ ପଞ୍ଜିକ ।

ବ୍ୟାପାର ଦାର୍ଶନିକ ସଙ୍ଗ ୧୯୫୭ ଓ ୧୯୫୮
ମୁଖ୍ୟ ପତ୍ରରେ ଲେଖନ ୧୯୫୮୦୯୦୯୦୭ ମଧ୍ୟାହର
ପ୍ରଦେଶ ପତ୍ରର ହୋଇ ବିଜୟ ହେଉଥିଲା ।
ଏହି ମହିନା ଉଚ୍ଛଳରେ ପଞ୍ଜିକାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ପର୍କ ଆଣିଲା, ବୁଦ୍ଧି, ଉତ୍ସମ କାଗଜ-
ପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ବିଜୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ ଥିଲା ।
ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ମଧ୍ୟପର ପୂଜନୟ ପଢ଼ିବିଷୟରେ
ଏହି ପଢ଼ି କାହାର ଅଧିକରି ଥାବର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିମ୍ବରେ ଏହାର ଅଧିକ ଗ୍ରାହକ ଏହି ଏହା
ର ଉତ୍ସମ ଦେବକ ପାଞ୍ଜି ମୋହି ବିଶ୍ୱାସ ।
କିମ୍ବରେ ଏହି କାହାର ବୋଲିବା ବାହୁଦିଲା
ନାହିଁ ।

ଦେଖିବା
ଶେଷ ପଣ୍ଡିତଙ୍କା । ୧୦୫୭
ଯେଉଁ ମାନେ ବିଜୟ କରିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ବ
ସଂଖ୍ୟାମେ ଲାଭ କରିବାକେ ସଥେଷ୍ଠାନ କରିବାକାରୀ
ଏହାକାରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୋଲିବାକାରୀ

NOTICE.

Wanted a Drill Drawing and Gymnastic master for the Khurda H. E. School who will also be able to teach the Vernacular classes in object lessons. The monthly salary will be Rs. 15 rising to Rs. 20 according to the merits of the master. Preference will be given to candidates who have some experience in teaching.

Applications with testimonials should be sent before the 15th of

Applications with testimonials should reach the undersigned before the 15th of January 1905.

20-12-04

ବିଜ୍ଞାପକ ।
ମହାରାଜା ପଦ୍ମନାଭ ମେସିଂଗ୍ଟନ ବର୍ଷମୁଦ୍ରାକାର ପତ୍ରକା
ପଦ୍ମନାଭ ମେସିଂଗ୍ଟନ ଅବାର ଏଠାର ଶହାର
ବିଶ୍ୱାସରେ କରେ ଛକ୍ର ବର୍ଷ ପାର୍ଶ୍ଵମାତ୍ରେ ଅବାମୀ ଶହୁ
ମୁଦ୍ରାମାତ୍ର ଠା ୧୯ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ କରେ ପାର୍ଶ୍ଵମାତ୍ରେ
ପଦ୍ମନାଭ ମେସିଂଗ୍ଟନ ଏଠାର ଶହାର

ପ୍ରଦେଶର ଦୂରକଣ (ହମୀନମ୍ବରେ) ମାତ୍ରର ଦେଇଲା
ଯୋଗିଥାନ୍ତରେ କିମ୍ବା ମାତ୍ରାରୁ ୫୦ ଲାଖଟଙ୍କର
ଦେଇର ଏ ଦ୍ଵାରା ସମାଜ (ସର୍ବଧୀନ ଦର୍ଶକା)
ଦେଇବ ହେଉ ଏ ମାତ୍ର

J. M. Das
Manager.

IT'S SO EASY TO NEGLECT THAT
COLD!

IT'S so fatally easy to let that cold turn into Ague and fever.

But it's easy, also, to find a good remedy in Bathwalla's Ague Mixture or Pills for it which are equally useful in Malarious, intermittent, and Bilious Fevers, and mild form of Plague, Surgeon. Major Jaysakan says: That it is a safe and reliable remedy Bathwalla & Co.'s Cholerol, specific to Mixture of

Batliwalla & Co.'s
cholera and Batliwalla's Ague Mixture or
Pills, may be had of Dr. H. L. BATLIWALLA,
Worli—Dadar Bombay and everywhere.
At Re. 1 per bottle. Discount to the Trade.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବୁ ହୁଏ ଗଲିଯିଦି ।
ତା ସାଥେ ମଧ୍ୟରେ ସଫଳିତ ହୁଏ ଏଥା
ଦୂରେ ପ୍ରାଚୀ ଓ ଯକ୍ଷର ଅବେଳା ହୁଏ ।
ମନ୍ଦିର ବିହାରୀ ଲାଭାର ତିର୍ଯ୍ୟକ କରିଛନ୍ତି ।
ତାମାରୁ ତୋରୁ ତାମାର କରିଛନ୍ତି ।

କଣ୍ଠ ଦାବାନଳ

ତାକୁ ଆହି ସତରେଇ ଦିନ ତୁଣେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଆମେବଳ୍ ତୁଏ ।

ସବ୍ଦିଦ୍ଧ. ହୃତାଣନ୍ତ

୨୪ ଗଷାରେ ଜାତୁଆଦି ଗର୍ମଶେଷ କିମ୍
ତଙ୍ଗୁରେ ଆବେଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଏହା କବଳ ହେଉଥିଲୁ ୧୦୭୩ର ଲଳ ମୋହନ
ପାଦି ପଞ୍ଚଶିଖ ହାନ ତେ ଅଣନ୍ତରୀ ହେଉ କରିଥି
ଦିଲବେ । ଏହା ସବଳ ହେଉ କିମ୍ବା ତୋବାନକେ
ଯାଇଲେ ନ ପାରିଲେ ସବଜଳ ଯେ ଚାରିଦେଶ ଯାଇଲୁ ତେ
ହେବ କାହିଁ ହେବାରେ ଫଳ ଲେଖିଲୁ ଛ, ତି, ପାର୍ତ୍ତ
ଲାଗେ ପଠିଲୁ । ଏହା ସମୟ ଜିଜିକେ ଆହେବା
ହେଲେ ମୂଳ ପେରି ହେବୁ । କବଳ କୁ ଲଳମୋହନ
ପାହା ପଞ୍ଚଶିଖ ଲାଗା ପାରୁକଲାଗ ।

Lal Mohan Daha Sankhanidhi
Baburbszr, Dacca,

୧୦୪ ରିହ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସକ୍ଷେତ୍ର ନାମିବା

ଭବନଦୀର୍ଘ କା ।

ପ୍ରକଳିଷ୍ଟାତାରୁ ବାହୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ
ଲେଖଟ (ସ୍ଵଦ୍ଵାହାର) ବେଳବେ ନିର୍ମାଣ
ଦେବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ଥା ଗର୍ଭମେଘ ମଞ୍ଚର କରି
ଜରିବ କର୍ମ୍ୟର ଶାର ବଙ୍ଗ କାଶଧୂର ବେଳ-
କଞ୍ଚାନ ପ୍ରତି ଅର୍ପଣ କରଅଛନ୍ତି । ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵା
ଗର୍ଭମେଘର କଳସରଣି ରଙ୍ଗିନିମୃଗ ଦହିର
ତୁଳାକଥାନର କ୍ଷମତା ପାଇଅଛନ୍ତି । ବେଳବାଟ
କିମ୍ବିଶ ବାର୍ଷିକ କେବେ ଅରମ୍ଭ ହେବ ବଙ୍ଗୀଶ୍ଵା
ଗର୍ଭମେଘଙ୍କୁ ଜଣା ଗାହି ।

ମେହିମାସର ଲେଖଣ ମରମଳକ୍ଷିତ କଲାକୃତି
କୁଳ କିମ୍ବରେ ବିବନ୍ଦୁ ବରାନାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବଜୀଧୂ
ନବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱାସକରେ ବହୁଅଛି । ମାତ୍ର
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୈଶ ନିଷାର୍ଥ ହୋଇ ଗାହିଁ । ତୁମ୍ଭି
ପରିମାଣ ଅନୁବାରେ ଏ କିମ୍ବ ବଜୀପ୍ରବେଶରେ
କ୍ଷୟ ବଢ଼ିଲା ଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଲେଖଣଙ୍କା
ଶ୍ରୀମୁ ୪୦ ଲଙ୍ଘ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପ କୌଣସି କିମ୍ବର
ଲେଖ ବଜୀଗୁଡ଼ୁ ପାଇୟୁ ୧୦ ଲଙ୍ଘ ଅଧିକ । ଏହିବାବ
ଏ କିମ୍ବର ପୁଲାଶ ଏବଂ ମାମଳ ହାତ୍ୟା ଅବ୍ୟନ୍ତ
କାହିଁ ଥିଲେ ।

ଜୀବନ୍ୟ ମହାସମିଜଳ କିଂଶୁର ଅଧିକେନ୍ଦ୍ରିୟରେ
କମେଲିତାରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇବା ଏଠା
ଜୁଲ ସବୁ ଯେଉଁମାତେ ନିବାଚିତ ହେବାର
ଏଥୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବରାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କେବଳ କାହିଁ ଗୋପିମୋହନ ରୟ ନିଜର
କିଣେକ କରାଇବେ ପ୍ରତିନିଧି ହେବାକୁ ଅସ-
ମ୍ଭାବ ଲାଗାଇଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାୟ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ
କିମ୍ବା ଅପରି କରି ଥାହାନ୍ତି । ଅକନ୍ତୁ ସହିତ
ଅବସର ହେଲୁ ଯେ ଲାଗୁ ଏ ଗଲ ମଙ୍ଗଳ-
କାର ଦେଲାଗେ କାନ୍ତମୁର ବାଖେ ଯାହା କରି
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଆରୁ ଏହି ଜୀବ ଦେଲାହାତ୍ମା ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାରୁ ବମ୍ବେଇବୁ ଯି ବେ ।

ରତ୍ନ କା ୧୦ ଶିଖରେ ଶେଷ ଦେବା ସ୍ଥା-
ନରେ ଲୁହନରେ ପେଲେଗ ଘୋଲହାର
୧୭, ୩୩୯ ମୂର ମଟିଶଳ । ଗହଁ ପୁଣ୍ଡ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଳ୍ପ ୨୭, ୨୮ ସହିତ କୁଳାରେ ସାମାଜିକ
ପ୍ରଭେଦ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ କିନନ୍ତବ ଜଣା ଦେଖା-
ଗାଏ । ସୁତେଖ ପ୍ରଦେଶର ଅବ୍ଦ ରତ୍ନ ସପ୍ରାବ
ପଳେ କଳନା କର ଦେଖିବାରେ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ
ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଏକ ମଞ୍ଚଶରରେ ଦେହ ସଜନାର
କ୍ରମ ଏବି ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ସକ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ
୨୫୦, ପଞ୍ଜାବରେ ୨୫୦ ଏବି ମାନ୍ଦୁଳ, ବଙ୍ଗ-
ଦାରଦିନବାଦ ପ୍ରଭୁବରେ କିଛି । କୃତି ବାହି-
ଅଛି ।

ଗର୍ବୁଳ ଶୁଣିବାର ଅନୁସୂଲରେ ଶ୍ରୀମତୀ
କଡ଼ିଜୀବ ସ୍ଥିପତ୍ରାସବେବ କଡ଼ିଜୀବର କୃଷି
ଓ ଶ୍ରୀମତୀର ପଦାର୍ଥର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଯଥାସମୀ-
ଖେଳରେ ପଣାଇଥିବାର କଡ଼ିଜୀବାସମାଜୁ
ଆନନ୍ଦପଥ ଅବଗତ ହେଲୁ । ତାଳରେ,
ହିନ୍ଦୋଳ, କର୍ପିତପୁର ଏବଂ ବଡ଼ମୟାର
ସାନାମାଳେ ଏବଂ ପାଲକହତୀ, କଡ଼ିମ୍ବା ଓ
ଦେବିଙ୍ଗାର ମାଳେଜରମାଳେ ଏବଂ ଅଧ୍ୟ
ଦେଶେବ ଉତ୍ତରମେଳ ପ୍ରାଚୀନତ୍ବ ଯାଇ ପ୍ରାଚୀନ୍ୟ
ସରବାସ ଓ ବେସରବାସ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ
ସେହି ଶ୍ରୀମତୀର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଉଥାରୁ ଯେ ଏହି ଉପଳବରେ
ସଥେତିତ ଅଭିମ୍ବନ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହିପ୍ରାକୁଳର ପ୍ରକାଶିତ ସାହିତ୍ୟର ଶାନ୍ତି-
ରେ ଜୀବାଦତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଣ୍ଡି ଏ ରଂଗଳ
ଯଥି ପାଇଥାଏଛି । ତହିଁକୁ ଜୀବାଦ ଯେ ପୁଲାଷ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମନାକରେ ଦେବେକ ଲେବନ୍ତ
ଅରଥିଲୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥାଏ । ପଥପ୍ରେରକ ଅନୁମନା ବରତ୍ରୀ ଯେଉଁ
ମାନେ ଧର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେମାନେ ଗୋଟିଏ
ବଢ଼ ଜୀବାଦତ ଦଳ ଲେବ ଥାଏନ୍ତି ଏବି
ସାଜଧୁର ନିକଟ ଜନନ୍ତିଷ ଗ୍ରାମର ଜୀବାଦ-
ଦଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବିକି ଦଳ ବୋଇ ଏ ଅନ୍ତରେ
ବସ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ଦେଲେ ପୁଲାଷକୁ ସେ କଥା
ଅଜଣା କାହିଁ ଏବି ପଥପ୍ରେରକ ଯେବେ ସେ ସମ-
କରେ ବହି ବିଶେଷ ଜାଣନ୍ତି ବେବେ ପୁଲାଷକୁ
ସମାଜ ଦେଲେ ବଢ଼ ଉତ୍ସମ ହେବ । ଆମୁ-
ମାନୁଳର କଥାର ସେ ଏବେବଢ଼ ମୋକବ-
ମାରେ ପୁଲାଷ ଅନୁମନାକରେ ଦୁଃଖ କରିବେ
ଥାଏ । ଏବି ସବୁତବଳକ ଓ ଜିଜ ହାତମମାନେ
ଜୀବାଦତ ଧରିବାର ଯଥାମାଧ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟ
ତରିବେ ।

ବଜ୍ରାର ଅଙ୍ଗଜେବ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ-
କର ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଅଭିପ୍ରାୟ ଜାରିବା କାରଣ ବଜ୍ରାଯୁ
କଂଚିପୁରପକ୍ଷ ସବୁର ଗର ଅଧିବେଶନରେ ମାତ୍ର
କର ବାରୁ ଅନ୍ତର କାରଣର ମହିମଦାର ପ୍ରକଟ
କରିଥିଲେ । ତହିଁରେ ଏକବି ଉତ୍ତର ପାଇଲେ
ସେ ବଜ୍ରାର ଲେଖକ ଆଗବନ୍ଧିର ସେ ପ୍ରସଳରେ
ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ତା ଘେରୁ ଯତ୍ତ ପାଇଥିଲେ
ତେ ଯାହା କର ତେମର ମାସରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧା-
ରାଗକ ଜାରିବା କାରଣ ଶପା ହୋଇଥିଲା
ତହିଁର ଉତ୍ତର ସେ ଇଣ୍ଡିଆଗବନ୍ଧିମେଥିକ
ପଠାଇ ଦେଇଥିଲୁଛି । ସରବାହା ନିଯମାନ୍ତର
ସାବେ ସେହି ଉତ୍ତର ବିମ୍ବା ତହିଁର ମର୍ମବ
ପାଇ ପାଇବାର କର କି ପାରନ୍ତି । ଇଣ୍ଡିଆଗବନ୍ଧି

ମେଘକର ନିଷ୍ଠାତି ସଥାବାଳରେ ଜଣାଯିବ ।
ଆମେମାକେ ଶୁଣୁଥିବ ସେ ବଡ଼ଲୁହଙ୍କର ବ୍ୟବ-
ସ୍ଥାପନ ସର୍ବରେ ଶୀଘ୍ର ଏ ବିଷୟରେ କେହି
ସଦସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ । ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛଵ ଅଧିକ
କ୍ଷେତ୍ର ଫଳ ଦେବାର ଆଶା ଦିଶୁ କାହିଁ । ଶୈଖ
ନିଷ୍ଠାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇଁ କଥା ଗୋପନ ଉତ୍ସବା
ନବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର ଲଜ୍ଜା ଗାହା ବାହାର କରିବାକୁ
ମାତ୍ରାର ସାମର୍ଥ୍ୟ କାହିଁ ।

ହାଲବାରର ଗଜା ଶଣା ଗତ ଅପ୍ରେଇ
ମାସରେ ବିଲାଚକୁ ଯାଦା କରିଥିଲେ । ବିଲାଚ
ଏବ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଧାକ, ଦେଖିମାନଙ୍କର ଝରି-
ଦ୍ଵାପିକ ବୃଦ୍ଧ, ମାତମନୀର, ଶିଳ୍ପୀମା ଯତନାଦ
ପରିଦର୍ଶକ କର ଆପଣା ଦେଶର ଶିକ୍ଷାର ଉଦ୍‌ଦେଶ
କରିବା ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାକ ଛିଦ୍ରେଶ ଥିଲା । ସେ
ଶ୍ରାସ, ଉତ୍ତାଳ, ପ୍ରାଚ୍ଯ, ଜର୍ମିନ, ଅଞ୍ଚିତ୍ତା, ଘେର
ପଢ଼ୁଗାଲ, ବେଳିଜୟମ, ମିଶର ଏବ ବିଲାଚ
ବଜ୍ଯମାକ ସନ୍ଦର୍ଶକ କର ଗଲ ନବମର ମାସ
ତା ୧୯ ଜାନ୍ମରେ ଆପଣା ଗଜିକୁ ଫେରିଆ-
ସିଲ ପରେ ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାର୍ଥଙ୍କ କରିବା ନମିର
ଅତେବ ଲୋକ ସମବେତ ହୋଇଥିଲେ । ଗଜା
ଶଣା ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତିବିଧାକ
କରିବା ସମ୍ବଗୋତ୍ତବେ ଉଚିତ ହେଉଥିଲୁ
ଏବ ଗଜର୍ମିମେଘ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାତ୍ରକୁ ଶିକ୍ଷା
ଦେବା ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ସହୁ ବରୁଥିଲା ।
ଅତେବ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏମନ୍ତ ଧାରଣା
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଗଜର୍ମିମେଘ ଶିକ୍ଷା ବିସ୍ତାରର
ସହ କରି ଲୋକକୁ ଅଛି ରକ୍ଷିବାର ଚେଷ୍ଟା
କରୁଥିଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଯଥାତ୍ ନୁହେ । ଲୋ-
କକୁ ଅଛି କର ରଖି ଗଜି ଶାସନ କରିବା
ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ନଜନାର ନୁହେ ଏବ ସେ ଯଥାସାଧ୍ୟ
ନିଜ ଦେଶର ଶିକ୍ଷା ବିସ୍ତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯହ
କରିବେ ।

ସନ୍ତୋକମାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ କି ବଳିକା
ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବାଦରେ ବଙ୍ଗ, ବିହାର ଏବଂ
ଆଷାମର ଜ ୧୦ ଶ ଶୁଦ୍ଧବୃତ୍ତି ସମାଧେ ଅବେ-
ଦନ କରିଥିଲେ । ସେଇକଳେ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବ
ଜ ୨୦ ଶଙ୍କ ବର୍ଷମାନ ହୁଏ ଦେବାର ସ୍ଥିର
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଦୂରିର ପରିମାଣ ଓ ଶର୍ଷାର ବିଷୟ
ଏହିପରି ନିରୂପନ ହୋଇଥାଏ କି ତ କି କି କି
ବଙ୍ଗାଳୀ ମାର୍କିଟ ଟ ୧୩୦୯ ଟା ଲେଖାଏଁ
ପାଇବେ ଓ ଜଣେ ରୁଙ୍ଗଣ୍ଟ ଓ ଜରମାନାରେ
ଲୁଗା ଦୁଇବା ଓ ଅଳ୍ପ ଦୂର ଜଣ ମଧ୍ୟରେ
ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ କୁଣ୍ଡ ଓ ଜଣେ ମୁସିମାଳ ଭନର
ଦାର୍ଯ୍ୟ ଅମେରିକାରେ ଶିକ୍ଷା କରିବେ । ଜୟଶ
ବଙ୍ଗାଳୀ ଏବଂ ଏକଜଣ ବିହାର ମାର୍କିଟ ଟ ୧୩୦୯ ଟା

ଲେଖାଏ ପାଇବେ ଏହି ଜଣେ କଙ୍ଗାଳୀ କୃଷି
ଓ ଜଣେ ବଙ୍ଗାଳୀ ଓ ଜଣେ ବିହାରୀ ଲୁଗା
ଦୁଇବା ଡାଂମଣ୍ଡରେ ଶିକ୍ଷା କରିବେ । ଜଣେ
ବିହାରୀ ମୁସଲମାନ ଏବି ଜଣେ ଅଗମବାହୀ
ହିନ୍ଦୁ ଟଙ୍କେଟ୍ରୋ ଲେଖାଏ ପାଇବାକିମେ ଲୁଗା-
ହିନ୍ଦୁ ଏବି ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୈଷମ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗାଇରେ
ଶିକ୍ଷା କରିବେ । ବାଜା ଚିତ୍ରଣ କଙ୍ଗାଳୀ ଅଧ୍ୟା
ତ୍ତ୍ଵ ଶର୍ତ୍ତୁ ହୁଏ ୧୯୯୫ ବୀ ଲେଖାଏ ପାଇବେ
ଓ ଜାପାନକୁ ପଠାଯିବେ ମାତ୍ର ଶିକ୍ଷାର ବିଷୟ
ଏ ପରେ ନର୍ଦ୍ଦାରିତ ହେବ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଏମ, ଏ, ଟଙ୍ଗବି, ଏ, କଣ୍ଠ ବି,
ଏଥ ସି ଏବି ଜାଣ ବି, ଏ, ଶେଳ ଅନ୍ତରୀ ।

ସଖାରଣ ହତକାର୍ଯ୍ୟର ଗାଲିତା ।

ବିଜ୍ଞାପନରେ ମାତ୍ରା ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ୧୫୦୯
ବାଲରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଛାତ୍ରଶର୍ମୀ
କରିଅଛନ୍ତି ବହଁର ବାଲଙ୍କା ବଜ୍ଞାଯୁ ଗର୍ଭ-
ମେସଙ୍କର ଏହି ନିର୍ଭାବର ସହିତ ବାଦାରଥେ
ପୃଷ୍ଠା ବର୍ଣ୍ଣମାଳରେ ଟ ୫୦୦-୯ ଟା ବା
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ୍ଵର ମୂଲ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାର୍ମ୍ଭେ ଦାତାର ଘାନ
ସହିତ ଏହି ବାଲଙ୍କାରେ ବାଦାରୁଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ
ଏହି ବଜାର ବା ଉଚ୍ଚରୁ ଅଧିକ ପୂର୍ବର ତାର୍ମ୍ଭେ
ବାଲଙ୍କାରୁ ହୋଇ ଥିଲା ଏହି ମାନ୍ୟକର
ବିଜ୍ଞାପନ ସେ ସମସ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଦାତାମାଳରଙ୍କ
ବଦାଦ୍ୟଗାର ପ୍ରକାଶକ ବରିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାମୀଜଳର ସ୍ଥା ପୁରଜମର ବାଦାରୁର
ଗୋଟିଏ କାଗରେ ଟ ୨୦,୦୦୦ ଟା କାରେ
ଗୋଟିଏ ଧର୍ମଧାଳା ଏବଂ ଦେଇହାରେ ଟ ୫୦୦୦-
ରେ ଗୋଟିଏ ସେହିପରି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ୍ଵର ନିର୍ମିତ,
କନକାର ବଜାର କଟେବର ଲେନବର ଦସସାରା
ଲ୍ଲକ୍ଷ ଟ ୨୫୦୦୦ ଟା ଦେବା ଏବଂ ଟ ୨୨୫୫
କାରେ ଗୋଟିଏ ଧୂରଜୀ ଝୋଲାଇ ଦେଇଥିବା,
ବରଣଗଡ଼ରେ ଲୋଟିଏ ଦସସାରାଳ
ନିର୍ମିତାର୍ଥେ ସ୍ଥା ପୁରଜମାନସ୍ଥା ଏହି ବାଦା-
ରୁର ଟ ୧୮୦୦୦ ଟା, ପାଇଁ ନିର୍ମିତ
ପୋର୍ଟ ଦସସାରାଳ ସଂଲଗ୍ନରେ ବାଦାର
ମେଚିବର ଦର ନିର୍ମିତାର୍ଥେ ବାହି ଦରେଇ
ଲ୍ଲକ୍ଷ ବୟୁ ଟ ୨୫୦୦୦ ଟା ଦାତ କରିଥିଲା
ଏବଂ ଏହିପରି ଆଜ ଦେଇବ ଲେନ ଟ ୮୦୨୫
ବଜାର ଟଙ୍କା ଦାତ ଦସସାର ଦିଶେଷ
ରୁହେଇ ଥିଲା । ବାଲଙ୍କା ଲିଖିବ ସମସ୍ତ ଦାତର
ମୋଟ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଟେ । ଧାରନା
କରୁଥିବ ଦେଇମାରେ ସମାଧେନୀ ଅଧିକ ଅର୍ଥରୁ
ଟ ୧,୫୫,୩୫୨ଙ୍କା ବହଁ ଦରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି
ଦସସାର ଟ ୬,୨୩,୨୦୯୯ ଟା ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁରେ
ଚକ୍ରଜାମ ବିଭାଗ ଟ ୧୦,୨୪୦ଙ୍କା ଦାତ କରି
ଥିବାର ଦେଇଯାଏ । ତେଣାର ବାଲଙ୍କା ଲିଖେ
ପ୍ରତିବାର ଦେଇଲା । ଯଥା—

ବିଦେଶ କିମ୍ବା		ଟ ୫୫୦୦୦
ବନିବା ରାଜ୍ଯ ହେଲେବର ପାପଗାଡ଼ାଳ		
ପୁରୁଷୀ ଘୋଷଣବୁନ୍ଦ		ଟ ୩୫୫୮୮
ଟ ୧୦୦୦୯ କାର ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତାର ମୋଟ		ଟ ୨୫୨୮
	ଅଛି	ଟ ୨୦,୨୨୨
ବାଲେଦୂର କିମ୍ବା ।		
ଟ ୧୦୦୦୮ କାର ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତାର ମୋଟ		ଟ ୨୫୨୪
ପୃଷ୍ଠା କିମ୍ବା ।		
କାହିଁ ଦୂରଚିହ୍ନ ଧରିବାର ସୁରକ୍ଷା		ଟ ୬୭୦୦୦
ଟ ୧୦୦୧ କାର ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତାର		ଟ ୧୫୫୦୦
	ଅଛି	ଟ ୨୦,୨୧୯
କୋନ୍ଦର ମୋଟ		
		ଟ ୨୫୨୪

ବୁଦ୍ଧ ସାଧାନ ସୂଚି

ଯାପାକ ପୋର୍ଟିଅର୍ଟର ଦସ୍ତଖତ କଲାବା
ଧାର୍ମ ସଥାପନାକୁ ଦେଖାରେ ଅଛି । ମିଶରନାହୁଳ
ଦଳଙ୍କଦରବାହୀର କୁଷର ବଳ କୁଣ୍ଡିଯାମଞ୍ଜଳି
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ତଥାପି ବନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ କୁଣ୍ଡ
ପେଗ ବନ୍ଦର ଶୀରାର କର କାଦାନ୍ତି । ରଷ୍ଟର
ଚିପ୍ର ସମାଦରାବା କରିବା ୨୭ ଶତରେ
ଲବର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ପାକଜ଼ିଲ କୁଣ୍ଡ
ଲବର କେବି କୋଟି ପେଲି ରୋଟରେ
ବନ୍ଦରକୁ ଆଖି କୁଣ୍ଡ କରିବିଲେଟି ନିକରରେ
ପଢ଼ିଥିବାକୁ ଏ ପ୍ରକାଶ ହରିଅଛନ୍ତି ଯେ ମର
ମାସରେ ଯାପାକମାନଙ୍କର ଚିନମୋଟି ଫୁରାପି
ଜ୍ଞାବୋଟ ଅବରରେ ଲାଗି ନାହିଁ ଦୋଇଅଛନ୍ତି
ଏ ସେଗାନ୍ତର ବିଭାଗ ସେ ପୋର୍ଟିଅର୍ଟର
ଦୂର୍ଗା ଅବେଳା ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜା ହୁଏ ଯାଏ ।

ଗର କା ୯ ଲୁଗରେ ଗାରଣଦର ଏହି
ଯେ ବୁଝିଲେନେଇ ଜ୍ଞାନେଇ ଦୂରସ୍ତ ବସ-
ପିଶିଲୁ ମୋଟ କ ବାଲିକା ଜିମନ୍ତେ ସାଧା-
ନିଷ ପଙ୍କରେ ମହାନ ବିରାଖରେ । କମଳି-
ଲର ଗୋଟିଏ ଚତୁର୍ବା ଫାଲର ବିରାଖରେ ।
ସାଧାର ଜୈବରଙ୍ଗ ମୋର ତୃତୀୟ ଦେହ-
ଅଳ୍ପ ଦୂରସ୍ତ ସେବାମାନଙ୍କ ଅନୁଷ୍ୟକା ଦେବୁ
ଠ ସେମାନଙ୍କର ସାହସ ୫ ବରୁଦ୍ଧ
ବିଧି କାହା ଦେବୁ ସାଧକ ଘୋପସ୍ତ ବିରାଖ
ଦିଗରେ ଶୁଣିବ ହୋଇଥିବାକୁ ନର୍ତ୍ତମାନ ମେ
ମୋଜାସ୍ତ ବସିଥିଗାଲରେ କ ପନ୍ତୁକବା ସମ-
ନରେ ଏକବରକାମା ଦେବା ଚାକପକ୍ଷରେ
ଅଥୟବା କେତେବରଙ୍ଗ୍ଜ୍ଞାନେଇ ପଥବାଦକ
ନୁହନ ବନ୍ଦର ଓ ଧୂପରନ ସଦରର ତୃତୀୟ
ଧୂମ ଭରଥିଲୁ ଗୋପ କ ବାଲିକାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ବିରାଖରେ କିନ୍ତୁ ସାଧାନିମାତ୍ରେ ସୁକୁମାରକୁ
ହାମାନବ ବରବାକୁ ଅଣ୍ଟିଗାର କରେ ।

୨୦୯ ମିଟରରୁଳ ଅସାର ସମ୍ପଦରେ କିନ୍ତୁ ଲିଖିବ କଷ୍ଟିବ ପ୍ରଥମ ହୋଇଅଛି । ଯାଇକୁ

ମାନେ କରିଥର ଅନ୍ତମୟ କରିଥିଲେ । ପାହାଡ଼ର
ସମସ୍ତପାଦ୍ମ ଶବ୍ଦାବ ଅରୁଣ ହୋଇଥିଲା ଏଣୁ
ଶବସବୁ ବର୍ତ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧ କଷାୟପ ଦୋଷଥିଲା ।
ଯାଧାନିମାନେ ବଢ଼ି ବାଠ ଓ ହୋଇଲାବେ
ଅଗ୍ନି କଗାଇଥିଲେ ଓ ପବନରେ ଧୂଞ୍ଜଳି ଓ
ଅଗ୍ନି କିଣାଖରୁ ଚୁପ୍ତକଣ୍ଠ ଧାରିବ ହେବାରେ
ତୁମମାନେ ପରିରୁ ହଟି ଯାଇଥିଲେ । ପାହାଡ଼ଙ୍କ
ଅଗ୍ନି ମୟ ହେବାରୁ ଏହା ଏକ ବସ୍ତାବହୁ ଦୂର
ହୋଇଥିଲା । ବୁଦ୍ଧ ସେନାପତି ଉଦୟରେତେ
ଗୋଲକ୍ଷାବ ସମାନ୍ୟ ଅଗଳ ପ୍ରାସ୍ତ କୋଠ
ଥିଲେ । ଏହି ଦ୍ୱାପାରୀବାବ ଯାଧାନ ମେଟୁରଙ୍ଗ
କରୁ ଦୃଷ୍ଟିକର କରିଥିଲେ ।

ରମେଶ୍ ପାତ୍ରାଣ

ଗାରଦକ୍ଷା ହେତାକରେ । ପ୍ର । ବାଲୁଧିତ
। ମୌ । ରାଜୁକାଥୟକରେ ସ୍ଵକୀ ପାଇସାରେ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଘାଟ ଅଛେ । ଏହି ଘାଟବାଟେ
କାଳର ଭୂରୟପାର୍ଶ୍ଵ ତମଣିଂ ବର୍ଣ୍ଣି ଗ୍ରାମର
ମନ୍ଦିର, ଗବାଡ଼ ପଶୁ, ଶରକ ଉଚାତି ଧାର
ହୁଅଛି । ଗ୍ରାମବାଷିକର ମାଳର ଭୂରୟ ପାଇୟେ
ରୂପରୁମି ଏହି ନିକଟରେ ଜୀବଦ୍ୱାର, ମୁନ
ଭାଟ ପକ୍ଷିଦିନ ଥିବାକୁ ଅନ୍ତରଦ୍ଵାରା ଘାଟରୁ ଅନ୍ତର
ଦାଖ କାହାର । ଏ ଗ୍ରାମର ପୁଣ୍ୟକଳା ହେଉ
ମନ୍ଦିରର ପାଇୟେ ପାଇସାର ସମ୍ମାନ
ମୌତା ଏହି ମାନ୍ଦର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଟି-
ଦେଇଥିଲୁଛି । ବନ୍ଦୁଗ ବଢ଼େବାଳ କେବୁଳର
ଏହିପ୍ରକାର ହାର୍ଦ୍ଦିନଙ୍କାହି ବୋଇ ଆଧୁନିକ
ମାନ୍ଦର ପ୍ରାୟ କର୍ମଧିକ ହେଉ ଅମ୍ବାଦେ
ବନ୍ଦୁପୁଣ୍ୟ ଶୁଣିଥୁଅଛୁଟୁ ସେ ସେ ଘାଟରେ
ମୌତା ପଞ୍ଚଅଛି ତାହା ଏହେ ମାତ୍ର
ଯେ କେବଳ ସବରେ ବେଳେ ଦୁଇପାଦ
ଏହି କାହା ମଧ୍ୟ ଜୀବି ହୋଇଥିଲା ଓ ପରି
ଦକ ହୋଇ ବାହି । କହିବେ ଶୁଣଇ ଦିଲେଖ
ପାଇ ଦେବାର କୈଶିବ ଆର ମନ୍ଦିରେ ପାଇ
ଦେବା ସବରାପଥ । ଅମ୍ବାଦକ୍ଷର ସମ୍ମାନଦାତା
ବନ୍ଦୁରୁ ଓ ଏହି ଘାଟରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ
ପଞ୍ଚବିନ୍ଦି ମୌତା ରଖିବା ଦାବୀ ପ୍ରାଣକୁ
ଦେଇବାରେ ପୁତ୍ର ମାଲହର୍ମଧିକର ନିତ
ଦେଇ ଅଦେଦନ ତର ତୌରେ ପକ ଧାର
ମାହାତ୍ମ୍ୟ । ଏହିମୟରେ ଜରେ ଏହିନ୍ଦୁଟିକ
ରଜନୀପୁର ଏହି ଘାଟର ପ୍ରାକାଶ ବ୍ୟାହ କରିବ
ଦ୍ୱାରା ଅନୁଦବ କର ଗୋଟିଏ ପୁର ଦ୍ୱାରା
ଦରହିବାର ଅଶ୍ଵ ଦେଇଥିଲେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦ୍ୱାରାର ଗହିରେ ସନ୍ଦାମ୍ଭ ଦରନାକୁ ଫୁରିବ
ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରଥମରେ ଅତ୍ର
କୁଣ୍ଡ ମୌତା ଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇବାରେ

କଣ୍ଠ ବନ୍ଦୁଥିଲେ ଏବଂ ବାରିଜୀବ କ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟାକାଳ ହେଉଥିଲା । କେବେଳ
କେବେଳ ଏହି ହୃଦୟ ଲିଖି ମରିଥୁବୁର ଓ ବିରା-
ଗ୍ରାମୀ ଦୂରଧରକୁ ଚଣାଇବାର ଶୁଣିଥିଲା ।
କହୁର ଘଲ ଉଛି ଜୀବି ପାହି ଗାଢ଼ । ଅମେ-
ମାତେ ସ୍ଥାପନୀ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ରକୁ ଏବଂ ଗର୍ବମୁଦ୍ର-
ାଳ, ଏହି ଯାତ୍ରାରଙ୍ଗ କ୍ଲୋପ ନିବାରଣର ପୀର୍ବ-
ପୁରୁଷାର କୁରିବା କାହାର ଏକାନ୍ତ ଅନୁରୋଧ
କରୁଥିଲା । ଏ ଘାଟକୁ ପାର୍ଯ୍ୟକର ଅବସ୍ଥାରେ
ଜୀବା ଭଲୁବା ଗୋଟିଏ ଘୁଲ କରିଦେବା
ଗର୍ବମେଷକର ଦିହାନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧକୀ ଥାଏ ।
ଅମେମାନେ ଚାଣ୍ଡ ସେ ତେଣା ଜାଳରେ
ଦରହାରଦୂର ଲାହ ମାର୍ହ ମାହ ଏହା ବୋଲି
ଦରହାରଦୂର କଣ୍ଠ ସରହାର ଦନ କର ଉ-
ତାଳ ରଖାର କଣ୍ଠ ସରହାର ଦନ କର ଅ-
ଧାରୁଣୀ ଏବଂ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଲେନଦେବ ଅ-
ଧାରୁଣୀ ଓ କଣ୍ଠ ନିବାରଣର ଉପାୟ କରିବା
କଥା ଓ କଣ୍ଠ ଦେଇଥିଲା ।

ଅଭ୍ୟାସ ପାଠୀ ସଂଖ୍ୟା ।

ଶୁଣସୁଥେ ହଙ୍କରୁମ ଜୀବନ ଗୋଟିଏ ଜାଣିବା
ପାଇଁ । ଦେଖିଲୁ କହିବା କାମ ମଧ୍ୟ କରସାଥୀ
ହଠାତେ । ସେଠାରେ କହିଲୁ ସହିଲକାର ଗୋ
ଟିଏ ଶାଖାବନ୍ଦର ପ୍ରାପନ ଦୋଷାଳ୍ପତ୍ର । ବାହୁ
ମାଧ୍ୟମର ମିଶ୍ର ବି, ଏ, ସହିଲକାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କହିଲବା କାରଣ ସେହି ଗଢ଼ିଲୁ ପାରସ୍ଥିତିକୁ
ସେହି ଉପରୁଷରେ ଯତ କାହା ରଖେ ଅନ୍ୟବସ୍ଥା
କାହା କେବେଳେ ଜୀବନୁଥେ ଜୀବନଶ୍ରୀ କୁଳି
କୁଳ ସୁଧରେ ସର୍ବତ୍ର ଯେ ଅଧିଦେଶର
କୋରାଧିକାର । ଗଡ଼ର ଲୋକଙ୍କା ପୁରୁଷ ବିଜ୍ଞାନ
ଯକ୍ଷମ ଯାଇ ମୋଧସନକୁ ପ୍ରାୟ ୫ ଲଙ୍ଘନ ଅଧିକ
ହବିରେ ଯେତେ ଦେଇଥିଲେ । ସେଠାର
ମାନେଜର ବାହୁ ସୁବଳକଣ୍ଠୋର ଦିଦ୍ୟାତୀ ଏବଂ
ଏ ସମୟକର ଅଧିକ ଜିବନ କରିଥିଲେ ।
ବାହୁପଦ ମହାଶୟ ପାର୍ଶ୍ଵରମ ପ୍ରକଳ୍ପ ବାହୁ
ମାଧ୍ୟମର ମିଶ୍ରକର ପରିଚୟ ଦେଇ ତାହାକର
ଦୁଇମେଳର ଅମାରକ ପ୍ରଭୁର ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତରୁ
ମେଧ କରନ୍ତେ ଦିଶେ ମହାଶୟ ଏବଂ ମନୋଦ୍ଵାର
ଏହି ବଳକା ପ୍ରତିକ କରିଥିଲେ । ସମେତର
ପ୍ରକଳ୍ପର ବାହୁ ବୁଝନ୍ତି ଅବ୍ୟାୟ ଅନୁପ୍ରଦ୍ଵାରା
ହୃଦୟ ସେହି ସରର ଜୀବନ୍ଧକଳା ଏବଂ ବଳକା
କାର ସଂଶେଷ ମର୍ମ ଅମୂଳକଙ୍କ କରିବୁ
ପଠାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ପ୍ରାଣବାଦ ଦେଖୁ କେ
ଏହୁ ପ୍ରତାପ ଦର କାମର ଗର୍ଭର ଏବଂ ଅଂଶ
ନିମ୍ନେ ଉବ୍ବାର କଲୁ । ଯଥୀ—

ବିଜୁମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଉତ୍ତରପ୍ରାଚୀନ ବାଜମୟ
ଦେଶମ୍ବେ ଏହି ଅଧିକିଂ ଉତ୍ତରପ୍ରାଚୀନ ଶୋଭମୟ
ମାନାକିଳ ଦେଖିବା କୁଳପା କର, ମାଟୁଥେବାବେ

ଲାକଳ ମନ୍ତ୍ର ସମୟରେ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ
ଦେଇଥିଲେ, ଏହିତାର ଅବଶ୍ୟକତା ଏକ
ମୂଳ ଉତ୍ସାହରୁଲେ, ସମାଜକର ଅର୍ଥ ଏହି
କି ତ ହାଲଗରେ ସମାଜର ଉତ୍ସାହ ହୁଏ, କି ବୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମାଜର ଅବଳକ ହୁଏ, ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଶ ବାଲ ପାଦ କିବେଳକା କର କୁଷାଣୀର
ପରିଚ୍ୟକ କର ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଶର ହିତାର୍ଥରେ ବ୍ୟବସାୟ ବାଲକଙ୍କ କୃତି
ପ୍ରଭାବର ଉତ୍ସାହ କଲେ କିପରି ସମାଜକ
ମଜ୍ଜଳ ଦେବ, ଅମ୍ବାତକର ଦରିଦ୍ର, ଦେଶ-
ରେ ଶିଶ୍ବ ବକ୍ତି ସଙ୍ଗରେ କିପରି ଧଳ ସହସ୍ର-
ଦେଶ, ଶିଶ୍ବର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଓ ସଜାମାଳ
କର ବି କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଦୟାର ଦିନାମାନ
ଦିନସୁମାନ ବ୍ୟବଶା କରିଥିଲେ । ସାଧାରଣେ
ରେ ସାହୁରୀ ହୋଇ ଉତ୍ସାହର ଧର୍ମର ସୁଧ
ଅର୍ଥ ଅଛେ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ଅନୁରଗା
ଦେବା, ସାର୍ଥ ଜ୍ୟୋତିରେ ସୁଖୀ ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଉତ୍ସାହୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିକର ଚର୍ଦ୍ଦିଗୁଡ଼ ବିଧେୟ
ଅରସୁଥର ଉତ୍ସାହରୀର ଉତ୍ସାହ ଅନୁଭବ ଦୋଷ
ଅଛି, ଏ ଶ୍ଵାନର ଉତ୍ସାହୀୟମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟ
ରେ ବଜ୍ରଲାସ୍ତ୍ରକ ଅଧ୍ୟୁତ କରାନ୍ତି, ପରାମାର
ଉତ୍ସାହୀୟରେ କଥୋପକଥକ କରାନ୍ତି ଏବଂ
ଅଦ୍ୟାଲକରେ ହୃଦୟର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି
ଏପରି ମନ ବ୍ୟବହାରର ଉତ୍ସାହ ଜାତର ମନ
ମାତ୍ରରୀତା କହନ୍ତି ଦେବାର ସମ୍ମାନକା । ଏ ସହି
ଦୟା ପ୍ରତି ଅମ୍ବାତକର ଦୟାକ ଗର୍ଭମେଣ
କର କରୁଥା ଦୁଷ୍ଟ ଆକର୍ଷଣ କଲେ ଦୁଷ୍ଟ
ଦେବାର ଅଧା ଅଛି । ସ୍ତ୍ରୀଯ ମେଲେଜ
ବାରୁ ସୁଖଲବଧେର କିପାଠି ଏମ୍,
ମେଲେଜ୍ ମାତ୍ରରୀତା ଉନ୍ନତ କରାଯାଏ ପରି
ନିଗାର ପ୍ଲାଟ୍ ଓ ଉତ୍ସାହୀୟ ସମାଜପଦ୍ଧତି
ପ୍ରମ୍ଭର କରିବାକୁ ଅନ୍ତରୁ ସହାୟିତା ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି, ଦେଖି ବକ୍ତା ମହାଶୟ ସୁଖୀ ହୋଇ
ଥିବାକୁ ସହାଯ କଲେ ।

ସବୁପରି ଏବଂ ସବୁଧିକୁ ଉପରେଥି
ଦକ୍ଷିଣ ଶବ୍ଦର ତର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସହିତ ବାମ-
ପାଇ ବାହିକୁ ଧରନାବ ପ୍ରଥାକ ବିଜୟରେ,
ଆଗାମୀ ରହିଛିବେଳମାର ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶ-
ନରେ ବଢ଼ିବେଳେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବା ତିମିର
ଶୈଖ ଦୟାନିଧି ଗୋପାଳ ବଚନୀକୁ, ବାହିକୁ
ଦରେଖିଲୁହ ମହାପାତ୍ର ଦେବାନ୍ତ, ବାହି ଅର୍ଦ୍ଧ-
ରହିଲ ମହାଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରାବ, ବାହି କୁରୁକ୍ଷଣ
ଶୈଖ ଦୟାନିଧି ଗୋପାଳ, ଶୈଖ କାଳଗମେଣ୍ଟ
କନ ଫିଂକ ଗୋପାଳ, ଶୈଖ କାଳ ଗୋପାଳ
କନ ଫିଂକ, ବାହି କୁଞ୍ଜବିହାର ବାସିକ କିମ୍ବା
ତତ ହୋଇଥିଲେ । କହିପରେ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କର

ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସହେଦ୍ୟକା
ବଳ୍ୟରେ ଉଛିଲ ଶାଖା ଏକିଲମ୍ବ ସ୍ଥାପନ
କରିବକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ କାମପାଳ ମିଶ୍ର ଉଚ୍ଚ
ଜନଧାରକୁ ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଦେଲ ପରେ
ସମ୍ମାନ ଦେଲ ।

ଶୋଭବାଣୀ ଟିକସ ।

କେବେହ ମାସ ଉତ୍ତର ଲକ୍ଷ ଶକନାବା
ବଜୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବର ଏକ ଅଧିକେଷକ
କଲିତାଗାର ମାନୁଷଙ୍କ କୃତରେ ଦେବାଦୟଳ ।
ସେହଙ୍କ ଅକ୍ଷୟକଣ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ୟବର
ବାହୁ ଶମ୍ଭୁ କାରଣ ମଜ୍ଜମହାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଜଣାମରେ ବି ଗୋଦିଦାସ ଅଭିନରେ ‘ଶର’
ଏହି ‘ଯୋହ ଜନେ’ ଏହି ଶକମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠିବ
ବଖାଖ୍ୟା ନ ଘରବାରୁ ଅବେଳା ସ୍ଥଳେ ଶେଷ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ବ୍ୟାକ୍ରମକେ ମହାକୟାରେ ଏକ ଶାତା
ବା ଉଚାରେ ଥୁବା ପରମାନନ୍ଦ ଉପରେ
ପୂର୍ବକରୁଷେ ବିଷ ବସାଇଥିଲୁଛି ଏହି ଗଢ଼ିର
ଅଭିନରୁ ତେବେ ଅଦ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ । ବଜୀୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଶେଷକଟଙ୍କ ମାନ୍ୟବର ବାହୁ
ଜାଗର ସାହେବ ଜାତର ହେଲେ ବି ଶ୍ରୀପର
ଏହି ସାହେବ ଶାତବିଦ ସରଳୀଯାନ ଗୋଦି
ଦାସ ଅଭିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାର ଗୁଣାଥଙ୍କ ଏହି
ଶାତ ତାଳରେ ଗାହା ଅନୁସରାକ କର ଉପାଦ
ତରକା କାରଣ ମାନ୍ୟବର ବଜୀୟକରିବାର
ନିୟମ ହୋଇଥିଲୁ । ଗୋଦିଦାସ ଅଭିନ
ସମ୍ବରେ ତାହାକର ବିଶେଷ ଅଭିନନ୍ଦା ଓ
ବନ୍ଦୁଦର୍ଶିତା ଅଛି । ମାନ୍ୟବର ସହ୍ୟବର
ପ୍ରକାଶର ବିଷୟ ସେ ଉଦ୍‌ଦିନରୁଷେ ଅନୁ-
ସରାକ କର ବିହିବେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀପର ସାହେବ ସାହେବ
ଦେବେବ କିମ୍ବ ହଲ ଧାର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଦକଷ୍ଟ
ଦେଖୁଥିଲୁ । ସେ ଗତ ତା ୧୦ ଦିନରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ଥିଲେ ଦେବେବ ପଥାଏବନ୍ଦ
ଦେଖି ଅନୁସରାକ କାର୍ଯ୍ୟ ସେଠାରେ କିମ୍ବ
ମାନ୍ୟବର ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦର କର କିମ୍ବ
ଯାଇଥିଲୁ । ତାହାକର ଅଦେଶମରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ ବାହୁ ବଧାମାଧବ
ତାମୁଦିଲୁ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁ । ସେ ପ୍ରଣାଳରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ଶ୍ରୀପର ଜାପାତିବ । ଦେବେବ
ସମ୍ବାଦପରେ ବାହାରଥିଲୁ ବି ପ୍ରଦେଶ
ଆମରେ ଶାତବା ଲଜ୍ଜନୟକ ବା ପ୍ରାମାଣ୍ୟକ
ପ୍ରାପିତ ଦେବ । ପ୍ରତୋଦି ମନୁଷୀ ମଧ୍ୟରେ
୫୭ ଦଳାର ବାସନ୍ତର ରହିବ । ତ କି ଏ ସତ
ରୁହି ଏବ ବୃଣ୍ଡାତ ଲୋକଙ୍କ ସେବ ଗୋଟିଏ
ପଥାଏତ ଗଠିବ ଦେବ ଏହି ସେହି ପଥାଏବ
ମନ୍ଦିରର ମନ୍ଦିରକ ବା ମନ୍ତ୍ରକାର ରାଜ

ସମେତ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠା ଦେଇବ ଅଛି କିମ୍ବା
ଏହାର ପରିଚୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠା ଦେଇବ ଅଛି କିମ୍ବା

ତୁ ପାହିଲା ଗାନ୍ଧି ଏବଂ ସାହେବ ଏକଦିନ ପୁଣ୍ୟମର
ସର୍ବପଥ ଦାଇ ମାଠୀରୀ କରିଥିଲେ । ପୁଣ୍ୟ ମାନ୍ୟମର
ମନ୍ଦିରରେ ଗାନ୍ଧାର ଜୟଟିଲ । ଉତ୍ତମାଳା ହୋଇଅଛି ।

୪୦ ତାରିଖରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ସାଥେ ଏହାର ପ୍ରେକ୍ଷଣ
କାହାରୁଙ୍କ ଉନ୍ନତିରେଣ୍ଟ ଚନ୍ଦ୍ରବିହଳନରେ ପବନେବ
ଆପଣ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ସାଥେ ଉନ୍ନତିରେ ସାହୁବିହଳନ ଦେଖି,
କିମେ ଉନ୍ନୋତିର ଉନ୍ନତିରେ । ଏ ଉପରେରେ ପହଞ୍ଚିର
କିମେ ଉନ୍ନୋତିର ଉନ୍ନତିରେ ଉପରେରେ ପହଞ୍ଚିର
କିମେ ଉନ୍ନୋତିର ଉନ୍ନତିରେ ଉପରେରେ ।

ଦିଲାକୁମାରଙ୍ଗଠେ କୁଣେ ପାତକାଏ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତିରେ
ମାତ୍ର ଦେଖ ଦେଖିବାକୁ ଦେଲା ନ ଥିଲା କାହିଁରେ ଦିଲା
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟକାଳୀ ଅନ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆପରାଧରେ ଦେଇପାଇଁ
କାହିଁରେ ପାଇଅଛି ।— ପାତକାମାରଙ୍ଗ ସାଫର୍କାର ।

ନାମ ମାତ୍ର ୧୦ ୫୦ ଦିନରେ କାହାର ପୁରୁଷର କାଳ
କେ ଏହି ସ୍ଵରୂପ ଜାଗା କଲେଇଥିବା କିମ୍ବା ଏହିକାଳେ
କୁଣ୍ଡ ଏହି ନିରାପଥକାରୀ ଅବାରୁ ସହାୟାବ୍ଦ ଅନ୍ତରବୋଧା
ହୁଏ ଦେଖାଇଛି ।

ପ୍ରମାଣୀ କଥା କୁହାଇବାର ମଧ୍ୟମେତେ ଅଳାକାନ୍ଦ୍ରଜିଲ୍ଲା
୨୦୧୯ ମସି ହାତାର କଥା ଏହି ମଧ୍ୟମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ଟେଲିଫିଲ୍ ହେଉଥିବା ସାହାକରା ଏବଂ ଏହା ଅପେକ୍ଷା
ଏହି ମଧ୍ୟମ କଥା ହେଉଁ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

କେବଳ ସମ୍ବାଦପାତ୍ର—ଏହାରୁଥିଲୁ କାର୍ତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଛେବିଦୂଷିତ ଦ୍ୟା ହେଉ, ଅଛିରେ ଲେଖି ପଠାଇବାର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଇଲୁ ଥାଏ ତେଣ କୁପ୍ରକିଳ ହେବା
ପରିଦେଶକାରୀ ଭାବନାରୁ ବାଜାରକା ଗବାଟିରେ ଏହିବି
ପଠି ଦେବ ପଠାଇ ସବୁର ବିଷକ୍ତ ବିଦିକାର କରିବା
କାହାରେ

ଏ ଅନ୍ତର୍ମାଳାଗାଠୀ— ପାଇଁ କହୁଛି ଯାହାକାହିଁ
ଦେଇବ ବନ୍ଦା ଦର୍ଶନଟି ହେବ ।

ଏ ପ୍ରତ୍ୟୋଗାବଳ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାଷ—ଆମକଲା ଆମର
ମୌଖିକ ଏ ଅନ୍ତର୍ମାଳାର ମହାବେଦିକର ମନ୍ଦିର ଉଚ୍ଚତା
ବରା କର୍ମିକ ବରାମ ଦେଇଥିଲେ । ପାଇଁ କ ୧୦ ରୁ ଦେଇ
ମଧ୍ୟାମ୍ଭାଷ କରେବାକୁ କରି ପାରାଯାଇ । ପାଇଁ କ ୧୫
ଦେଇ ଜଣେବାବାକୀ ମୋଟାର ରାତ୍ରି ପାଇସାଇବାକୁ ବରା
ମଧ୍ୟାମ୍ଭାଷ କରେବାକୁ କରି ପାରାଯାଇ । ଯାହାକି ଅଟେ କ ୨୫
ଦେଇ ଅଳ୍ପ ସବ ବାବାଙ୍କ ଏହି କପମୁକ୍ତ ବାବା
କରାଯାଇ । ମାତ୍ର ଦେବବସ୍ତାକେ ଉଚ୍ଚିରେ ଦାଖା ହେବ
ଅଛି କିମ୍ବା କଥା ।

ପ୍ରେସରୀ

ପରସ୍ପରକଙ୍କ ମତାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ଭ-
ମାତେ ଦାୟୀ ଦେବ୍ତା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉତ୍ସବପାତ୍ର ସମ୍ମାନମହାମେଳ୍ୟ
ସମୀଖ୍ୟ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପୁରୀ ଶା ବନ୍ଧାତାକୁମଠର ମହିନ୍ୟ ଷବଦ-
ରୁଡ଼ ବାବ ଗୋହାମୀ ମହୋଦୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାସ
ତା ୨୭ ଜାନ୍ମ ଶୁଭବାର ଦିନ ଏ ଯା ସମ-
ସୂରେ ଉଦ୍‌ଧାରଣ୍ୟର ଉଚ୍ଚଥରୁକୁ ; ତାହାଙ୍କର
ଶରୀରରେ ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱାଦ୍ଶ ଶେଷ ଦେଖିବ

ପୁଣ୍ୟଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଦୂର ବାହାର ଗାହାଙ୍କ
ଜୀବନଯାତ୍ରା ସମ୍ପଦ କରିଥିଲା । ସେ ମହାଶୟଧ
ଅର୍ଥନ୍ତର ଶୁଣିବା ବିଦେଶୀଯାଙ୍କ ଓ ଭାବାର
ହୃଦୟ ଲୋକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟ ଶିଖ୍ୟ
ଜୀବୁକ ବିଧାକୃତ ଦାସ ଗୋପାମୀ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୀବନପିକ ଦେଲେ । ଅଶା କିମ୍ବା, ଶିଖ୍ୟ
ମହାଶୟଧ ମହନ୍ତର ମହୋଦୟକୁ ପୂରା ପୂରୁଷ ବର
ସାଧାରଣର ପୁଣ୍ୟମାତ୍ର ଜଳ ହେବେ । ମହନ୍ତର
ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ ପାଦରେ ।

ମୁଦ୍ରଣ !

ଅପରକ୍ଷର ପଥିତାରେ କିମେବ ଉଛୁଳ
କାହା ଏହ ସୁଧାର ପଥ ପ୍ରଦାଣ କରଅବୁନ୍ତି ।
ପଞ୍ଚଠ ଥରମ୍ବ ଦଶବେଳେ ମୁଁ ମନେକରଥିଲି
ଯେ ଉଛୁଳବାହୀ ମହୋଦୟ ଉଛୁଳାୟ ଏବଂ
କଜ୍ଞୀୟ ସୁକଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସଥା ମନେ
ମାନନ୍ୟ ଦୂର କରିବା କରିବ ସଥୋତ୍ତର
ଗେଣ୍ଡା କରଅବୁନ୍ତି କରୁ ପଥ ପାଠାନ୍ତେ
ମୋହର ଏହ ଧାରିବା ଦେଖ ସେ କଳ ଉଛୁଳିବା
ଗେଣ୍ଡ ଥାର ଉଛୁଳବାହୀ ପୃଷ୍ଠମାହାରେ କଳ
ବଢାଇଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେ ସେହି ସହ ବିଷୟ
ନେଇଥିଅଛନ୍ତି ବର୍ଷର କଷାହ ପମାଲେବନା
ନିମ୍ନେ ପ୍ରଦାଣ ଦିଲି ।

ବରାଲେଖମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଳ୍ପବ୍ଦ
କବୁର ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣରେ ଉତ୍ତଳୀୟ ପ୍ରଥମାତ୍ର
ଦେବାସ୍ତ୍ରର ଦରିବାର ସାହା ଲେଖାଏଛି ଆଜି
ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ ହାହିଁବ ସେପର ପ୍ରମଗ୍ନ ଦେବେ ?
ରୁହୁଳାସିଙ୍କର ଉତ୍ସନ୍ନମାନକ ଉପରେ
ଦେଇ ମୋଷାରେପ କର କଲ ବଡ଼ାଠକା ଜୁଓତ
ତି ?

ବଲୁକରା ସମ୍ପଦରେ ଯୋଗଦେଇ ଉତ୍ତର
କର ନାହିଁ ଅଛି । ଯୋଗ କରିଲେ ସେ ସମ୍ପଦ
କିମ୍ବା ଦିଶେଷ ସର ହେବ କି ? ଜଳ ଦିନିଟି
ସ୍ଥାପନ ହାଲରେ ଉତ୍ତରାସିମାକେ ଉତ୍ତଳର
ଦେବେତୀଳଙ୍କ ବୃଦ୍ଧତଥ ବ୍ୟାଳି ଓ ବଜ୍ରାସ
ମାତ୍ରାଶ୍ରୀଦିବ୍ୟକ୍ତି ନିହାର ସେ ସରର ଅନୁଦିନ
ଦୋର କି ଥିଲେ କି ? ବାହୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚନ ବାହ
ସେ ସରରେ ବଜ୍ରାସ୍ତସରକୁ ଅର୍ଥକ ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଲବା ସବାପେ ଓ ସମୟାସର ଦେଇ ହେତୁ ତେବେଳେ
ଦିନିଟିରେ ଯୋଗଦେଇ ପାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି
ତହିଁ ନ ଥିଲେ କି ? ଉତ୍ତରାସିମାର ପ୍ରଧାନ
ଦେବା ମାତ୍ରାସ୍ତ ମୟୁରବସ୍ତ ମହାବଜା ବିଜନ
ସମେତରେ ଯୋଗ ଦେଇ କାହାକୁ କି ? ଉତ୍ତର
ଲସନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ ଉପର ବରଗଲ
ମେ ଦେଖିବେ ଜାଗନ୍ନା ଜାଗତ ଥାଏ ଓ
ଦେଶର ଶିଖିତ ମେଲବମାକେ ଦେବଳ ଜା

ଦେବକଳାର ପରିମଳର ହୁଅଛି । ଏହା
ବଥାଟି ପୂର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରରେ ସତ୍ୟ, ଚିନ୍ତା ସେହି ଦେଖଇ
ଦେବାମାନଙ୍କ ଅଧିକ ହଜ୍ଞାର ଶିଷ୍ଟର ଲୋକମାନ
କବର ମନ୍ଦ୍ରାଷ ପରିଗୁଳିତ ନୁହୁଣ୍ଡି କି ?
ଦେବାମାନଙ୍କର ମନ ସହିତ ଲୋକମାନଙ୍କର
ମନ ମିଳିବାରୁ ସେମାନେ ଦେଖାଇବ ମନ
ଅକୁମୋହିତ ବରାନ୍ତି । ସେଇଁଠାରେ ମନର
ଅନ୍ତରେରେ କୁଏ ସେଠାରେ ଅକର୍ତ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ
କରେ କି ?

ସତ୍ତବାର୍ଷରେ ଅପରାଧକୁ ମନ୍ଦ ବାଲକମାତ୍ରଙ୍କ
ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣିତବା ହୁଏଥାସ ! କିନ୍ତୁ ଅପରାଧକୁ ମନ୍ଦ
ବାଲକମାତ୍ରଙ୍କ ବାହ୍ୟରୁ ଓ ଦସ୍ତର ଶ୍ରେଷ୍ଠମ
ହାର ଗ୍ରାହିତବେଳେ ଶିଶୁମାନ କପର କାମ
ସଞ୍ଚିତ ହାତୀ କିନ୍ତୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମାନେ କିମେତବୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

ତରବାସୀ କିମ୍ବା ସବୁ ଗୁରୁଷୁଦ୍ଧ
କଥବା ପାଇଁ ଯେପରି ପ୍ରଗ୍ରହକ ପଠାଇଥିଲୁ
ଏ ନେବାକିମ୍ବା ଥକୁଥେଖ କରୁଥିଲୁ କହିଲୁ
ସମ୍ମିଳନର କେବାମାନେ ଦେହପର କର
ଅଛନ୍ତି ଓ ଚର୍ବାକୁରେଖରେ ବହୁଶାର ଯେ
ଗୁରୁଷୁଦ୍ଧବାସମାନେ ସେହାରେ କୁଳାପତ୍ରର
ବଳେ ବାହି କାହିଁ କି ? ଉତ୍ତରକଣ୍ଠରେ ବାନ୍ଦାକୁ
ଦିଦେଖିଲୁ ପଠାଇବାପାଇଁ ଦୌରାଣି ପ୍ରତାଙ୍ଗ
ସବୁ ଅନ୍ତର କରିବା ଆଜି କୌଣସି ଉପାୟରେ
ପାଖାରଣକୁ ଜଣାଇଥିଲେ କି ? ଶୁଣିଲୁ କିମ୍ବା
ଦୁଇତି କିମ୍ବାଶା କଥବା ନିମିଲେ ବରେହପରି
ପାଠଥିଛି । କରୁ ସୁବଦକୁ ଦିଦେଖିଲୁ ପଠାଇବା
ପୂରେ ଉତ୍ତରକଣ୍ଠରେ ପ୍ରତାଙ୍ଗ ସବୁ ବରିଥିଲା
କି ?

ବୁନ୍ଦପ୍ରକାଶମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପେଞ୍ଜି
ମାନେ ଉତ୍ତରାବାସି ସେମାନେ ଅତିଦର୍ଶ ଉତ୍ତ-
ରାଜିଲମାରେ ଜୀବନର ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇ
ବ ଥିଲେ କି ? ସେମାନେ ଉତ୍ତରାଜିଲମାରେ
ଥିଲେ ଆଖିତ କାର୍ଯ୍ୟ କର କ ଥିଲେ କି ?
ଆଉ ବଙ୍ଗଲମାନେ ଉତ୍ତରାଜିଲମାରେ
ମୋର ଦେଇ ଘାସବେ ଗାର୍ହ । ସୁତରଂ ସେମାନେ
କପର ପାହାଏଁ କରିବେ ଉତ୍ତରାଜିଲମାରେ ତହି-
ତେବେ କି ? ଉତ୍ତରାଜିଲମାରେ ଦେଖାଇ
ବୋଧକୁ ସେ ସେ ଅଳେକ ନବିକ ଗାହିବ
ପାଇବାରେ ଅଳେକ ବାକ ଅଧ୍ୟବତ୍ କରନ୍ତି
ବୁନ୍ଦପ୍ରକାଶମାତ୍ର ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନ୍ତି
କରେ ନାହିଁ ସାହି କାହିଁ କି ?

ପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବା ହାତ
ଓ ଶାଢ଼ି ସହାଯେ ସଦିଗରେ ଯୋଗ ଦେଇ-
ଥିଲେ । ଚରିତବାକ୍ ହେବା ନିଜ ଉପଚାର
ନିର୍ଣ୍ଣର ଗରେ ଓ ଚରିତବାକ୍ ଲୋହମାଳକରୁବ
ଦିବାକ୍ ଆକଶ୍ୟନ୍ଦର ଉରେ । ଫେବର ନବୀର

ସମିତିରେ ଯୋଗଦେଲେ କେହା ଚରିତବାକୁ
ହୋଇପାରନ୍ତି କି ?

ଭାଲୁଳବାବୀ ମହୋଦୟ କି ମନେ କରନ୍ତି
ସେ ସମସ୍ତେ ତଥି ଗଲିବେ । ଜଣେ ମହିତକା-
ର୍ଥରେ ସଦାକୃତି ହେଉଅଛି ଅର୍ଥ ସାହ୍ୟଦ୍ୱା-
ରିତିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲେ କି ମହିତ ଲେବ
ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ଦେବ କାହିଁ ।

ଭାବିତବାସୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରବଳରେ ଝେଣ୍ୟାଇ
କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଯାଇଛି । ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବି-
ତାୟ ଏକାମାର୍ଗର ବଲିଭାବ ମରିଦରେ
ଶାଶଦାନ ବାତ୍ରୁଲାଭ୍ୟ ମୁହଁଦିବି ? ଭାବିତବାସୀ-
କର ସଂଖ୍ୟାର୍ଥୀ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଯି କି ?

ଭାବାସୀ ମହୋଦୟ ଲେଖିଥରୁ ଯେ
ବଙ୍ଗୀୟ ଭାଗାମାକେ ଭାଲୁଳବିହାରକଙ୍କର ବ
ଜ୍ଞପତାରରେ ଅଧିଅନ୍ତରୁ । ଏ ଦିଅ ଶୁଣିବାକୁ
ହାସ୍ୟଧର । ସେ କି ମହାମହୋତ୍ତମାୟ ଚନ୍ଦ୍ର
ଶୈଖ ଓ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଭଲଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ? ବନ୍ଦେନ୍ଦ୍ର ଲାଲ ମହିନ୍ଦ୍ର ଏକାବେଳରେ
ପାଥୋର ପକାଇଲେ କି ? ମାନମୟ ତ, ବି.
ଦିନ ଓ ଦେ. ଜ. ଶୁଣ ଭାଲୁଳୀୟ ଜ୍ଞାନଦାତା
ଦର ରକ୍ଷା ସହାଯେ ତେଣ୍ଟା କର ପାହାନ୍ତିକ ?
ବଙ୍ଗାଳ ଘରେ ରହ କୌଣସି ଉତ୍ସାହ କ
ମନୁଷ୍ୟ ଦୋଷ କାହିଁ ? ଯୁଦ୍ଧ ଦେଉଳ ମରମର
ପ୍ରକାଶେ ବଳସମ ବାହୁଦର ଅଦିମ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ କି
ପାଥୋର ନଲେ ? ପ୍ରକାଶୀ ବଙ୍ଗାଳର କଥା ପରି
ଦେଲେ ଉତ୍ସାହରେ ଚିରକାଳ ବାହ୍ୟ
କରୁଥିବା ବଙ୍ଗାଳମାତେ ଉତ୍ସାହର କିନ୍ତୁ କର
ପାହାନ୍ତି ପର ?— ଭାଲୁଳପାପିକାର ସଙ୍କଳନରେ
ନିଜର ମାନୁଷୀଣାର ପ୍ରତିକଳରେ ବାଧା ଦେଇ
ଉତ୍ସାହ ପ୍ରତିକଳ କର କଂହାନ୍ତି କ ?
ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକମାତ୍ର ପାଠ୍ୟୋଗଳ ପରି
ଭାବକ କପିକା ଚଳାଇ ପାହାନ୍ତିକି ? ବାଧାକାର
ବାହୁ ଉତ୍ସାହର ଅଦିଗୟ ବର ନୁହନ୍ତି କ
ସମଶଳର ବାହୁ ଉତ୍ସାହାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ
ଲେଖି ନୁହନ୍ତି କ ? ବଳା ବୈକୁଣ୍ଠତାର କ
ବାତାଦୁର ଉତ୍ସାହର ବାଧାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
କୋମ ଦେଇ ସମ୍ଭାବ ପାଇ ପାହାନ୍ତି କ ?
ପରତଃ ବଙ୍ଗାଳମାତେ ଶାହା ହରିଅନ୍ତର
କୌଣସି ସର୍ବ ଉତ୍ସାହ ପାହା କର ପାହାନ୍ତି

ଛିଲୁକର ଗଜାମାଳେ ବଞ୍ଚାଳମାନଙ୍କୁ ଜମୀ
ତମା ମାଦାଳିଥରେ ହଜି ଦେଇ କାବାନ୍ତି
ଦେମାପଦିର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ବରଷ ପାରିବ

କରିବା ପାଇଁ ବଜ୍ରାଳମାନଙ୍କର ବୁଝର ପୁରସ୍କାର
ମରୁଧ ଦେଇ ଥିଲେ କି ? ଅଥବା
କରିବା ଅନ୍ତାବଶ୍ରମ ।

କର୍ଣ୍ଣେବ ତହଳ ସୁବାସୀ

ପରେ ଯଥି ଅଛିଲୁ ଶାର୍ଦ୍ଦିତବାକୁ ଉହଁଲ
ବେଳେକ ଅଂଶ ଜଗବେଲାଥିଲୁ ।—ସଃ

ମନ୍ଦିର

ବାବୁ ଲୋକାଳୀଥ ପଶ୍ଚା ସଖାତଳ

ଦୀର୍ଘ ସ୍ତର ସମେତ	୩୧
ବାହୁ ବନ୍ଦସ୍ତ ଅବୂନା ପେକାଳାନ	୩୨
ବର୍ଷବ୍ରତ ଶାଖତ୍ତରର ତାମ ବିଭାଗ ପକ୍ଷାନ୍ତାନାନ	୩୩
ଶ୍ରୀ ପରମାତ୍ମା ମିଶନ ମିଶନ ମାନୋପାତି	୩୪

ଗୋପମୋହନ ରେଣ	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପତ୍ନୀ	ଟ ୨
	କଟକ	ଟ ୧

,, କୁଳାଳସନ୍ଧି ମାଣ୍ଡ କାଳୟୁର ୩୨
 ,, ନଟିକର ଦେହେଲ । ପା । କାଳୟୁର
 । ବ । ନରପତିଦୟୁର ୩୯
 ,, ଗଜାଧିକ ଚକ । ପା । ଫାଲ

ମୁଲାକାର ବିଷ୍ଟି	ଟ ୧
ଅଧିକାରୀ କୁଳକାନ୍ତି ଦାତା	ଚାରଙ୍ଗ

କିଞ୍ଚିପନ

ନିଜେ ପାଇଁ

ପଡ଼ୁଥଳ ଟାଙ୍କା	୮୦୯
ରସାୟନାଗା (ଶ୍ଵେତ ଓ ଅର୍ଧସହିତ)	ଟ ୦ ୫
ମୃଦୁମୁଖୀଗୀରା	୮୦
ଧର୍ମସ୍ଵରଣ	୪୯ ଟ ୦ ୧
ଲାମକୁଳୀଗା	୩ ୧ ଟ ୦ ୫
ଶୁଦ୍ଧବିଲାସ ଟ ୦ ୧୭	ଜୀବମାସି ସୂଚନା
ବୁରୋସ୍ବକ ଚନ୍ଦ୍ରକା	ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦୬
ସର୍ବିଦ୍ଧିମନୋଦୟ	» ଟ ୦୬
ପ୍ରେତବ୍ୟତ୍ୟ ପରିଜଳ	» ଟ ୦୨୮
ରକ୍ତପେଟିକା	» ଟ ୦୨
ବୁନ୍ଦୁଶୀ ବିବାହ	» ଟ ୦୮୮
ବିମର୍ଶକରଙ୍ଗ	» ଟ ୦୦୨୨
ଦୈତ୍ୟଲାବିତ	» ଟ ୦୨
ଦାତ୍ରୁଧରୀର ଓ ଡାଟ୍ରୋ ଥେଲା ଦଥ	ଟ ୦୧୯
କଟକ ପ୍ରଦୀପକାଳୀକା ଶୁଷ୍କର ଦୋହାରାହୁ	
କିନ୍ତୁ ଦେଉଥାରୁ ।	

ଶ୍ରୀ ବାହୁ ସମୋଦର ପଢ଼ିଲାସୁକଳର ପ୍ରକାଶି
ଖଲୀତଶାଖର ୨ ଶ୍ରୀ ଚକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ନଠକ ପ୍ରକାଶିଲାଇ ସହାଲପୂର ସୁପ୍ରକଳପେ-
ବାକରେ ବିଜୟ ଦେଉଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ଖାଲୀ କେବଳ

ସମ୍ବଲ ପରିଚୟ

ମୁଦ୍ରଣ ୮୦୯୩ ଲେଖନୀସିଲ ୮୦୯୮
ଆମୋଡ଼ର ପଟ୍ଟକାଳୀ

ବିପଦବନ୍ଧୁ ଅଷ୍ଟାଲୟ

କରିବ ତରିଖୁର କଲାର ଛୁଟ ନିକଟର
ଶ୍ରୀପାଦ । ଏଠାରେ ଆସୁବେଗାୟୁ ଅବଧୀରିତ
ଓ ପେଣେଥ ପ୍ରଦେଶ ପଳପୁର ଓ ଅକୁ-
ହିମ ଜିଷ୍ପମାଳ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି
ହୁଏ । ଉଚ୍ଛଳପାଇକାର ସଙ୍କାଦକ ମାତ୍ର
ନୟ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାହୁ ବୌଦ୍ଧଶବ୍ଦର ଗ୍ରୂପ ମହେ-
ଦୟକ ସହାନୁଭୂତ ଓ ବିଭାବଧାରରେ ଜୀବ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ସେ ଜିଷ୍ପର ପଳ
ପରାମର୍ଶଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଇ ହେବଳ ସେହି
ଜିଷ୍ପମାଳ ଏଠାରେ ବିକ୍ରି ହୁଏ । ଶାଖାର
ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସାହା ପ୍ରଦେଶ ପଳପୁର
କୁଟିଲ ଏପରି ଜିଷ୍ପ ଠାରେ ଉତ୍ତା-
ଯାଏ ଗାହିଁ । କଣେ ସୁଖର ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାର
ସେବା ନିର୍ମୟ ହୋଇ ଜିଷ୍ପର ସୁଲ୍ୟଦ୍ୱାରା
ବିନ ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଆଯାଏ । ସ୍ନାମାନୁକର
ଶେଗୀ ବେଗର ଆକୃଷିତ ବୁଝାର ମଂଦିରର
ବା ଡେଉରେ ଶ୍ରୀପୁରୁଷେ ଲେଖି ପଠାଇଲେ
ତୁପସ୍ତ୍ର ଜିଷ୍ପର ବ୍ୟାବସ୍ଥା ପଠାଯାଏ
ପରିଚିତ ପ୍ରକ କିମ୍ବ ବେଳୁପେବଳ ଘାର
ଲାବେ ମହାର ନିବର୍ତ୍ତୁ ଜିଷ୍ପ ପଠାଯାଏ
ଗାହିଁ । ଉତ୍ତର ପାଇବା କାଗଜ ଦୁଇପଦମାତ୍ର
କାହିଁକିମନ୍ତର ନ ଦେଲେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଏ
ଗାହିଁ । କେବଳ ବା ବିମ୍ବମାୟୁ ଦିନ
ହୋଇଥିବା ପରି ବୁଝାର ହୁଏ ଗାହିଁ । ଅନ୍ତର
କାଢା ପ୍ରସ୍ତରାବ ଓ ଅଭ୍ୟାସକ୍ୟ ପ୍ରଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଏ ଦୋହାକରେ ବିନ୍ଦୁ ହୁଏ ।

ତୁମେ ଏ କହା କରୁଛି ମେଲେକଳା
ଥାମରେ ସଠାନାହେ ।

ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ } ଶା କାଲଚାରିତା
ଗନ୍ଧିଶୂରବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ } ବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରାଚୀକାନ୍ତିରମ୍ଭ } ଶାସନକୁଳ ମନ୍ଦିର
ମେଡିକଲ୍ କାମିକ୍ସ

ଅ ୧୯୪ ଟ ଉପରେ ସହ ୧୦୦ ରାଶିରେ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅମୁଟୁଳ କାଳରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଛନ୍ଦମାଳା
ପାଇଁ ସୂଲର ଦରକର ଛାନ୍ତି ଦୁଆର । ଗ୍ରାହକ-
ମାଳକ ପଞ୍ଚଶାହର ଦେଖିଲେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ।
ତରି ସବୁଦିନେ ସମାଜ ନ ଥାଏ । କର୍ତ୍ତମାଳା
ପରି ପରେଣୀର ଚିତ୍ର ପାଖରେ ଲୋଖାଗଲ ।

ବ୍ୟାକ

ଦୁଇତିମୂଲ୍ୟ

ଏହିକାରେ ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କୁ କଣ୍ଠାଭାବରୁ
ଅପ୍ରକଟିତରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସବାର ଓ ଭାଷା
ବାଚମାତ୍ର ବିଜ୍ଞା ନିମ୍ନରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ । ସଥାଃ—
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରୟୋଗୀ ପ୍ରକାଶକୁ, ଦୋଷର କବାଚ
ପରି ଓ କବିତାଗୋପିତା ଲକ୍ଷନ, ମହି ଓ

ଶାଲର	ସହିତ	ଏହା	ଭିତର	ଟ ୫୦୦
		ସାଥିକ	ଲୁଗା ମଡ଼ା	ଟ ୧୦୦
ଏହିବି		ଛିଠ ଲୁଗା ମଡ଼ା		ଟ ୧୦୦
ସାଧାରଣ	ସବାର	ଗମ୍ଭୀର	କାଠର	ସବାର
ଲମ୍ବ	୪-୨୦ଇ	୧୫	୧୦	ଟ ୨୫୯
"	୫-୨	୧୫	୨	ଟ ୨୦୯
"	୫	୧୫	୨	ଟ ୧୭
ଏହା	ଛିତ୍ତା	ଅଳ୍ପ	କାଠର	ଚପ୍ପାର
ଏହି	ମାପରକେଲେ	୫-୫୯କା	ସ୍ତରକେ	୮୫-୯
୮୫-୯କା	ସ୍ତରକେ	୮୫-୯କା	ଏବଂ	୮୫-୯କା
୮୫-୯କା	କ୍ଷାରେ	ଟିକିବା	।	ଆହୁରି
ନାହିଁ				ମଧ୍ୟ ଯାହା-
କର	ସେଇଁ	ପ୍ରକାର	ସବାର	ଟ ୫ ରାମଜାକ
ପ୍ରକାରମାସ	କେବି	ସ୍ତରକାର	ଶାଶ୍ଵତ	ଚପ୍ପାର
ହେବୁ				କରି
।				ଦେବିବାକୁ

ଶ୍ରୀ ମାଘୁଣୀ ମହାରାଜା
କଟକ ପ୍ରଦୀପକଞ୍ଚାମଙ୍କ ଅଧିକ
ନିକଟ, ଦରଦାବଲାର
ଉତ୍ତର ।

ଅର୍କମ୍ବଲ୍ୟ ! ଅର୍କମ୍ବଲ୍ୟ !!

କୁରି ଜିନିଷ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ କରିବାଲେ
ଆମେମାତ୍ର ଅମୂଳକଙ୍କର ସମସ୍ତ ଖୋଚି ଦେବ
ଏ ରହୁଥି ଅର୍ପିଲୁଣ୍ଡରେ ବିଜୟ କରଇଁ ।
କୁମ୍ଭ କରିବା ପୃଷ୍ଠାକୁ ଗାନ୍ଧିବଗାତେ ଅମୂଳକଙ୍କ
ଜିନିଷର ଦିଲ୍ଲୀ ଅନ୍ଧର ଜିନିଷ ସଙ୍ଗେ ଠିକ୍‌କାହିଁ
ଦେଖନ୍ତି ।

“ବି, ମନ୍ଦବ୍ରତ ଗେଲାଏସୁ ରେଷ୍ଟ୍
ଲେଚର ଡ୍ୱାର ”।

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଓ ଏକ କାହାରୁ ମୂଲ୍ୟ ଓ ଏକ କାହାରୁ
ମାତ୍ର, ଏହା ସହେଲୀ ଲୋକଙ୍କ ନିମ୍ନରୁ ଥିଲେ ।
ଆଶାଗାବ ସବୁ ମୂଲ୍ୟରେ ଗମହାର ସମୟରଙ୍ଗେ
ଚାହିଁ ଯୁଦ୍ଧ, ଜ୍ଞାନ ମୁଦ୍ଦ, ନିତେଜ ବିଷ୍ଣୁ ବିନ୍ଦ
ନରେହେ ଫ୍ରେଣ୍ଡେଜ ଖୋଲ କଥା ର୍ହିଲେ
ରେଖି । ଅରେ କୃଷ୍ଣଦେଲେ ଏହା ଏକ ଏକ ଏକ
ପରିମାଣ କିମ୍ବା ସମୟ ରଙ୍ଗେ

“ ଶ୍ରୀ କର୍ମକାଳିଶାହ ଖୁଅଚ ”

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ଦିର ଟ୍ର ଏ ଜ୍ଞା, ଅର୍କ ମନ୍ଦିର ଟ୍ର ଷ୍ୟା
ଜୀବାଲରେ “ବରେକେଷନ୍” ବଥା ଲେଖା
ନ ଥୁବା ହେଉ, ଖାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ । ଶକ୍ତି ନିରୋଧ
ହେସ, ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ଚଳଇ, ମୃଦୁଲୀ
ଝୋଲ ମୁଦ୍ରି, ମୋଢା କଥା ଓ ଅକ୍ଷ, ଏବଂ
ସମ୍ମର୍ମ ଦେଇ, ଦିଶେଷଭୂଷେ ମରୋମାତ, ଏବଂ

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଅଧେସା ୧୦ ଗ୍ରାମ ମୂଲ୍ୟର ଡିକ୍ଷତ
ପର ଦେଖାଯାଏ ବିନ୍ଦୁ ମେରେଥି ।

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫୯ ଥିବା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ମାତ୍ର । କିମ୍ବା ଏକ ସେବେଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶକ, ମେ-
ରେଲ୍ ଦେସ, ଝୋଲ ମୁଦ୍ରଣ, ଗୁରୁ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରରେ
ବୁଦ୍ଧିମୁଦ୍ରଣ । ଏହା ହୋପରୁ ତୋପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସମୟ ରଖେ । ବିର୍କା ଗେରେଣ୍ଟ ।

* ଗଲକ, ଉତ୍ତରପୁରେ ସମ୍ମାଦନ ।

“ଲେଖିମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ରୂପାର ଖ୍ୟାତ”

ଶୋଇମୁଦ୍ରଣ, ଡାକ୍ ବା ହାତ କଣ୍ଠ, ପ୍ରକୃତ
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫, ଟ ୨୦, ଟ ୨୨ ସ୍ଵରେ ଥିବା ମୂଲ୍ୟ
ଯଥାକମେ ଟ ୨, ଟ ୫, ଟ ୧୧ ମାତ୍ର ଥିଲେ ।
ଉତ୍ତରପୁରେ କଳବଧୀର ବିନ୍ଦୁ କକସା ଝୋଲା
ରୂପାର ଶୋଲ । ସୁରସ ବାବିଗରର ସଂଖେଜୁଷ୍ଟ
କାର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍ତରପୁରେ ସମ୍ମାଦନ, ଦେଖିବାକୁ
ବନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର । କୁବ ଠିକ୍ ସମୟ ରଖେ
ବିର୍କା ଗେରେଣ୍ଟ ।

“ କମଳା ସହିତ ରଖୁ ଖୋଲ ”

ନିର୍ମଳ କୃପା ଏବଂ ସୁକାର ଦେସ୍ତି, ପ୍ରକୃତ
ମୂଳ୍ୟ ଟ ୧୩, ଟ ୧୫, ଟ ୩୭୯ଟା, ଅର୍ଦ୍ଧ ମୂଳ୍ୟ
ଟ ୨୫, ଟ ୨୫, ଟ ୨୫୯ଟା । ଏ ଶୁଭକ ଜତ
ଶୁଦ୍ଧ ଶୋଷଣ ଖାଦ୍ୟ, ଶୋଷନ କିମ୍ବା କଲାକ-
ାର ଟେଲ । ସହେଲିଷ୍ଠା ବାର୍ଷିୟ । ବନ୍ଦ
ଦେବେଷୀ ।

ଦ, ଭାବୋଧୟା ଏକେହି
୨୯, ଅପରାଧୀୟରମେଡ଼, ସାମାଜିକର
କଲ୍ପନା

ଶିଳ୍ପୀ ବିଭାଗର ତିରେକୁ ମହୋଦୟ
କରୁଥିବା ଅନୁମୋଦିତ, ମ୍ୟାକମ୍‌ଲିଙ୍କ ହୋଲ୍‌ଡ୍‌
କର ନିମ୍ନ ପ୍ରାଇମେଣ୍ଟ, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଇମେଣ୍ଟ, ଓ
ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚା ସଂଶୋଧଯୋଗୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଇବେ
ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ପାଇଁ ଶିଖାକାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ଦିଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ପୀତାଗାଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିକିଛି
 ‘ମୁଲଭଜନାମୋତ୍ତ’ ସମୋଧନ ଏକ ମୁଦ୍ରିତ
 ହୋଇ ଉଠିବା ମନେକ ଶପାଳାମରେ ଯୁକ୍ତ
 ମୁଲରେ ବିକ୍ଷୟ ଦିତାଯାଇଛି । ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରଭାଙ୍ଗରେ
 ୧୦ । (କୁରିଆଖା ମାତ୍ର) ।

ଏହାକୁଡ଼ା ବାଲତମାଳଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକୀୟ
ଜିନିସ୍‌ମାଳାକ ଅର୍ଥାତ୍ ହାତଙ୍କ, କାଗାଧିକ କଇନ
ପେନ୍‌ସିଲ୍, ଦୁଆତ, କାଲୀ, ତୁରଂ କୁଣ୍ଡଳ,
ତୁରଂ ପେନ୍‌ସିଲ୍, ତୁରଂ ରବର, ଉଷା ରବରାହ
ବିଲଙ୍ଗ ଜିନିସ୍‌ମାଳାକ କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ ରାଜାମାର
ଅଛି । କେବାମାଳାକ ଦକ୍ଷ ଶିଖାରୀଙ୍କର ସମ୍ମାନ
ରଖେଣ୍ଟେଣ୍ଟା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଭାବ ତେବେ ପ୍ରତି-
ସାହେବଙ୍କ ନିରାଚର ବନ୍ଦରରେ ଅନ୍ୟାୟରେ
ଧାଇ ପାଇବେ ।

R. J. GRUNDY,
Superintendent.

ଶ୍ରୀପାତ୍ର

ସନ୍ଧିଧୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ।

ବହୁମୂଳି ଓ ଅଙ୍ଗରଙ୍ଗ ରେଗର ମଦୌକିଷ୍ଣ
ଏକ ସନ୍ତ୍ରାଦରେ ସମୟ ଅବଶୀଘ ହୋଇ ପାରି-
ଦେ ଦି ଯ କଟିଏ ।

ଏହି ଜୀବନକୁ ସବୁରେ ଅଧିକର ଗାଥାରୁ ସମସ୍ତବାର
ଜୀବନାଟି ନୀଳାଶ ଏବଂ ସ୍ଵଲ୍ପ ମୁଖରେ ପ୍ରାଣକିନ୍ତୁ । ମୋଦି-
ପଲର ବେଳିମାନେ ଶ୍ଵେତ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଅଳାର ଉଚିତ
ବଢ଼ି ଦେଖିଲେ ସୁଖାଧରୀ ସବୁର ଦେଇବ ହୁଏ ।

ସତ୍ତାଗୁଣାବଳୀଜାରି ସ୍ଵର୍ଗପଦିତ

ମରବ

ଏହା କବ ଦେଇଗଲାବ ତ ଜୀବିତିକ୍ଷେତ୍ର ଉପର
ଅନୁମାନ ଦିଅବରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଲେ ଏହାମ୍ବଦ୍ୟ ଅଳ୍ପର୍ଦ୍ଦ,
ଅର୍ଥ, ଅନୁଭିତ, ଧୂମରଶ୍ମ, ସଂଗୋପ, କୋଣ ଅଟ୍ଟି ଗାୟ
ଚର, ବାତ, ବାସ, ବୃକ୍ଷ, ପାତ୍ର ଏହ ବସାକ୍ଷାର ପ୍ରାସ
ମନ୍ଦିର ପାତ୍ର, ଉତ୍ତର କଣ୍ଠ ଅଟ୍ଟେ ତ ଶାମାଳକର ପ୍ରସବ
ଦେଇବେ ତୌଦିଲ, ଅର୍ପଣ କହିଲ ଦେଇବକର ମନ୍ଦିର
ପାତ୍ର ପରାବତ ଦୂର । ଅର୍ପଣ ଅଧୟକ୍ଷ ବୟାପ ଅପର
ବୌଦ୍ଧ ଧାରାବତ ଦା ମାତ୍ରକି ପରମାନନ୍ଦ ଧାର୍ତ୍ତା-
ମନ୍ଦିର, ମନ୍ଦିରଙ୍କ ସୁନ୍ଦରତତ୍ତ୍ଵ, ଯୁଦ୍ଧବିନ୍ଦୁ ଅଥବା ତେବେ
ତେଥାରାକୁଣ୍ଡ; ଦେଖାଇ ପ୍ରତିପଦ ଏହ ଶିଖମାଳକର ସବ୍ରାତ
ବାପ ପରରେ ଅବଶ୍ୟକ ମନ୍ତ୍ରକିରଣ । ସାତ ମାତ୍ରାଙ୍କ ମୂଳ୍ୟ
୩୬୭ । ୭ ୧୫ ୧୫ ୧୦

ଶୁଦ୍ଧବର୍କ୍ଷନ ବିତିରା

ଏହି ଜୀଜ୍ଞ ସାର୍ଵତ୍ରାସମାବେ ଏବନୀର ମହେଁଷପ୍ରଦ
ଦେଇ ମାହସର ଯନ୍ମହାରଣ କଥା। ଶର୍ତ୍ତ ୫୩୧ ହେଉ
ଥାଏ, ମୋରାକୁ ଏହି ଜୀଜ୍ଞ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର କଲେ ଅଛୁ ମନ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ଦରେଖ ଘରଙ୍ଗର ବସାଇବଳେ ଏବଂ ଧରୁବୋ-
ଧଳୁ ଉପରେନ ହେବ। ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହିଁଲାଇ ଅଛୁବର
ଦିନ୍ୟୁଦ୍ୟୋହନ ଥରେ ମାତ୍ର ପ୍ରସବକଟିଲେ କଲାପ ଅବରତ
ହେବୋ ଗାସାରେ :

ଏବନ୍ଦିକା ଜୀବନର ମଲ୍ଲ ଓ ମହିଳା

ବିଜ୍ଞାନ ରସାୟନ ।

(ଦେଖିଯୁ ସାହୁ)

ବ୍ୟାଚେ କପରଦିନ (କରମା) କାଳ, ଯାରତାରହୋଇ
କରି ଏଥିରେ ବଲା, ଓ ତଥା ଦାର; ଫ୍ରୋଣ୍ଟରେ ପରି
ତ କାଳ ପରାମ ନିର୍ମାସ ଅଧେରକା ହୁଏ । ଅଧିକର କରି
କରି ପରିଷ୍ଠାର ସଥ ଅନ୍ଧରେ ମୁହଁ ମାଧ୍ୟମ କରେ ଏହା
ଅଛି କରିଲେ ବ୍ୟାଚାର ହୁଏ ।

ଏବଂ ଶରୀର ମନ୍ଦିର ଓ ମାତ୍ରାର

ବେଳେ କରନ୍ତି ମେହିଲ ଓ ଏ ଖା ପଢିବୁ ।

ଶୌଭଗ୍ୟ ବନ୍ଦାର । ଏ ପକ୍ଷତ କର କହିବାକୁ

ପ୍ରକାଶକୀ

१५८

ଅମୁଖେପ୍ତୁ ଓଷଧାଳ

ବୀଜୁର ମେଳର ସାହେବଙ୍କ

ବୁଦ୍ଧର ମେତର ସାହେବଙ୍କ ଚିଲେକଟ୍ରୋ ସାଲସ! ଅବ ଓ ଅବୁନ୍ମ
ଅଭୁତ, ପିଷ୍ଟିବନ୍ଦୁତ ସେହି ଅଧ୍ୟୟାତ୍ମିକାନ୍ତରେ ପ୍ରଥମରେ ପରିଚୟ ପାଇଲା

ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରକଳନରେ ସମାଜୁର ଅଶୀଥିଲୁ । ଏହା ଜଗତ୍ତତ୍ତ୍ଵର ଦ୍ୱାରା, ଧାରାତୋପ ନାଥ ବରବାବୁ, ଅମୋବ, ବାବରପ୍ରତ୍ଯ, ବେଳିର ବରଷା, ଧାରୁତୋପଜଳ ଓ ପ୍ରମେହ ପାତାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଓ ଅଧିକାରୀ । ସମ୍ମା ବକ୍ତି ବରବାବୁ, କୋଣ୍ଠ ପରିସାର ରଖିବାବୁ, ଦେବ ହୃଦୟ ଧରୁ ବସିବାକୁ ଶକ୍ତି ସମ୍ଭବ ।

ଅବସ୍ଥା, ଅଯାତିର ସୁଖାଲିପଦ, ଅନ୍ଧର୍ଗା, ଅମେବିକବା ଅଳୁହିମିତାର କୁଳକୁ ପ୍ରମାଣ,
କୁଳକୁ ସାଶୀ ଦେଉଥିବ ତାହାର ୨୩ ଏଣ୍ଟ୍ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

୧ । ମନାମାଳି ମଦାପ୍ରକାଶ ସାର ସୃଜନପେଣ ବାମଶ୍ରମକୁ ଲେଖିଥାଏଗୁଣ୍ଡି—“***ମୁହଁତିକେବିରୂପେ କହୁଅଛି ଯେ “ଭଲେବିଟ୍ରୋ ସାଲଷା” ଦୁଷ୍ଟରଙ୍ଗୁ ପରିଧର ହରବା ଓ ରହୁ ଦୁଷ୍ଟ ଦେଖୁ ଦିବିଧ କ୍ଷେତ୍ର ଆବେଳା ବରନା ଘନରେ ସହେଲିଷ୍ଠିତ ” ।

”। ମହାମାଳିମାନାରଙ୍ଗି-ଗରୁଦଚକ୍ରଦେଖ ରେତାଖୋଲରୁ ଲେଖି ଥରୁଣ୍ଣି—“***
ବିଜ୍ଞାପକର ମୋହରେ ସତ *** ଅପଥ ମଶାଇଲ, ଭିପବାର ଦେବା ଦୂରେ ଆଉ ଅକୁ
ପଥାର ହେଲ ସେଥିରେ ଯାଏ ଅଛି ବୋଲି ଜଣପଢ଼ନ । ବିନ୍ଦୁ ଅଧିକାରକର ଘନେଇବେ
ସାଲବାର ଗୁଣ ମୁଁ ସୁଖ ପାରିବ ନାହିଁ । ମୋତେ ଅନୁର “ଡାକ ପଠାଇଦେବେ” ।

“। ମହାମାନୀମହାବଜ୍ଞା-ଦସିତର ମର୍ଦ୍ଦଗଳି ଦେଖେ ଅଲିହୋପରୁ ରେଖିଥିଲାନ୍ତି—“ରତ୍ନ ପରିଧାର କରି କଳ କର୍ମ କରି କରିବାର ଉଲ୍ଲେଖିତେ ସାଲିଧାର ସମ୍ମାନ ଅଧୀମ ଥିଲେ” ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ଶିଳ୍ପ ଏତୋ ପାଠ୍ୟଗୀତ ଶିଖିଲୁ ସଥାନମେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପାଇଁବା—୧୯୮୦ ମେସର୍ ୧୩ ଜୁଲାଇ ୨୦୦୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅତ୍ର କାହାରକୁ ଅସ୍ମୀୟୀ ଗୁଣବିଶେଷ ବାଜେ ଜୀଘକ ସେବକ କର ଅମଥ ଅର୍ଥବ୍ୟୁ କରିବାକୁ ଦେବ ପାହୁଁ ।
ବିଶ୍ଵା ଜଗତର ନୂହକ ଅବିଶ୍ଵା ! ଶ୍ରୀନାଳୀନା । କହାଏ ପ୍ରାଣର କମାହ ଆଶ୍ରୀ ।

ଜାତ୍ରାର କେ, ଶୀ, ମାଟେକ ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକ କ ଜୀବନ ପ୍ରଦିକ, ଅଶ୍ୱଯ ରୁକ୍ଷବିଧୀନ ଓ ପ୍ରତ୍ୟନ ଫଳପ୍ରଦ ସେହି—

ବିଟିପ ଗେବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟକ ଆଇକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରିବାକାରୀ ।

ଭାବରଦର୍ଶ ଗ୍ରୀବ୍ର ପ୍ରକାଶ ଦେଖ, ସେଥି ନମନ୍ତେ ଅଛନ୍ତି ବୟସଠାରୁ ଏଇଦେଶବାସିମାନଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରୟ ଘୟଳା ଉପରୁଚ ହୁଏ ଏହି ଗାନ୍ଧାର
ପତାମାନ ଫଳରେ ଧାରୁବୋଷଲ୍ୟ, ମେହ, ପ୍ରମେହ, ଶୁନ୍ଦରାବଳ୍ୟ, 'କରୁଣ୍ଣି', ପାଇବ ବିଜୁଳ, 'ଏମରୁ ବ ବୁଝୁଗେଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଦୂର୍ବିନ୍ଦ
ମାନବଙ୍କାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ଓ ଅନ୍ତର୍ମଣ୍ୟ କରିପାରା ଏ, ଏହି ସତଳ ଦେଶ ହବଳରୁ ଭାବରଦର୍ଶବାସିମାନଙ୍କ ଉକାର ନମନ୍ତେ 'ଜ୍ୟାନଙ୍କିତ'
ଦେବାର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଳନ ହଜାରୁ ଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକଳନ କୌଣସି ଚିତ୍ରପା ପାଇଁରେ ଅବଶ୍ୱତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେଥି ନମନ୍ତେ ଜାହୁର ମାନ୍ଦେ
ଧାରେ ଦୀର୍ଘବାଲବାୟୀ ଅସାଧାରଣ ରେଣ୍ଡା ଓ ଅଧିକମ୍ୟ ଓ ଅଳ୍ପ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୁହାର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକର ଫଳରେ ଦେଇଲା ଅନ୍ୟରବାର
ପାଥତ୍ୟ ପ୍ରଦେଶଜାତ କେବେବୁନ୍ତିଏ ରିତା ଓ ଗୁରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟସହିତ ବିଶ୍ୱ ନବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟର ପାମୀବୋଧିଗ୍ରାହ ଅନୁମୋଦନ ଅପୂର୍ବ, ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ
ଓ ଜାଗିବ୍ୟାକ ପ୍ରଭୃତି ଦେବାଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ବଜ୍ରପରିଦ୍ୟାକର ଓ ଶୁନ୍ଦରୁକ୍ତର ଜୀବଧର ସମେଶ୍ଵରର କୃତ ବସାପୁନକ ପ୍ରକିଳ୍ପାର ପାରବୁଥେବଳ
ସହର ସାହୀଯଦର ଏହି ମଦାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାଷା 'ଜ୍ୟାନଙ୍କିତ' ଅଭିଧାର ଦୋହିର ଭାବରଦର୍ଶବାସିମାନଙ୍କର ମହାନ ଅନୁଭବ ଦୂର୍ବତ୍ତ ମୋଦାତ୍ମକ ।
ସେବେ କୁମେ ମନେ କରିଥାଏ କୁମୂର କେବ ଅଶ୍ଵାଶ ଯଦି କୁମୂର ଚିତ୍ରପା କୁମୂର ଅନ୍ତର୍ମଣ୍ୟ କରିଗାରୁ ଦେବରପା ବରଥାନ୍ତି ସେବେ କୁମେ
ଦିକ୍ଷ ପ୍ରକାର ଜୀବନ ସେବକ କରି ଜୀବନରେ ଦିବାପ ଦୋଷଥାଏ, ବାପି କୁମୂର ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଜୀବନରେ ଦେବରପା ଦୂର୍ବତ୍ତାରୁ
ଥରେ ଏହି ନିହାଣକି 'ଜ୍ୟାନଙ୍କିତ' ପ୍ରେବକ କରି ଦେଖ ସଙ୍ଗେ ଶୁଭପଳ ଫଳବ ! ନିର୍ଜିବ ଦେବରେ ପୂଜନ୍ୟ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇବା
ଅନ୍ତର୍ମଣ୍ୟଧୟାକର ପୁରୁଷ୍ୟ କର୍ମମନ ହେବ ! ! ! ଅତେବକୁ ଧାରଣା ଅଛି ପାପ ଓ ଗରମେର ବିଷ ଶଶବରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଗାନ୍ଧା ଅରୁ
ଦାହିରେ ଦୂର୍ବତ୍ତ ହୁଏ ଗାହି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ଦେଶ ସାଧାରଣକର ସେ ପରିବା 'ଜ୍ୟାନଙ୍କିତ' ଏହାଦେଇ ଦୂର୍ବତ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । ଜ୍ୟାନଙ୍କିତ
ଦେଶ ମୂର୍ଖ ରଙ୍ଗେ ନାହିଁ, ସମ୍ମର୍ମ ଅନ୍ତର୍ମଣ୍ୟ କରେ ଥରେ ଅନ୍ତର୍ମଣ୍ୟ ଦେଲେ ଥରୁ ପୁଜନ୍ୟମନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ । ଜ୍ୟାନଙ୍କିତର ଗୁଣ ପ୍ରାୟ

ତ୍ୟାଗକଳିକରେ—ମହ, ଅଧିମ, ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର, ମର୍ବାଣ ପ୍ରଦୂଷକ ତୌରେ ପ୍ରଦାର ମାତ୍ରବ୍ୟବସାୟ ବା ବିଶ୍ଵାସ ପଦାର୍ଥର ସମ୍ମଦ ଜାହାନ ଉଥାପି ଏହାର ଏହା ଅର୍ଥର୍ୟ ଶୁଣ ଏହା ସେ ଆଶ୍ରମ ସେବକର ବନ୍ଦିଶଶ ପଞ୍ଚରେ ମହ ପ୍ରପାଦ ହୁଏ, ଶ୍ରୀର ହିଂସି ହୁଏ, ଶଖୀ ଗୁର୍କ ବରେ, ହୋଣ୍ଡ ପରିଶାବ ବରେ, ତ୍ୟାଗକଳି—ଶାଲବାକୁ ସୁମାରୁ ସଦୃଶ୍ୟାଙ୍କ, ତ୍ୟାଗକଳ ସେବକରେ ତୌରେ ପ୍ରଦାର ବନ୍ଦି ନିଯମ ନ ସ୍ଵାକାରୁ ସହଳ ବ୍ୟାହୁରେ ଓ ସହଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାବାଳ ହୃଦୟ ସେବକ ଦର ପାରନ୍ତି । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଏହା ଦରିଦର ବନ୍ଦ ଓ ନର ହେତୁର ଜ୍ଞାନକ ।

ହ୍ୟାନିକରେ କି କି ବ୍ୟୋମ ଅଗ୍ରଭ୍ୟ ହୁଏ ?

୧ । ମେହ ସମଜୀମ୍ବୁ ଧୀତା ଓ ସ୍ଥା କ୍ୟାଥ; ୨ । ଗରମା ଓ ପାରଦ୍ର ଦୂଷିତ ବକ୍ତୁ ସମଜୀମ୍ବୁ ଧୀତା; ୩ । କାର ସମଜୀମ୍ବୁ ଧୀତା ।
ମେହ ସମଜୀର ଧୀତା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସପ୍ତୟ ଖାରୁ କର୍ମମତ ବା ବକ୍ତୁ ନିରାଚ ଦେବା, ମୁକୁର୍ମୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ଥାବର ଦେବ, ପ୍ରସ୍ଥାବର
ଦ୍ୱାରା, ସ୍ଵର୍ଗବ ପୂଜେ ବା ଘରେ ଦୂରାପର ଧର୍ମାର୍ଥ ଦାବାର ଦେବା । ଧୀଲେହ ଦର୍ଶକ ବା ଧର୍ମକରେ ଦେବାଯାଇ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ଧିର ପରିଚାଳା, ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେବର ଓ ବହୁନିର ମୁଣ୍ଡର, ମୃଦୁଲ, ଦୁରସ୍ତ ଛୁଟ, ବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱାରା, ଚନ୍ଦ୍ର ଜଳ ପଞ୍ଚବା, ଦାରଗୋଡ଼ ଛୁଟକା, ସ୍ଵରଗପାତ୍ର ହୁଏ, ଶକ୍ତି
ଦୌର୍ଯ୍ୟ, କୋଷ କାଠକ, ହୃଦୟମନ୍ତ୍ର, ଅରୁଣ କର୍ତ୍ତାବି । ଧୀର୍ଯ୍ୟ—ରକ୍ତ ବା ଦେବପ୍ରତର, ଅନ୍ୟମୁକ୍ତ ବକ୍ତୁ ସ୍ଥାନ, ବନ୍ଧୁରଳିତ
ପ୍ରସରେ ଦେବବା ଓ ଦର୍ଶନାଳ କର୍ତ୍ତାବି ।—ରକ୍ତ ସମଜୀମ୍ବୁ ଧୀତା, ସଥା—ଗରମା ଓ ଗହୁନିର ଧାର ବାବଦାର ପ୍ରସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧେ ବା ତା
ରହାଏ ଦାଗ, ଦାତ ଓ ଗୋଢ଼ର ଚଳକୁ ଚମକି ରତୀ, ମୃଦୁକୁ ଦେଖ ଉପରିବା, ମୁଣ୍ଡରେ ଓ ତାନରବରେ ଦୀର୍ଘ ଦାଗ, ଦାଗି ଦାଗ, ପର୍ଯ୍ୟ ଦାଗ,
ଦାଉର, ଦବନର, କହି, ଶୁଣ୍ଟିଥ ଓ ଏମନ୍ତ କି କୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବେଳ୍ୟ ଦୋଷାପାତ୍ର । କାର ସମଜୀମ୍ବୁ ଧୀତା ।—ଗରମାରେ ଦେବଜ୍ଞ, ସମୟ ଶବ୍ଦର
ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନବା, ଦାତ ଓ ଗୋଢ଼ ପୁଲକା, ଅଥା ଓ ପିଠିର ଦେବଜ୍ଞ ଦର୍ଶନ—ତ୍ୟାଙ୍କି—ବୁଝ ଶବ୍ଦରରେ ଦେଲିତ ଏହ ବା ତୁର ମାତ୍ର
ଦେବଜ୍ଞ ମନେ ମନ ଚାଲ ହୁଏ, ପଥରର ଦୂରିକ ବକ୍ତୁ ଦୂର କର କୁତନ ବକ୍ତୁ ଦଶିତା ସ୍ଵର୍ଗ ଦରେ ଓ ଶବ୍ଦର ସବଳ ଓ ଦାରୁପଦେଶ ହୁଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ଗୋପନୀ ଟ୍ଟାର୍, ଏଲିଜବେଲ୍ ଟ୍ଟାର୍, ପିଲାଗଲ୍ ଟ୍ଟାର୍ଗଜା ଓ ପିଲାଗଲ୍ ଟ୍ଟାର୍ଗଜା ପାଇଁ ୧୦୦ ଟାର୍କା ଅଳା, ୫ ଟାର୍କା ଗୋପନୀ ଟ୍ଟାର୍ଗଜା ଅଳା।

I. B. G. & Co. Bara Bazar Calcutta
Registered Telegraphic
Address "DANZIN" CALCUTTA

ପ୍ରକାଶକ—ମହିଳା, ବର୍ଷ, ବିଜେତା,

ଆମ, କି, କି ଏହି ଦେଖିବାରୁ ନଳିକାଗା

ଉତ୍ସମର

ଉତ୍ସମର ଦୁଇଥି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପଲ୍ଲେଷଣ
ଏବାରାଜିକାର ବଳା ଓ ମହାମାତ୍ରଙ୍କ ସହ ହେବ।

ଉତ୍ସମର ଏଣ୍ଟିଲକର ବାର୍ଷିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବରଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଏକ ବାହୀ ଏଥରର ସମୟ ପ୍ରାଚୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବରାବାରୁ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ କାହିଁ ହୋଇଥାଏଇବୁ।

ଗତ ଗ ୨୯ ଜାନ୍ମରେ ଧେର ହେବା ମୁଦ୍ରାରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପେଲେଗ ସେଇ ମୁଦ୍ରା ଏବା ଅର୍ଥାତ୍ ବହି ପୂର୍ବ ସପ୍ରାଦୂରୁ ପରିପ୍ରକାଶ ଥିଲା । ବିମେର ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ଅଧିକାରୀ ମାତ୍ର, ବଜାରେ ଗର୍ଭିତ ଏବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏଣ୍ଟିଲକର ଦୁଇହାର ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ବହି ଦେଖିଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଦ୍ୱାରା ବହି ଏଣ୍ଟିଲକର ନୁହିଲା ।

ବିବରଣ୍ୟ ଲାଗୁ ମହାମାତ୍ରଙ୍କ ବିଂଶତି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ରତ୍ନପଦମରେ ବରାବାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବରଣ୍ୟ କରିବାର କରିଥିଲା । ମାନ୍ୟକର ହର କରନ୍ତାକାରୀଙ୍କ ସର୍ବ ପରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବରଣ୍ୟ କରିଥିଲା । ଏଣ୍ଟିଲକର ଏବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବରଣ୍ୟ କରିଥିଲା । ଏଣ୍ଟିଲକର ଏବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବରଣ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ୮୦୦ ପ୍ରତିନିଧି ସମବେତ ହୋଇଥାଏ ଏକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୨ ଶହିଲା ଥିଲେ । ବିଶାଳ ସର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ହଜାର ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବା ଜହି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଜ ୨୦ ଶହିଲା ଥିଲେ । ସର୍ବପଦକର ବକୁଳା ଏବା ସର୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟକରିତା ସମେପ ପରିଚୟ ପାଇବା ପାଇବାରୁ ଏଥର ପ୍ରକାଶ ଦେଇବାରୁ ଅଶ୍ଵ ହେଲେ ।

୨୯ ୧୨ ୧୯୧୧

ନିମ୍ନଲିଖିତର ସମ୍ବନ୍ଧର ବାର୍ଷିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ।

ବିଲତ ମଙ୍ଗଳକାର ସନ୍ଧା ସମୟରେ କଟକ କରଇର ଟାକାର ମୂଲ ମୁଦ୍ରରେ ଉତ୍ସମରାହିତ୍ୟ ସମାଜର ଦୁଇପଦମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ସର୍ବର ପ୍ରାରମ୍ଭେ ଜାପୁତ୍ର ପାଇମୋଦକ ମେତାପଡ଼ ଏବା ବକୁଳକାର ଉପସ୍ଥିତ ଦୁଇ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ଆଦିର ସମ୍ବନ୍ଧର କର ଉତ୍ସମରାହିତ୍ୟକାର ଅନ୍ତରୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲା । କରନ୍ତୁର ଗ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିତା ବାଜାରକାର ପ୍ରମୁଖ ଏବା କରନ୍ତୁରକାର ବଳ ବି ଏ କ ଅନ୍ତରୀମାଦଳ ମରେ ମୁହଁରଦୁଇର ମହାନାଳ ସର୍ବପଦମରେ ପଦରେ ଦର୍ଶକ ହେଲେ । ସର୍ବର ସହଜା ସଙ୍ଗାଦକ

ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବାହୀ ଗୋପାଳକାର ପ୍ରକାଶକ କାର୍ଯ୍ୟକରିତାର ପାଠ କରିଥିଲେ । ତହିଁରୁ ଦୁଇମଳ ସେ ସାହିତ୍ୟ ରତ୍ନା ସମାଜରେ ସାଧାରଣର ବିଶେଷ ମନୋମୋହନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ଗାହିଁ ଏ ଦେବାର ମଧ୍ୟ ବାହୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରିପାଦନ ପାଠ କରିବାର ଆଶା ଅନ୍ତରୀମାଦଳ । ଅପର ବାହୀ ପାଠ ସେ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜରେ ପରିପାଦନ ପାଠ କରିବାର ଆଶା ଅନ୍ତରୀମାଦଳ । ଅପର ବାହୀ ପାଠ ସେ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜରେ ପରିପାଦନ ପାଠ କରିବାର ଆଶା ଅନ୍ତରୀମାଦଳ । ଅପର ବାହୀ ପାଠ ସେ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜରେ ପରିପାଦନ ପାଠ କରିବାର ଆଶା ଅନ୍ତରୀମାଦଳ । ଅପର ବାହୀ ପାଠ ସେ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜରେ ପରିପାଦନ ପାଠ କରିବାର ଆଶା ଅନ୍ତରୀମାଦଳ । ଅପର ବାହୀ ପାଠ ସେ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜରେ ପରିପାଦନ ପାଠ କରିବାର ଆଶା ଅନ୍ତରୀମାଦଳ ।

ଉତ୍ସମରାହିତ୍ୟକାର ବିବରଣ୍ୟ ।

ଉତ୍ସମରାହିତ୍ୟକାର ବି ଜାପୁତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏ କରଇ ରତ୍ନାକାରିଯାରେ ନାମେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର ମଧ୍ୟରେ ଗତ ଉତ୍ସମରାହିତ୍ୟକାର ଦେବା ପାଠରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଶମ ହୋଇଥାଏ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଅସୁରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଏହାଠ ଗରବର୍ଷପର ଥିବାରୁ
ବହୁଳ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ବାହି ।
ଶୁଣିଥ ସବ୍ୟ ଆମରିତ ଓ ବର୍ଣ୍ଣକ ପ୍ରଭାବ
ଦୂରସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲେ । ଆହୁ ଓ ଚିମୁ ଉତ୍ତରାର
ଦୂର ଉତ୍ତର ପରିବ ସମ୍ମିଳନ କରିଥିଲେ ସହ୍ୟମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣମାନେ ସହ୍ୟମାନ ସେଇତି ସର୍ବପ୍ରଦ ପ୍ରକଳଣ
ବର୍ଣ୍ଣମାନେ ଏହା କଜ ଥାଇନାର ବିଷୟ ଯେ
ସେମାନେ ଥାଇ ସାବଧାନ ଏହା ମନ୍ଦିରାସୋଗ
ପୂର୍ବତି ହାର୍ଯ୍ୟନନ୍ଦମାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିନିଧିକ
ସଂଖ୍ୟା ଜଣା ଦାହି । କେବଳ ଗଞ୍ଜପର କ୍ଷେତ୍ର
ପୁରୀର ପ୍ରାୟ ଲ ୨୦୦ ର ଦାରେବର କ୍ଷେତ୍ର
ମେହିମାପୁରର ଲ ୨ ଲଙ୍ଘ ଏହା କରସୁଅର
ଲ ୨ ଲଙ୍ଘ ଥିଲେ । ସମ୍ମନ୍ୟବୁଦ୍ଧି ଦେଇ କି
ଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରତିନିଧି କଟକ ଜିଲ୍ଲାର
ଥିଲେ ।) ପ୍ରତ୍ୟେକି ସ୍ଵାକର ପ୍ରତିନିଧି ଏ ଖ୍ୟା
ତାଙ୍କ କ ପାରିବା ଏହା ସାହା ଜୀବିତରଙ୍କୁ
ବିପ୍ରାଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ପୁରୀରାବରୁ ଏହା ଜିଲ୍ଲାର
ସଂଖ୍ୟା ଲେଖାଗଲ (ସମ୍ମାନ କ୍ୟାଳେ ଏ ମନ୍ଦିରେ
ମୟୁରଦୁର୍ଗର ମହାମାତା, ଥୀରତ୍ତ, ତାଳଚେତି,
ଘରଦୁର୍ଗା, ଦୟାମତ୍ତ, ହରନୀତ, ମାନେପି,
ଦନତା, ମଧ୍ୟପୁର, ଦୁଇନା ସଲାମାନ୍ଦେ, ଭାଲେ-
ପରିର ଗଲା ଦେବିକୁରୁତାଥ ଦେ କାହାଦୁଇ,
କୌର୍ବିନ୍ଦ, ମନ୍ତ୍ରସ୍ତା, ଗାଙ୍ଗପୁର ହୃଦୀ ପ୍ରତିକିରି
ଦକ୍ଷକୁମାରମାନେ, ଜନିଦାର ବାହୁ ବିହାରିଲାଲ
ପଞ୍ଚମ, ବାହୁ ବିଲବମ ଦୂରବିଲ, ଶୌଖ୍ୟ
କୁତ୍ରିବାସ ଦାସ, ମୋହକମ ଦାସ, ମହାକ
ଦରବାର ଗମାନକୁ ଦାସ, ମହାର ରାଧାଚରଣ
ଦାସ, ପଞ୍ଚା କାର୍ଯ୍ୟକ କୁଣ୍ଡଳୀ, ବଧୂ ମନ୍ଦୀ
ଦରରନ୍ଦ, ବାହାଦୁର, ଶୈଖି ଏ, ସି, କର
କାହୁ କଥିବୁଥିର ତନବର୍ତ୍ତୀ ଏହା ଦରିମେହୀପୁର
ମନ୍ଦିରେ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରାଚ୍ସ ସାଦେବ ତନିଶ ତର
ଶୀଘ୍ର ସ୍ଥିଥ ସାହେବ ଥିଲେଇର ତେଷଣା
ଦିନିଶର, ମାଦର ପାଇବ ଓ କୁଣ୍ଡଳ ଏ
ନ ୮୧୦ ଶ ଦେଖିପାଇ ରହିପେଣ୍ଠିମୁକ୍ତ
ଦ୍ୱାରାନ୍ତିର ଥିଲେ ।) ବଳଦିଗ ଖ୍ୟାତମାନ ଏ
ଆସୁଦବକାର ପଢ଼ିବାର ରାଧୋପରମାନ୍ଦେ ଆଜ
ମନ କରିଥିଲେ ।) ସରର କାର୍ଯ୍ୟକମ୍ ସର୍ବ
ପ୍ରଥମେ ଅଠଭାବ ଗଜା ହିନ୍ଦୁରକର ଅଶୀ-
ବାଦ ଲଭାର୍ଥେ ଗୋଟିଏ ସଂସ୍କରିତ ଲୁଗାରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଠ କଲାବୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମମ କମେଟିର
ପ୍ରେସିଡେସ କେବଳକର ମହାମାତା ଅଧ୍ୟବତ
ନିକଳନ ଅନୁପର୍ଷ୍ଣ ହେଲାବୁ କାହାକର
ଅବେଳା ମନେ ତାହାକର ଚିତ୍ରପୁଣ୍ୟ
ଶିଳାଏତ ମହାମାତା ଅମରିତ କଲାମାନ
କବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମମ କରିଥିଲେ । ତଥାକୁର
ଛନ୍ଦୁଲିଲଙ୍କର ମହାମାତା ପ୍ରମାଦ ଏହା ଅନୁପର୍ଷ୍ଣ

କିମେ ଧରିବୋଟାଧିକର ଗଜା ଏ ମଦନମେହି
ଦଳ ସିଂହ ଦେବ ସର୍ବପତି ପଦରେ କରିବ
ଦେଲେ । ସର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ ମୋଟିଏ ସିଂହ
ସଙ୍ଗୀର ଗାନ୍ଧାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।
ସଙ୍ଗାଦଳ ଆସିଲୁ ମଧ୍ୟଦୂରର ଦାସ ଦେଖାଇ,
କେବେବୁନ୍ତିଏ ତାର ସମ୍ମାନ ଓ ପଦ ପଢ଼ି
ଜଣାଇଲେ ଯେ ସୋଜପୁର, ବଡ଼ଖେରଣ୍ଡ,
ଆଶ୍ରମ, କରସିଂହପୁର, ତେବାନାଳ, ପୁରଜି
ଖିବୋଟ, ଅଶ୍ଵପଡ଼ା, କରପାଳ, ଥର ଏବଂ
ଦେବର ଗଜାମାଟେ, ଆଜନ୍ଧପୁରର ଗଜାତାଳି,
ପାଟଗାର ମଦାରଳା, ପୁରୀର ମହନ୍ତ୍ର ବଧାଚାନ୍ତ
ଦାସ, ବାଲପୁରାନେଢାର ପ୍ରଦେଶର ଏବଂ ଉଠି-
ପୁଲ ନିରର, ଅମୃତବଜ୍ରର ପଥିବା, ଖୁବମ-
ମାଳ, ରଂଲିପମାଳ, ଚଙ୍ଗାଳା ଓ ନବ୍ୟରାଜର
ସଙ୍ଗାଦଳମାତେ ସର୍ବ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତ ପ୍ରଦାନ
କରି କିଶେଷ, କାରଣରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
କି ପାଇବାର କେତେଥିଲୁଣ୍ଠି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ଵପଡ଼ାର ଗଜା ଏବଂ ସହୃଦୟ ଚକ୍ର
ଏବଂ ମହନ୍ତ୍ର ବଧାଚାନ୍ତ ଦାସ ଦୋଷିଏ ଟଙ୍କ,
ପଠାଇଦେଇଅଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗାଦଳର ସଙ୍ଗାଦଳୁ
ମଧ୍ୟ ଅପାରା କାଳର କିଶେଷ ଅନୁରୋଧ ହୋଇ
ଥିଲା ତାହା ହେ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଦେଇବ
ନାହିଁ ।

ବାହୁ ଅଭିରମ ବନ୍ଦ ଏମ, ଏ, ବି, ଏବଂ ଦିଗନ୍ତ
ରଂଗ ତାର୍ମ୍ଯ ବିବରଣୀର ଦେବତାଙ୍କ ଅଶ୍ଵ
ପଠାଇଦେଇ କହିଲେ ଯେ ସମ୍ମାନ ବିବରଣୀ ଆଶ୍ରମ
ଏବଂ ତାହା ଶୁଣି ହୋଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ପାଠକ
ସମୟ କଞ୍ଚା ଦରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କାହିଁ । ଗର୍ଭକୁ
ଲାଇଲୁ ଯେ ସାଇଲିମାର ପରିପ୍ରେସ ଦେଇ ଶାଅ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଠନ କିମନ୍ତେ ଦାତା ଶୁନିବୁ କ ୧୯୫
ପ୍ରକାଶର ପ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନ
କିମ୍ବା ସହରେ ୩୦୯ ଶାଖା-ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରିଣ୍ଟ
ହୋଇଅଛି । ଅଭିରମ ମୋଟିଏ ଉତ୍ତରପଣୀର
ଝର୍ତ୍ତାରୁ ସର୍ବପତି ମହୋଦୟ ସୁଧାର ଚନ୍ଦ୍ରପାତା
ମହୋତ୍ତର ବନ୍ଦୁଳା ପାଠ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ଶାହିକୁ ସର୍ବପ୍ରମାଣେ ମନୋମୋହିତକି ଶୁଣି
ଆଜନ ପ୍ରତାପ ଉତ୍ତରପଣୀର ତାହା କିମ୍ବା ପ୍ରତି
ବିତ ଦେଇଲା ଯଥା—

“ବ୍ୟାକୁଳ !

ଅଛି ମୁଁ ସେଇଁ ଆଖିକ ପ୍ରତିକା କପଥଳି
ସବୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋର୍ଯ୍ୟ କୋଳି ମଣେ
ଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ମୋ ଅନ୍ଦେଶା
ଦେହ ଯୋଗିବାର ଠାରୁ ଜୀବନ୍ତ ଅବସ୍ଥା,
ସର୍ବମାନଙ୍କାର ହବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଲଭକୁ ଯେ
ଜୀବନ ବୋଲାନା, ଏହି ସେଇଁ ସଙ୍ଗାକ
କେବେ ଅପରାଧରେ କିମ୍ବା ଦେଇଲାକ୍ଷୟ ସେଥି

ନିମଜ୍ଞତା କୁ ଅପରାଧକୁ ହୃଦୟର ଗ୍ରାହଣ
ଧର୍ଯ୍ୟକାବ୍ଦ ପ୍ରଦାତ ହେଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସହୀଦକ
ପଙ୍କେ ମୋ ଭାଷରେ ଅପରାଧକୁ ଯେଉଁ
ଶୁଭର ଭାବ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲାଛି ତାହା ନନ୍ଦିଲ
କରିବା ହିସ୍ପରେ ମୁଁ ଦେବେଦୂଷ ଦୂଷିତାର୍ଥୀ
ଦେବ ତାହା ପ୍ରତିବ କରି ଆଗୁ ଥାର୍ହି । କରିବ
ହେଲିଲାରେ ସେହି ସ୍ଵର୍ଗ, ସରସ ଓ ଚାନ୍ଦି-
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥା ଶୁଣିଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହିଥେ
କିଛି ଅଣା କରିଥିଲେ ଅପରାଧକୁ ନିଷୟ କରିବା
ମନୁକାରଥ ଦେବେ, ସାହାଦେହ ବର୍ଣ୍ଣନା
ପରେ ତର ମୁଁ ଅପରାଧକୁ ସମ୍ମାନରେ ଦେବ-
ଦେବ କିମ୍ବୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲା କିମ୍ବା
ପରେ ଯୋର ହୌରସି ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଅପରାଧକୁ ନିଜ କରିବାରେ ମାର୍ଦନ
କରିବେ । ସମସ୍ତ ଭାବମାତ୍ରକୁ ଏହାହି ଦୂଷିତାର
ଦେଖିବେ ମନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ସୟ କୁଣ୍ଡ
ନରକର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଉଜ୍ଜଳାତୀୟରୁ ଲାଗୁ ଥିଲା
ମହାସ୍ଵା ତନ୍ତ୍ରଶଖର କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ ମହାସ୍ଵା
ପାଖ୍ୟର ଜୀବିତକ ଅମୂଳାକଳ୍ପ ଶୋଭାକାବରରେ
ଦୃଢ଼ାଳ ଦେଇଥିଲାଛି । ଅନ୍ତର ମଝ ତାକାର
ଜ୍ଞାନଶୈଳର ଦୃଶ୍ୟ କରିଲୁଯାଇ କୁ ମନୁକର
କାନ୍ଦପୁଣ ଦେବକ ପାଇପୁନହାଇ କରିଲୁବ
ଓ ବିଶେଷତଃ ମଞ୍ଜାମର ସେହି କିମ୍ବା କାହାର
ଅଛି ତାହା ପୌତ୍ର ପୂରବ ଦେବାର ସମ୍ମାନର
କାହିଁ । ଅଛି ଅପରାଧକୁ ଦୂଷନ ପଥ
କରିବ କାହିଁ । ଏ ଦୂର ମହାସ୍ଵାଙ୍କ କାମ ଫୁଲିବ
କରି ମୋହର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।

ସମ୍ବଲ ଉଦେଶ୍ୟ ।— ଏହା ମନୋଧରିତି
ଏହି ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ ଅପରାଧକାଳ ଜୀବିତ
ବାହୀ ଜନକେପନ ଓ ମତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୁଣରେ
ଏଠାରେ ହେବ ଯାହିଁ । ଏହର ବହୁମାତ୍ରେ
ଆପରାଧକେ ମନେ ବରବେ ନାହିଁ ସେ ଏହି
ହିତମା କଷ୍ଟକେ ଧରିବ ତୌରେ ସମ୍ଭାବ କାହିଁ ।
ଧର୍ମ ଦକ୍ଷତ ସଥାରରେ ସବୋଜୁଣୁ କବନ୍ତି
ସେ ତୌରେ ବସୁର ମୂଳରେ ଧର୍ମ ବନ୍ଦକ
ଦରହରେ ସେ ବସୁଟେ ବନ୍ଦକାଳ ପ୍ରାୟ ଲାଗିବ
ପରମଦ୍ଵାରା ଅପରାଧକେ ଥିବେ ବନ୍ଦର ଦରହର
ଦେବତା ଯେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଙ୍କୁ କର ଅନ୍ତର
ଅନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରାୟରେ ନିର୍ମିତ । ଆମ
ଦୈତ୍ୟାଙ୍ଗା ଚିତ୍ତ ଛବିର ଦିନରେ ତାମିଶ୍ରମ
କୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ମୂଳରେ ଦେଖ ଅନ୍ତର
ଥିବା ଅତିକ୍ରମ ଅଳ୍ପ ଶିଦର ହିତମାତ୍ର
ସେଇ ବସୁର କୁଳଦେଶରେ ଦେଖ ଅନ୍ତର
ଶିଦରଙ୍କ ବନ୍ଦକା ବନ୍ଦ କାହାର ଦେଖ କୁଳର
କୁଳପୁରୁଷ ବିପର୍ଯ୍ୟରେ ଅଚାଳ ଅନ୍ତର । ଅନ୍ତର
ବନ୍ଦେ ଧର୍ମର ମଳ ଦେବ ଅନ୍ତର ତାମିଶ୍ରମ

ଅମେରିକାରେ କନ୍ଦଳ କର ଏହି ସାଂଜନିକ
ମହାବିଶ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦସ୍ତଖେପ କରୁଥିଲୁ ।
ଦେହ ଉଦ୍‌ଧରି ନୟନୀ ଓ ରଙ୍ଗବୁପେ ଏହି
ସଂକେନିକର ସ୍ଥାପନ କର ଆମେରିକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ଅନୁବର ଦେଇଥିଲା । ବିହିନ୍ଦୁ, ତି ବ୍ୟାକି
କାନ୍ଦାଚାର, ତି ମୁଖଲମାକ ସମୟେ ପରମେଷ୍ଠି
ପରମେଷ୍ଠି, ଗର୍ଭ, ଖୋଦା ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଁ
ଜୀବନର କାହାକୁ ଧାର କରିବୁ ଦେଖିବେ,
ଯେବେବୁକୁ ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କଳନ କାହିଁ ପ୍ରଦେଶ
ଥିଲେବେ ଧାରଣର ବା ବିଷୟଗତ ପ୍ରଦେଶ
ଅଟେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା କିଛି ବିନ୍ଦୁର
ଯୋଗ କାହା ପରେପରେ କହିବାକୁ ପରିଚି
ଦେଲା । ପ୍ରଥମଙ୍କ ଏହି ଡିପା ପ୍ରଦେଶରେ
ଯେତେବେ ରହି ଜାତ କାପ କରିବୁ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ପରାବ ହେବାର
ହୃଦୟରେ । ଦୁଇଘୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ, କୁଣ୍ଡ
କାଶିନ୍ୟ ଓ ଦୁଇଦର ଦୁଇ । ଦୁଇଘୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଭାବିତାରିମାନଙ୍କର ପିଣ୍ଡୋଦିକ । ଚର୍ବି
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଭାଷା ଓ ସାହୁତର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଯନ୍ତ୍ରନ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମାଜ ସମ୍ବାଦ । ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କହିବାକୁ ମୋହର ମାଦ୍ୟ
ଦେଇଥିଲା । ମୁଁ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇବ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯନ୍ତ୍ରିତ ହେବ, ଏହା
ମୋହର ଭାବନା କହି ।

ପ୍ରାଚୀ ।— ତେଣା ବୃକ୍ଷଶ ଶବ୍ଦାଳା
ଦେଇ ପରେ ତାର ଅଜ୍ଞ ହେବ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ
କରି ଉଦ୍‌ଘାଟନେରିବ ଗନ୍ଧିମେଷ ଶାସନଧାରୀ
ଦେଖି । ପଳକରୁ କେତେବେଳେ ତେଣୁ ସମ୍ମାନ ଦେ-
ଇଲୁ ତେ ଶ୍ରମିଳମାନଙ୍କ ସତବରେ ରହିବାର
ହେଲା ନକ୍ଷର ଅଜ୍ଞ ର ନାବିଦାର ସଥର ପଥା-
ନାତିର ହୋଇଯାଉଥିଲା ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦଠାତ୍ର
କୁଳେବକ କଲେ ଦେହୁ କିଳାଶୟ ସାର
ଗାନ୍ଧିପର ଜଣଯାଏନ୍ତି । ବରଂ ଅମ୍ବ ସାର୍ଵେ
ତେମୁମାନେ କୋରି ସେମାନଙ୍କ ଟରିବା ସମ୍ମ
ଯେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ହୁଏ । ସେହିପର ଅଳ୍ପ କେବେଳ
ହୁକୁମାର କଣ୍ଠମାଳଙ୍କ ପର ଜଣଯାଏନ୍ତି ।
ଦେଖିପର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସମ୍ମଧର କରିମାନେ
ମେ ଆହ କହୁଛାର ପରଚୟ ଦଥାଏ । ତେ
କୁଠା ହେଉନ୍ତି ସେ ଅମ୍ବମାନେ ଏହି ପାପ
କରିବରେ ରହ ଓ ପାରିବା ଯୋଗୁ ଏହିବ
ପରିବର୍ତ୍ତକୁ ଦିଅଛି । ମୁଁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତୁପେ ବିଶ୍ଵା-
ସାରୁତ୍ତିକେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଜାଲ୍ୟ ପାଗ ଏବା-
ଏବାର୍ଦ୍ଦିତୁ ହେତେଦୂର କାଳର ଲକ୍ଷ-
ଣ କିମ୍ବା ଶାସନଧାରୀଙ୍କ ହେଲାକୁ ଅମ୍ବ
ପରାମର୍ଶ ସମ୍ଭାବ ରହିଲା କାହିଁ । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ
କେବେଳେ ମାତ୍ରିକ ତାହିଁ ଜନିବ ?

କର୍ତ୍ତାମାତ୍ର ରୁହଳ ଦେଶରେ ଭେଲ ଧଥ
ନିର୍ମାଣ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଜମଳାପମଳକ
ଦିଶେଷ ସୁଦିଖା ହୋଇଅଛି । ଏଣୁ ଅମେରାକେ
ସହଜରେ ସମ୍ଭାବନ ହୋଇଥାଉ । ଏବଂ ଭାର୍ଯ୍ୟ-
ବିଶ୍ୱାସ ମହାମାନଙ୍କର ଭାବର ବଚ୍ଛିମେଷ
ଦେଶ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ପ୍ରସ୍ତାବ ବରିଅଛନ୍ତି । ତଥାପି
ଆମେରାକେ ଏବଂ ଶାବନାଧୀତରେ ବହିବାର
ଆଶାଅଛି । ସୁତର୍ବ ଆମନତର ଗ୍ରାହକଙ୍କ
ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ପଞ୍ଚଶିର ସମବି । ଯାହା
ଦେଇ ଅମୁମାନଙ୍କର ଏହାର ଉତ୍ସାହବାଦ
ସହାସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସ୍ଵାର୍ଥ ବ୍ୟାପକୁବଳ
ଦେଇବକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଲନାକୁ ହେବ । ବ୍ୟକ୍ତି
ଗତ ସୁଦିଖା ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କରି ଜାଣ୍ୟ
ମଜାଳ ବାପଙ୍କା କରିବାକୁ ଆମେରାକେ ଆଜ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖା କରି ପାହୁଁ । ଜାଣ୍ୟ ଜୀବନର
ମୁଲ୍ୟ ଅମୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ୍ତରୁପେ ହୃଦୟଙ୍କମ
କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷର ସର୍ବ ଜୀବନର
କଳ୍ପ ବିଶ୍ଵଦର୍ଶପେ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତେରକା କଲେ-
ଆମେରାକେ ହେଲେଖାରବା ସେ ଯାପାଳା
ଇଂଗଳା, ଅମେରିକା ଇତ୍ୟାଦି ଜାତୀୟ ଲୋକ-
ମାକେ ଜାଣ୍ୟ ଜୀବନର ମହିତ୍ର ହୃଦୟଙ୍କମ
କରି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବଶ୍ୱର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଜାଣ୍ୟ ଜୀବନର ସମ୍ମାନରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନର
ପ୍ରାଧାକ୍ୟ ଲେପ ପାଇଅଛି । ହେଲେକୁ ଅଜ
ସାଧାନମାକେ କହିର ଜାଣ୍ୟ ତେବେ ଉତ୍ସାହବା
ପାଇଁ ଅକାଶର ଭାବରେ ପ୍ରାଣ, ଧଳ ଉତ୍ସାହ
ବିପର୍ଦ୍ଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ଜାଣ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦିତ ନିମନ୍ତେ
ବିବସଦୟ ଲେବେ ପ୍ରକଳ ବିବଦ୍ଧ ହୃଦୟରେ
କର ଆପଣଙ୍କ ଅବ୍ଲିରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଜାଣ୍ୟ ଜୀବନର ଗଠକ ନିମନ୍ତେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ସ୍ଵାର୍ଥ ଭ୍ୟାଗ ସବାଦେହୀ ଅବଶ୍ୱତ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜାଣ୍ୟ ସ୍ଵାର୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଜାଗର ବଳ ହେବାକୁ
ଆମୁମାନଙ୍କର ଶଶୀ କରିବା ଉଚିତ । ତେବେମେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଦ୍ୟାର୍ଥ ତ୍ୟାଗତ୍ୱର ସେବେ ଜାଇର
ଲାଭ ହେଲା ତାପା ହେଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଜାବର ଧର୍ଯ୍ୟ । ଜାଣ୍ୟ ଜୀବନର ଉତ୍ସାହ ସାଧକ
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ଭାବନ ତେଜ୍ଜ୍ଞାର ମୂଳ
ଉପଲବ୍ଧ ବିରକ୍ତ ଆମୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାଥମ ଉତ୍ୱ
ସମ୍ଭାବ ରେଖାର ସର୍ବଦିନ ଜାଇମ ତେ ଉତ୍ୱକର
ତୁଳନାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଏହି ସମ୍ଭାବନ ପ୍ରଥମ ତେ
ପ୍ରଧାନ ରେଖାର ସମ୍ଭାବନ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ
ତେଜ୍ଜ୍ଞା ବ୍ୟକ୍ତକ ସମ୍ଭାବନ ହୋଇ ସେବେବେଳେ
ଏହି ପରାମରଶ୍ୟ ଜାଣ୍ୟ କେଞ୍ଚାରେ ପରାମରଶ

ହୁଏ ଚେତେବେଳେ ବାହାର ମହା ଦିନରେ
ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ସାଧକ ହେବ, ସନ୍ଦେହ ଗାହି ।

କୃଷ୍ଣ—ବୁଦ୍ଧିର ଉଦ୍ଦତ୍ତ ବିଷୟରେ ଥମ୍‌ପାଇଲୁ ଅନେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ହେବ। ବର୍ତ୍ତମାନ କୃଷ୍ଣଜୀବ ଦ୍ୱାରା ଉପସଂହାର ଏପରି ଚେତ୍ତା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ କି ଯାହାହାର ଅମ୍ବାଳକଙ୍କ ଦେଖିବ ଆର୍ଥିକୁରବ ଅଛିର ଧୂର୍ତ୍ତ ହେବ ଓ ଦେଖିଲାଗ ପ୍ରକାଶ ଦିଦେଶ ପ୍ରେରିତ ହେବ, ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହିର ଉପାୟମାକ ଅବଳମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେଲେ ସହ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତକର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ମୁହଁ କାଳ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦେହାଦିବା ଏକ୍ କାଣି କେଉଁ ସ୍ଥାନର ମୁହଁକାର ନେହିଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନିମ୍ନରେ ଅନ୍ତର୍ମୁକୁ ତାହା ଗାସାୟନକ ପ୍ରସାଦୀ ଏହା ବାସୁଦେବ ପ୍ରଥମାହାର ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ହେବ । ଶୋଭିଂ ପ୍ରକାର ଏକ ପ୍ରେୟୋଗ କଣେ ମୁହଁକାର ଉପରିଗା ବଢ଼ିବ ବିଶ୍ଵାସିତ ପ୍ରାଣାଳୀରେ କୃଷ୍ଣ ହରେ ପ୍ରତିର ଶବ୍ଦୀ ଉପର ହେବ ଏ ଗୁଡ଼କ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ଗରଣକ କରିବାକୁ ହେବ । କୃଷ୍ଣର ଜିନ୍ତା ଉତ୍ତକର ସହମାନ କରିବାକୁ ହେବ । କୃଷ୍ଣକ ଯେବେଳେ ମଞ୍ଚ ସହିଳର କେଷ୍ଟାର ଅବଶ୍ୟକ । ସହିଳର କେଷ୍ଟାର କୁଣିଜୀପିମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର କାଳର ବରଦର୍ଶକ ମାତ୍ର, କୁଣିଜୀପିମାନଙ୍କ କରିବାର କାଳର ବରଦର୍ଶକ ମାତ୍ର । ଉପରେକ୍ଷିତ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମୁଳଧତ୍ୟପତ୍ର ମାନେ ବିଶେଷ ଲାଭ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ସହିଳର କେଷ୍ଟା, ମୁଳଧତ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣର ଉତ୍ତକର ସହ ସହମାନ୍ୟରେ ଥମ୍ ଦେଖିବେ କୃଷ୍ଣର ଅତିକ୍ରମ ଉତ୍ତକର ସାଧନ ହୋଇପାରେ ଏହା ଥମ୍ଭା ବିଶ୍ଵାସ । ଏହା ଉତ୍ତକରବର୍ଦ୍ଧକ ପ୍ରକାଶମାନକେ ଜୀବିତୋପାଦ୍ୟ ପାଇଁ ହେବଳ କୃଷ୍ଣ ଉତ୍ତକର ସହମାନଙ୍କ ନିରାକାର ହେବନ୍ତି । କରେଣରେ ଉତ୍ତକର ଦେଖିବ ପ୍ରକାଶମାନକେ ହେବଳ କୃଷ୍ଣଜୀବ ଅନ୍ତର୍ମୁକୁ । ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୋ ମହାପାତ୍ର ଯେପରି ହବି ହେବ ଏକ ଗାସାର କୁରବିମାନରେ ଯେପରି ସାହୁକାରମାନଙ୍କ ହସ୍ତଗତ କ ହୋଇ ଥିବାକୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେବାକୁ ହବିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବର ଗବର୍ନମେନ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରମାଣିତ Co-operative credit Society Act, ଅନ୍ତାରେ ଦେବତାର ଯୌଥ ଉତ୍ତକର ସାଧନକ ବରଦର୍ଶକ ବିମ୍ବରେ ପ୍ରାଦେଶିକ ବରଦର୍ଶକମେତ୍ଯ ମହିମାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମୁକୁ । ଆମ ଦେଖିବେ ଏହପରି ଯୌଥ ଉତ୍ତକର କେତେବେ ସହାୟକର କେଷ୍ଟା ଉତ୍ତକର ଉତ୍ତକର । ବକ୍ରାର ଗରୁବ ଉତ୍ତକମାନେ କିମ୍ବା ଲୋକଙ୍କ ସାହିତ୍ୟର

ମାତ୍ରକ ପ୍ରବନ୍ଧଗାୟ ଦେବେ, କୃତି ଶିଖା
ସେମାତ୍କୁ ପ୍ରଦାନ ଠିକରବା ସହିନ୍ଦରରେ
ବାହୁମଣ୍ଡ ଏବଂ ଗାନ୍ଧାରିଧ କୃତି ମୋପର ସେ-
ମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ ସାଧ୍ୟତ ହୋଇ ପାରିବ ସେହି
ପରି ଉପାୟ ଅଳ୍ପମତ୍ତ ଉଚିତବା ବିଧେୟ ।

ବିଷୟ ଅ ମେମକେ ଶିଖା ତଥ ଗାନ୍ଧୀ । ଅଛିର
ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ଷବାୟ ନାହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜ୍ଞାନ ଅଛିବରୁ
ଏ ମୋହିରେ ନାହିଁ ଅଛିଲେମଧ୍ୟ କିମ୍ବଳ ମନୋ
ରଥ ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ଯାଉଥାକୁ । ମୁକ୍ତରୀ
ବ୍ୟକ୍ଷବାୟର ଜ୍ଞାନକି ନିମନ୍ତେ ବଜାଁ ବ୍ୟକ୍ଷବାୟ-
ମାକେ କେବ ବ୍ୟକ୍ଷବାୟ ନାହିଁ ଅବଲମ୍ବନ କର
ଗାର୍ଣ୍ଣ ତରୁଥାଇଛି ଆହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଶିଖା କର ଆମ୍ବ ଦେଖରେ ପ୍ରବନ୍ଧିତ କରଇବା
ପାଇଁ ବାସ୍ତଵିକମ ଓ ରୁଦ୍ଧିମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ଷିମାନଙ୍କୁ
ଡିକ୍ରୁ ବିଷୟାନିମାକକ ଅଧୀନରେ ଶିଖାରୀ ସ୍ଵରୂପ
ନିଷ୍ଠନ୍ତ କରଇବାରୁ ହେବ । ସେପରି ଶୁଭଦିନ
କେବେ ଏଟିକ, ଏଥୁ ସବ ଆମମାନକ ଦୃଷ୍ଟି
ରହିବା ଏହାକୁ ବାହିନୀଯୁ ।

ଶକ— ଦେଖିବା ଦେଉନ୍ତି, ଅମ୍ବାକଳ ପୁରୁଷମାନେ, ତଗକିଣ୍ୟାକ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଦେବାଲୟ ଏବଂ ଏହି କଲାପ୍ରସାଦ ହାଠଶୋଭର
ପ୍ରସ୍ତର ପାଦର ପ୍ରଭାବ କାହିଁ ନିର୍ମିତ କରଇ,
ଶିଳ୍ପ ବୌଧଳର ପରିଚୟ ଦେଇ ଯାଇଥିବୁଛି ।
ସେମାନେ ଶିଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିତବ୍ୟରେ କେବେବୁର ପାଇ
ଦର୍ଶୀ ଦେଖିଥିଲେ, ବିଦେଶୀଯୁମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣର
ରତ୍ନବସ୍ତୁ ଜଣାଯାଏ । ସେହି ମହାଯୁଗାବ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣର
ବିଜ୍ଞାନ ମୁକ୍ତା ମୁକ୍ତା ମୁକ୍ତା ଆଜିତାମୁକ୍ତ କହି ବିଦେଶୀରେ ଅବୋଦ୍ଧି
ବିଜ୍ଞାନ ଶବ୍ଦା ଯାହିଁ । ଉତ୍ତର ଜନମାନ୍ଦର କେର୍ତ୍ତ
ସମ୍ବାଦ, ଏହି ଶୋଭନାୟ ଅବସ୍ଥା ଉପରକ୍ଷେ
ଦୁଃଖ ପ୍ରତାପ କି କରିବ ? ମୋ ବିବେଚନାରେ
ଜୀବାହର ଶା ବୁଦ୍ଧି କେବଳ ଶିକ୍ଷାର୍ୟରେ
ନିର୍ଭର, ଏହି ସହବରେ ବିଶ୍ଵାସାତ୍ମେ ସ୍ଵର୍ଗପଦ
ଅଳ୍ପବାର ଗଠନ କରିଛି । ସେମାନଙ୍କର ଜୀବାହ
ମାନେ ଶୁଣିବ ହୋଇ, ପରମା ଜୀବନୋଦ୍ଧାରୀ
ଯାଏ ସେପରି ଉତ୍ସବ ପଥରେ ଅଗ୍ରପଦ ଦେବ
ସେହି ସହ ଉପାୟ ମାର୍ଯ୍ୟ ଦସମବା ବାହୁମାୟ ।
ଉତ୍ତରବାସୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରବାହୀ, କେବେବେ ପଢ଼ି
ଏ ସୁରକ୍ଷିତ ଜମେହାର ଓ ବନ୍ଦବନମାନେ, ଉତ୍ତର
ଜନତ ଶିଳ୍ପାର୍ୟ, ମନ୍ତ୍ର ଦେଖିବୁ ଫ୍ରେଜର
ବରର ଶିଳ୍ପବୈତିକ ପ୍ରତାପ ଦସମବା, ଏବଂ
ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ସେ ଉତ୍ତରର ଶିଳ୍ପବାହୀର ବୁଦ୍ଧି
ବସ୍ତ୍ର ଦୂର ପତି ଦେବ ଯାହିଁ । ବରା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ମନ୍ଦ ଦେବ । ଶିଳ୍ପ ବାହୀର ଓ କାନ୍ତିକାର ଏବଂ
ପ୍ରକାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତମା ତେହି ଯାହିଁ ଦସପାରକେ
ଯାହିଁ । ଶିଳ୍ପର ଉତ୍ସବ ହିନ୍ଦ୍ରୀ ବାହିନୀ ଦୂର
ଦେବ । ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଅନୋଧନର ରଦ୍ଦ
ବିଜ୍ଞାନକର ମନ୍ତ୍ରର ଦେବ ଯାହିଁ ତହିରେ
ଅଗ୍ରତ୍ତ ଦେବ ଯାହିଁ । ଉତ୍ତର ଶିଳ୍ପବାହୀର
ଉତ୍ସବ କରିବାର ହେଲେ ଦେବର ସେ ଲୁଟ୍ଟ
ଶିଳ୍ପର ଘୁମୁକାର କରିବାକୁ ଦେବ ରାତି
କରେ ହେଲେ ଏହି ଯାହିଁ

ପୁକରୁବାର ସଙ୍ଗେ କୁଠି ଉନ୍ଦରମାଳ
ସଯୋତ୍ତର କର ଉଛାୟ ଶୁଣି ଉନ୍ଦର
କରବାକୁ ହେବ । ଶୁଣି ସେ ବୌଜୁଡ଼ି ଧାଆର
ବର୍ତ୍ତମାଳ ଥବପ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟାଲେଚରା ତରେ
ଦେଖାଯିବ ସେ ସବୁଅତେ ଉନ୍ଦର । କରବାର
ଅବଧିକବା ବିଷେକୁପେ ଉପରିବୁ ହେଉ
ଥିଲା । କଟକରେ ପ୍ରାପିତ ଉତ୍ତରା ଶିକ୍ଷାଗାର
ହାତ ସିଂହ, ଶୌଣ୍ଡ, ଶୁଙ୍କ, ବନ୍ଦ, କାଷ୍ଟ, ଚର୍ମ
ରତ୍ନାର ଦସ୍ତପୁକ ଶିବର ହେବେବ ପରମାଣୁରେ
ଭିନ୍ନ ସାଧତ ହୋଇଥିଲା । ଚର୍ମ ପରିଷାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସହିଲକାପନ୍ତରୁ
ଜଣେ ଉଛାୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଶିଳ କରିବୁ
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରେସର ବରମାରଥିଲା । ଏବେ ସେ
ଏହମଧିବେ ଗର୍ମପରିଷାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ହେବେବ
ପରମାଣୁରେ ଅଗ୍ରପର ହୋଇଥିଲା । ଏହା
ଅଧିକମାତ୍ର ସହିଲକାର ଲତବର୍ତ୍ତ ବିକରଣରୁ
ଘରିବେ, ବସିବୁଥିଲା ଉଛାୟ ଏବ ଅନୁଭାବ-
ସାଧ ପୁଣୀଳୀ ଅବିଶାର କର ଦେଖାୟ ତନ୍ତ୍ର-
ବାସୁମାତକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବିଷୟରେ ସହିଲକା
କ୍ରମ ହୋଇଥିବାର ଅଧିକମାତ୍ର ସମ୍ମାଦନବ୍ୟ
ନିଷ୍ଠାର୍ତ୍ତରୁ ହବାକ କରିଲେ । ଉଛାୟଦେଶରେ
ତାଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରମାଣୁରେ ଦେଲେ, ଦେଖାୟ
ନେବେ ଜାଣାକୁ ଏହ କାହିଁ ଅନ୍ତର୍ବାଦ ହେବାର
ତତ୍ତ୍ଵ ଦିକ୍ଷାଦ ଗୁଡ଼ର ଉପରକରମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା ପୁଣୀଳୀ ଶିକ୍ଷା କର ଆସି ଏ ଦେଶରେ
ବାରୁଣ୍ୟର କରିବାକାପିଶାର ପାଇଲେ ବିଶେଷ
ବିବାହ ହୋଇପାରିଲା ।

ଖାରୁକର୍ଗଣୀ ।—ସବୁ ମହୋଦୟମଣି !
ଯଧୁବେଳାପୁଅଜନ ସହି କିବେଦଳ କରୁଥିଲ
ସେ, ମଧୁରଭାଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶରେ ଖଣ୍ଡି ପ୍ରଧୁତ
ଥିବାରୁ, ବାହା ଅନୁଦିତ ହେଉ ଅଭିଧାର
ବର୍ଷଯାଇଥିଲୁ, ଶକ୍ତିକୋଟି ଏହି ଅଠବର
ଜମେଦାନ୍ତମାକରର ଜୁଣେ ଧାରୁ ବିଜ୍ଞାନବେଶୀ,
ଅନେକହାଲେବ ଧାର୍ଵାଦର ଉତ୍ସବୀ ସ୍ଥାନ
ବର୍ଷରେ କର, ବର୍ଷରେ ଧାରୁ ଦ୍ରୁଦ୍ୟ ଆହ
ବୋଲି, ଝୁଲୁ କରିଥିଲୁ । ଏହି ପ୍ରଦେଶ-
ମାନ୍ଦର ଖଣ୍ଡି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେବେବେଳେ
ବାର୍ଷରେ ପରିଣତ ହେବ, ହେବେବେଳେ
ଶେଷାରେ କହୁବିଷ ଧାରୁ ଛାଚିବ ହୋଇ
ପାରିବ । ମୁଁ ବିବେଠନ କରୁଥିଲୁ ସେ, ଉତ୍ସବ
କର ବାନା ଖାଇବେ ତାତା ଧାରୁପୁଣି ଖଣ୍ଡି
କିମ୍ବା ରହୁଥିଲୁ । ଶମ ଶୀତାପସୁକାତ ଅନ୍ତରୁ
ଥାଳ କଷାଘଲେ, ଶମ ହେବେଗାନ୍ତ କିମ୍ବା
ହେବ ନାହିଁ ଏହା ମୋହର ତୁମ ବସାନ୍ତ
ମନ୍ତର ଏ ସମ୍ବଲରେ ଗୋଟିଏ ଦଳମୁଁ ଅନ୍ତର
ଅଛି । ଧାରୁ ଦ୍ରୁଦ୍ୟ କରୁଥିବ ସେ କି ହେବ
ଏବସ୍ତମନୀୟ ବିଜ୍ଞାନରେ ବିଜ୍ଞାନର କରନ୍ତିବା

ଦେବେ, ନରରୁ ସେପର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ଅଭ୍ୟାସରୁ, ଯେବେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖକାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବ-
ହିତୋର ବୋଧ ହେବ । ଏଣୁକର ଅନ୍ତମାତ୍ର-
କୁର ଉତ୍ତରବ୍ୟ କରି ଏହି ଯେ, ଭାଲୁ କିମ୍ବାକରେ
ହେବେତ ଶୁଣିଛି ସବୁକୁ ପ୍ରସାଦ କରିବା
ଅଭ୍ୟାସିତ୍ୟକ ।

କିମ୍ବା ଶିଖା । — ବରମାଠ ଶିଖା କଷ୍ଟରେ ଦୁ
କୁ କହୁଥାଲା । ଶିଖାରୁ ସମାଜର ସଂକଳନ । ଶିଖା-
ପୁନଃ ମନେଷ୍ୟମାନେ ଏହାର ଦେଇ, ଦେଖିବ
ହିତସାଧନ ଦୂର ପାରବେ ନାହିଁ । ବାଜିଲ୍ୟ
ତରେ ଅନ୍ତର ସାହୀନକା ତାହା ସ୍ଵର୍ଗବୁଦ୍ଧି
ଜଳାଇ ପାରବେ ନାହିଁ, ବରଂ ଶିଖାମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଘରିବ ହୁଏ ନାହିଁ,
ଏହା କୋଲିବା କାହିଁ ନାହିଁ ମାତ୍ର । ଆମ୍ବାଠର
ଜାଗ୍ରୟ ହସ୍ତକ ଏକପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ ଯେ,
ପଣ୍ଡାଦିତ ପଥରେ, ଅଛୁଟର ନ ହୋଇ,
ତହୁଁ ଲାଗୁ କ୍ରାନ୍ତିକ୍ୟ ହୋଇ ଥିବାରେ
ଜୀବାଦୀକ । ଅପରମାନ୍ତ୍ର ଅବଦତ ନାହିଁ ଯେ
ଭବ୍ୟଯୋଗ କି କଲେ ଉତ୍ସବ ନିଜେ କାହିଁ
ନୋପାୟ ଲେବମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧକୁ ଜାଣି ପଥର
ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ସ୍ବିଭାଗ କର ବାର୍ଷା କଲାନେ,
କୋଣସି ବାର୍ଷିକ ସ୍ଵକ୍ଷମକ ହୁଏ ନାହିଁ । ବାର୍ଷି
ମହି କି ହେଲେ ପଢ଼ି ନାହିଁ ଦେବ ? ତୁ ପ
ସ୍ତ୍ରୀ ଦୀର୍ଘ ଲାଭ କଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବ କଲେ
ଯେ ହୃଦୟର ବିବେଚନ ଦୂର ପାରେ ଏକ
ସମାଜ ସମକଳେ ଯାହା ! କହୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ତାହା କରିବାକୁ ଉତ୍ସମ ବରେ । ଶିଖର
ବ୍ୟକ୍ତି ମାତରି ମଧ୍ୟରେ କି କତ, କି ସାକ,
ସମସ୍ତଙ୍କ ମଜରେ ଜାଗ୍ରୟ ଜାକ ଉତ୍ସେବ ହୁଏ
ଏହି ଦେଖୋପକାର ଜ୍ଞାନ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶି ଜାନେ
ଆମ୍ବାଠର ସ୍ଵର୍ଗବୁଦ୍ଧମାନେ ଭଜଣୀରା ଲାଭ
କର, ସେଇ ସହ କାନ୍ତି କରି ଯାଇଥରେ
ସେ ସହ ମୂରର କଲେ, ମୋ ମନରେ ଗଧର
ହୁଏ ଜାତ ହୁଏ, ଏହି ମୁକ୍ତିର ହୁଏ କି,
ଆମ୍ବାଠର ସେଧର ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଇ ଦେବେ
ଦେବ । ଏହି ଦୁଇଲ ଦେଖରେ ମନୋଦାରଙ୍କ
ଶା ତେଣୁକ୍ୟ ଠାକୁର ଜନ୍ମ ପ୍ରଦୃଶ କରିଥିଲେ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦେଇଲ ନିର୍ମିଳ ବରିଷ୍ଠବା ପାଦ-
ଗର ମାତ୍ରେ, ଏହି ଦୁଇଲରେ ଜନ୍ମ ପ୍ରଦୃଶ
ଦିଶିଥିଲେ । ତାଳ କମରେ ଆମ୍ବାଠର ପର
ସୁରୁମାରତାରେ ସେଇ ଧୀର୍ଘ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସହ ଅଛି କାହିଁ ଲୋପ ହୋଇ ଅସୁର୍ଯ୍ୟ ।
କେବଳ ଉପସ୍ଥିତ ଶିଖା କି ପାଇବା ଦାରୁବର୍ଜି
ଏହି କୁର୍ମାହର ଧରତ ହୋଇ ରହ ଅର୍ଜୁ
ଆମ୍ବାଠର ମାତ୍ରରେ ଏକିବ ସୁରକ୍ଷମାନଙ୍କ ଏବଂ
ଶିଖା ତେଣୁକ୍ୟ ହେବ କି, ସେପରି ହେମାନ

କଳ କାନ୍ଦିବସା, ଏହି ହଳି ସଜ୍ଜିବା,
ପ୍ରତାଣ ପାଇ ପାଇବ । ମୋରବେଚିବାରେ,
କେବେଳ ବୃକ୍ଷିଶାଳ ସୁନନ୍ଦି
ଦେଖିବୁ ଧାର ନାଲ ବଦ୍ୟରେ ଶିଖା ପ୍ରଦାନ
କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତାମାନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ସଥା—

ଭାବରେ ସପରି ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଯାଉ ଓ ସହିରେ ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟା, ଚତୁର୍ବୀ
ନିର୍ମାଣ ଶିଖି ପଦାରି ବିବିଧର ପାଇବା । ଏମର
କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବତ୍ରମେଧ ଦରି କେବେ, ଏହା ମୋ-
ହୁର ବିଷୟ ହେଉ ଜାହାନ । ଏହି ସବଳ ବିଷୟ
ଅମୂଳବିଜ୍ଞାନ ଦସ୍ତରେ ଲାଗେ । ସଥାବଧି
ସହ ତରି, ଶ୍ରୀ ସ୍ବାମୀ ପୁଷ୍ଟି, ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦାର୍ଯ୍ୟରେ, ପରିଶର କରିବା ବାହ୍ୟମାୟ । ଏବେଳୁ
ବିଷୟରେ ଅପରାମାନକୁ ବନ୍ଦୁତ ଗଢ଼ି ଏ ବିହିନୀ
ବାନ୍ଦୁମ୍ୟ ମାତ୍ର । ଅନ୍ତରି, ଅପରାମାନକେ ଜୀବିତି
ଯେ, ହେଉ ଭାରଣ୍ଣର ଜୀବିତ ଅମେରିବା
ପ୍ରତିକି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଧରି ଓ ଆକରରେ
ଲୋକମାତ୍ର; ସମ୍ପର୍କ କରି ଉତ୍ସାହିତି ।
ସେଥି ଯୋଗୁ ସେହି ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଦ୍ଦ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଭୂଷଣ ମନେ ରଖି ଅମେରାତେ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରି ହେବା ହେଉଛି ।

ଶ୍ଵାସିରୀ—ପାଖାତ୍ୟ ଦିଆ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଥାଏ
ଯାଇ ଥରମ ହେଉଅଛୁ । ଶ୍ଵାସି ଅଚ୍ୟବଧି
ଉପସ୍ଥିତି । ଶ୍ଵାସିର ନ ସମାଜ ହବି ଲକ୍ଷ
ଦରିଗା ଅସମନ । କାହିଁପବା, ଶ୍ଵାସିର ସବୁଷ
ନାବର ଅର୍ଥାତ୍, ଏଥରେ ହିତୁତି ଦେବା
ନାହିଁ । କିମ୍ବା କରିବା ହେଉନ୍ତି ଯେ, ମଳାଖ
ପଞ୍ଚଭାଇର ସବୁ ଜୀବ ସ୍ତର, ଅଧିକ ଜାଗ ସଦ୍ୟପାଇବା
ଅସୁଧା ଥାଏ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ମନରକ ଦେବା
କଷ୍ଟ । ଏଇବି ମହିଳେ ଚଳେ ଯେ ସେହି
ମନୋର ସମାଜ ଥାଇବା ଅଛି । ଏଥରର ସ୍ତର
ଜାଗ ସେପର, ସୁଧାରିତ ସବୁଷ ପେହିପର,
ପଞ୍ଚଭାଇର ଅସୁଧା ଜାଗ ସେପର ଅଣିବା ଶ୍ଵାସିର
ପେହିପର । ସମ୍ମାନ ହେଉ ଯେତିର ଶିଷ୍ଟର
ପୁରୁଷ ଓ ଅଣିବା ଶ୍ଵାସି କୁହ ପେହିପର ।
ତେବେ ଏବାମା କ୍ରୂଧନକଂ ସୁଦରେ ବହି
ପାହିବା ସମବ୍ୟାପର ତ ? ମୋତର ଏହି କିମ୍ବା
ଯେ, ଯେବେଳାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅମ୍ବାଜକର ଧାର
ମାନେ ଶିଳିବା ହେବେ ମାହି, ସେବେ କାଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବାଜକ ସମାଜ କୁହର ପ୍ରଥରେ
ତେବେ ମାରି ଅପ୍ରସର ଦେବ ଗାହ । ମର୍ଦ୍ଦାଶ
ନାମା ଯତ୍ଥାପି ଅଣିବା କୁଥାରୁ ତେବେ
ସନ୍ତୁମାନଙ୍କର ଶିଳା ସବୁକୁ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ମାନ
ଦେବା ହଠାତ୍ ହୁଏ ଏହି ସନ୍ତୁମାନଙ୍କ ଶିଳା-
ବର୍ତ୍ତ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମାତା ଥିବା
ମନ୍ଦର୍ମାଲ ଥାଇବେ । ଶ୍ଵାସି ଯେହିର ଧାର

କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଞ୍ଜିତର ହେତୁ ସେହି ଉତ୍ସାହ ଅଭିନ୍ନମୁକ୍ତ କରିବା ଆମୁମାନକର ପଦମ ଧର୍ମ ।
ଲଙ୍ଘାମ ଅନ୍ଧାଳର ଦଥା ଦହିବାରୁ ମରେ ତେଣେ
ବାଳକା ବିଦ୍ୟାଲୟର ଥିଲୁ କବ ଏବେ ଦୂର
ଅଛି ସେ ଗଣ୍ଡାରରେ ବାଳକା ବିଦ୍ୟାଲୟ କାହିଁ
ଦୋଷ ନହିଁଲେ ତରେ । ବାଳକା ବିଦ୍ୟାଲୟ
ପ୍ରାସକ କରିବା ଲୁହ ଧନୀ ଓ ଜନେବାରମାନଙ୍କ
ଉପରେ ୧୫, ଏବେଳୁଣ୍ୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ
ପୁଣ୍ୟ ଅନୁଭେଦ ବରେ । ଶ୍ଵରୀକ୍ଷା ବୋଲିଲେ
ତିଏ, ଏମ, ଏ ପଢିବା ମୋର ଭବେଶ୍ୱର
ଦୁହେ । ସାଧାରଣ ଲୋକଗ୍ରାମରେ ଶାରୀ ପୁଣ୍ୟରେ
ପଠନ ଓ ପୁରୁ କାହିଁ କିମ୍ବାହ କର ଧାରିଲେ
ହେଲା । ଆମୁମାନକ ସମାଜରେ ବନ୍ଦି ରାଜ
ଓ ଗୁରୁର ପରିଚନଗାହ ମନ୍ଦିର ଧାରିନବେ
ଉପରେ ଲେଖୁ । ଅଚିବକ ଧାତ ପ୍ରଜାତି, ଚିତ୍ତ
ବିଦ୍ୟାଦ ଉତ୍ସାହ ଆପରେ ପିଣ୍ଡା ଦେବା ଅବ-
ଶେଷ ।

ଶ୍ରୀ—ତେଉଥ ଶ୍ରୀମା ଉତ୍ତଳରେ ପ୍ରାଚୀନ
ବାଲକୁ ପ୍ରକଳିତ, ଦେଖି କହନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଉତ୍ତଳ ବୋଲି ପରିଗ୍ରହ ପାଉଥିବା ଦେଖରେ
ମଧ୍ୟ ଅମୂଳତା ଶ୍ରୀ ତକ୍ତଥାତ୍ତ୍ଵ, ଉତ୍ତଳକୁ
ପ୍ରଦିବ, ମହାରାଜା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ ସେଇ-
ଦେବକେ ବାର୍ଷିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିନିଙ୍କୁ ବର୍ଷାରେ
ତାହାର ସମଜଦ୍ୟାଧାରରେ ଅନେକାବେଳେ
ପରିବାରଗଳ ମାର୍ଗଦାରିଲେ, ବର୍ଷାରୁ ଦଶିକରେ
ତୌଣେଇ ସ୍ଥାନରେ ଦେବତା ଲେଖି ରହିଯାଇ
ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାକେ ଗୋଟାବଣ,
ଦୃଶ୍ୟ, ଦେଇଲୁ ଏବ ଦେଖିଲପାତରା କିମ୍ବା
ମାନକୁରେ ବାପ ତରୁଥିବା ଉଛିତ ତୁଥୁନ୍ତି,
ସିଂହ ବରଣ, ଗୋତିଆ ପାତ୍ରଶ ଠ ଗନ୍ଧ
ବୋଲି ସେଇ ମାକେ ପରିଗ୍ରହ କିଥିନ୍ତି, ସେମା-
କେ ଉପରେକୁ କିମ୍ବାରେ ବାପ ବରୁଥିବା
ଏବ ମେମାତର ମାତୃଭୂତା ତେଉ, ସେମାକ
କର କଥା ଏହି ଅପରାଧ ହୋଇଯାଇଥିବୁ
ସେ, କେନ୍ତର ଶାଖା କ ନାଶିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସେମା-
କର କଥାକୁ ତେଉ ବୋଲି ଜାଣିପାଇବ
ନାହିଁ । ଏହି ଭୂତାକରଣରୁ କର୍ମକ ଜଣାଯାଉଥାଏ,
ଅମୂଳତା ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷ ପଢ଼େ ଦଶିକରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷା-
ଦୂର କ୍ଷାପଥୁଣି । ଅପରାଧମାତର କେନ୍ତର କିମ୍ବା
କାହା ତେଉଥାମାତର କିମ୍ବା କହିଲି । ଶାକୀ
କରି ପରିବାରମାତ୍ରମାକେ ଗଞ୍ଜାମ କିମ୍ବା ଜାନ
କୋଣାର ଆଜି ଥାଇ, ଶାଶ୍ଵତ ପରେଥିବ ପ୍ରାଚୀନରେ
ଶୁଣେଲା ପ୍ରାପନ କରିବା ସବାର, ଶାକୀମ କାହିଁ
ମନେବର ଜାଗା ଏବପରାର ଅବପ୍ରାରେ ଅଛି ।

କୁଳବା ଦରିବାକୁ ନିରାକୁ ଅକ୍ଷମ । ସେହି ଗଞ୍ଜାମ
ବାସିଯାଇବ ମଧ୍ୟରୁ ୨୦ ଟଙେ, ଯେବେବୁ
ଭୁବା ବହିବାରେ ମେଦର ଯାଦାବିଛୁ ତୁ ଥିଲୁ
ଅପରମାଦିନ କ୍ଷମା ଦରିବା ଦେବେ, ଏହି ସନ-
ନରେ ଅପରାଧକୁ ଅଛି ମୋଟିଏ ଦିଆ
ବହିବାକୁ ମେ ମନ୍ଦିର ବଳିଅଛି । ଯମପି,
ଖୁବର ବର୍ଣ୍ଣମେଘକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଠନ୍ଦୀରେ
ଗଣ୍ଡାମ ଉଚ୍ଛଳରେ ମିଶନ ନ ହୁଏ, ତେବେ
ଯେଉଁ ଗଞ୍ଜାମରେ ଉଦ୍‌ବିଗନ୍ଧ ଉପେକ୍ଷିତ,
ବର୍ଷାରୁ ଓ ବୃକ୍ଷିଦାତ ଦବାମାକେ କନ୍ଦପୁରର
ତଥ, ତେଥେ ସାହବ୍ୟର ଅଦ୍ୟତଳ ଅବତ୍ରି,
ସେହି ଗଞ୍ଜାମରେ ପାଇସୁକି ତେଥେ ଭାବ ଅଛି
ତଳ ପାଦକ ମାହି । ଏବା ମୋଦର ଅଳେଦ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାର ବିଶ୍ୱାସକୁ କଷ୍ଟପୂର ସଦାଶଳେ ତେଥେ
ଲେବେ ବାହ ଦବାତ୍ତରୁ । ମେମାଦିବ ତେଥେ
ଅପରମାଦିନ ଶବଶ ଦଲେ, ଅପରମାଜଳ ମାର-
ଭୁବା କୋଳ ପରିଚୟ ପାଇ ପାଇବେ ନାହିଁ,
ସେହି ପର ଅବସ୍ଥା ଗଞ୍ଜାମରେ ପାଇବ, ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

୪୩୬ ।— ସୁରତକ ସେଇର ତାଳପଥି
ପ୍ରସ୍ତୁତମାଳ ଅଛି ତାହା ସବୁ ସମ୍ଭବ ଦର
କୁଆରଦେବା ଦର୍ଶକ, ଏ ମନ୍ଦିରରେ ଅୟି
ମାତ୍ରକର ଉତ୍ସାହୀନବା ପ୍ରଚ୍ୟକ୍ଷ କୁଦ, ତେଣେ
ବୁଝାରେ ନହେଇ ଗାହିଁ । ସେଇର କ,
ଦରାଳରେ ଏହି ରଜରେତର ଭୁବନ ଭୁବନ
ରେ ଲେଖାଯାଇ । ଏହି ଅଭିବତ୍ତ ଶୁଭୁତର
ବେଳି ମୁଁ ମନେ ଦର୍ଶ ଗାହିଁ, ତାରଙ୍କ ଅମ୍ବୁ-
ମାନଙ୍କ ଧୂମପୁଷ୍ପମାଳେ ଅନେକ ଘୋଷ
ଦେଖି ସାରଥକୁ, ଯେ କି, ନହେଇ ପ୍ରତି
ହତ୍ତୁଷ୍ଠ ଅଟେ । ଦିନୀର ସମ୍ମନୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତର ଅଭ୍ୟବ
ଦେବ ଅଛି । ସଂସକ ବା ଅଥା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଭୁବନ
ତେଥରେ ଭୁବନାନ୍ତର ବରଦବା ଦର୍ଶକାହରମ ।
ସଂସତ ଦୂରତ ବବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟକୁତ୍ତା
ଲୟ ଅନେକ ଜୀବୀ କରିଥାଏନ୍ତି, ଗଢ଼ାର ବିଷ-
ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ ସଂସ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦୂରବ
ଶକ୍ତିବାହୀନ, ବିଦ୍ୟାଦ୍ୱାତ୍ୟକ୍ୟରେ ପଦାର୍ଥର କରବା
ସୁଧେ, ମାତୃଭୁବନରେ ସୁପିଟିଟ ଦେବାଳ୍ ପତକ
ଏଥୁପାଇଁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ସୁବଦମାନଙ୍କୁ ମାଟେ
ଭୁବନରେ କୁରଣ୍ତ କରନ ବା ଚେଷ୍ଟା କରିଯାଇ
ମୋହର ଏହି ଦୂର ବିଦ୍ୟାସ ଯେ ଯେଉଁ କାହିଁ
ମାତୃଭୁବନରେ ଅଭିଜନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରକ
ଭୁବନ ସବୁତରେ ତାର ପାରବ ଗାହିଁ । ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ଦିନୀର ଯେତ୍ରା ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ଏହି ଅବମା-
ନସକରେ ସଂଦର୍ଭ ଭୁବନ ଭୁବନ ପ୍ରତିକର ଅନ୍ତର
ଦୂରବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର୍ଥ ଦୂର । ଅମ୍ବମାନେ ରଂପକ
ଭୁବନରେ ଅଭିଷର କିମ୍ବେଳେ ଅଭିଷର ଭୁବନ

ଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧ ତେଣୁ ହାତ କୁଳର କଥାର
କ ପାରେ, ଏଥିଗାରୁ ଅଷଟମାତ୍ରେ ସରକ୍
କାହାନୀ, ଯାଏ ଧରିବେଳେ କବିତାର ।

ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବାଦ ।— ସମାଜ ସମ୍ବାଦ ବରି-
କାର ଉତ୍ତର ଓ କା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର
ଏହାତ ସେବେ ସମ୍ବାଦ ଅମେରିକାକେ କରିବା
କାହିଁ, ତେବେ ସମ୍ବାଦ ସହିତରେ ଆମୁଲାକୁ
ଆଡ଼ିଷନ କରିବ, ଅମେରିକାକେ ସମୟେ
ସମ୍ବାଦପ୍ରାଚୀନ । କାରଣ, ଶାଧିତମାକେ ତାଙ୍କେ
ବିଶୁଳ କର ଦେଖିବା ଦେଉଛନ୍ତି, ଅମ୍ବାକୁ ଯୁଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାକଙ୍କର ସେଇଁ ଥରର
ବ୍ୟବହାର ଓ ମାତ୍ର ଥିଲା ସେ ସବୁ ଆଜି
ବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । କେବେ
“ ମହାଜଗେ ପେକ ଗରି ସ ପହାଅ ”
କୋଇବା ସିଂହାସନ, ଥର କାହିଁ ରହିଲ ?
ଗ୍ରାମେ ସମ୍ବାଦ ଦିଲା କାହିଁ ବୋଲି, ଅପରି-
ମାନେ ସିଂହାସନ ଦିଲା କିନ୍ତୁ ସମ୍ବାଦ ଅପରି-
ମାନକୁ ପରିବାର ଦିଲା ଆବଳ କାହିଁ । ଅପରି
ମାନକେ ସେବେ ବ୍ୟାଗ କରୁଥିଲେ, ସେଇବି
ପରିମାଣରେ କାଳକିମେ ଅବର୍ଦ୍ଦିନ କରିବ
କରି ଆକ୍ରମଣ କରିପଢାଇବ । ଏହି ମୋହର
ଏବସ୍ତରକାର ସିଂହାସନ । ପ୍ରାୟ ବ ୫୦ ଏକଟରେ
ମେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଏବା—ଦେଖିଥିଲା, ଥାଣେ ଧେହୁ
ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଯାଏବା ଏହି ବୋଲି କହିଯା-
ଇବ କାହିଁ । ପରେବି ଉଦ୍ଧର ଜାପିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସମାଜ ସମ୍ବାଦ ଲାଗିଥିଲା । ଅମେରି-
ମାନକେ ସେପରି କି ହଲେ ହାଲକିମେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଥମର କୁଳବା କରିବାର ଅମ୍ବୋ
ଜାତା ସ୍ଥିତାର କରିବାକୁ ଦେବ, ତେଣୁଠିଲା
ଅମେରିକାକେ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରାଣପଣେ ତେଣ୍ଣା କରିବ
ନୁ ଉତ୍ତର ଦେବ କରେ, ଅଧ୍ୟନିତ ଅବସ୍ଥା
ଏବି ଅଧିକାର ପାଇବ ଦେଖିଲେ କିବ କହି
ଗାଇବ ମେ ସମାଜ ସମ୍ବାଦ କିମ୍ବା ଅମ୍ବୋକିମ୍ବା
ଉଦ୍ଧର ଦେବ, ଯେବେବନ ସମାଜ ସମ୍ବାଦ କର
ଅମେରିକାକେ ଅନିହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଖିବାରେ ମା
ନହିବା, ସେବେ ଦିଲ ଧୟାନ୍ତୁ ଅମେରିକା
ଜଳକ ପଥରେ ଅପସର ଦେବା ଅମ୍ବୁବ
ଅମ୍ବୋକି ମଧ୍ୟରେ କୁଳବାର ଏବେବୁ
କାହାପି ଯାଇ ଅଛି ଯେ ଗାହା କର୍ମିକା କରିବା
ମୁଁ ଲକ୍ଷିତ, ବୁଝୁ ଅବସ୍ଥାରେ କରିବା ପାଇ
ପରିବାର ରହିବା ଅବଶ୍ୟକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଅପରି
ଅବେଗରେ ବରିବାର ଓ ଅଶ୍ରେଷ୍ଟନଥା ?

ବିବେଗମାରେ ଏହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧତାର ସମାନକ
ହେବା ଉତ୍ତରଣ୍ୟ । ସଂସାରରେ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରେ
ସେବେ ପ୍ରବାର ପାର୍ଶ୍ଵ କରନ୍ତି, ସେଥିଥାଳେ
ଦୌଖ୍ୟ ପ୍ରବାର ନିୟମାବଳୀ କର୍ଯ୍ୟର ତଥା,
ସେହି ନିୟମାବଳୀରେ ଅଚଳର ବରନ୍ତି । ଏହି
ମନୋଜଳ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସେପର ସ୍ଵର୍ଗଭୂଷେ କାର୍ତ୍ତିତ ଆଜି
ବେଶକ ହେବ, ସେଥିଥାର୍ ହେଲେବୁଟିଏ
ନିୟମ ଅପଣମାଜଙ୍କ ଜଣାଇ ଦେଉଥାଏ ।
ଏହି ଜଗତରେ ମାତ୍ର ଅଧିବେଶକ ହେବା
ସନ୍ଦର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତର
ଆଜଳେ, ଅର୍ଥାତ୍ କରନ୍ତୁ, ଘରୀ, କର୍ତ୍ତା,
ବାଲେନର ଏହି ସମ୍ବଲପୁର ଏହି ପ୍ରମାଣ
ଶୈଖ ହେଲମାଜଙ୍କରେ ନମାନସ୍ତାରେ ଅଧିବେ-
ଶତ ହେଉ । ଏହି ଆଜଳରେ ଅଧିବେଶକ
ଦେଲେ, ଅପର ଆଜଳୁ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ କାନ୍ତି
ସମ୍ବଲପିତରେ ନିୟକ୍ତ ହେଉନ୍ତି । ଧରନ
ଶାୟୀ ସଞ୍ଚାରି ଜଣେ ହେହି ନୟନ୍ତୁ ହେଲୁଛୁ
ପ୍ରାୟ ଦଶଜଣ ସହିତାର ସମ୍ମାନକ ରମବା
ଦୂରିତ । ଜନଧରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଲୁଛୁ ଜାଣ୍ୟ
ମନୋମାତ୍ର ହେବେ ଏହି ସମ୍ବଲପିତର
ସଂଖ୍ୟା ଏକପ୍ରବାର ସ୍ଵର୍ଗ ହେବା ଅନ୍ତର
ଦୂରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାତା ସମେତକୁ ଜଣେ କି
ଦୂରଜଣ ସର୍ବ ଶାଖାବିମେତର ପ୍ରକଳ୍ପ ହୁଏ
ନିୟକ୍ତ ହେଉନ୍ତି । ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଆଜମୁଁ ବନ୍ଦ
ପୂର୍ଣ୍ଣ, ପ୍ରମଣିତ ହେବାକୁ ମୁଁ ବିଶ୍ଵରମାତ୍ର
ବୋଲି, ଅପଣମାଜଙ୍କ ଜଣାଇ ଦେଇଥାଏ
ଅଚଳେ, ଅପଣମାତ୍ରେ ସେହି ଜାକ ଦରାଇ ।

ପରିଶେଷରେ ନାମନ୍ୟ ଏହି ସେ, ଶୁଭ
ଶିଖରେ ୧୫୦୩ ସାଲ ଉତ୍ସବମାସ ତାଙ୍କୁ ରାଜ
ପ୍ରଧାର ସମ୍ପଦ ଦେବାନ୍ତରେ । ଏହି ପରିଶେଷ
ଏହି ଚିତ୍ରପତ୍ରର ସୂଚିପାତ୍ର ଦେଲା । ଅଜ୍ଞା
ନରେ ଆମୁନାତକର ଲୁଦେଖା ସତର ପଞ୍ଚଶହୀ
ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା କଳାକୃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ବାଣିଜ ସମ୍ପଦ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହେଉ
ଥିବା । କରନ ସମ୍ପଦ ଲମାର ସମ୍ପଦ ପଞ୍ଚଶହୀମା-
ରେ ସୁଖର ଦର୍ଶକ ଏହି ସେ ଅତେବରସ୍ତରେ
ପାଖା ସମ୍ପଦକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଯାଇଛି ।
ସେହି ସମ୍ପଦମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହି ସେ
ପ୍ରାଣୟ କୃତି, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ପେନ୍ଦ୍ରାତତ୍ତ୍ଵର କରନ
ଏହି ଅତ୍ୟ ସେ କରି ପ୍ରାଣୟ ଅଗ୍ନିକ ଅଛି ଯେ
ଧୂ ଧୂର କରନା । ବାତୁବରେ ଏହା ପରିଶେଷ
ପ୍ରାଣୟମାୟ । ଏହିପରି ପାଖା ସମ୍ପଦ ପାଦ୍ୟେ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଥରେ ହେ ଏହି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦାର୍ଢି ପ୍ରେସର ପାଦ୍ୟ ହେ ।

ହୃଦୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏତେ ବିଷୟରେ ଗଣ୍ଡମରେ ଶଫଦରି ସ୍ଥାପନ
କରିବା ସହାୟେ କେବୁଳ୍ କରିଯାଇଥିଲା । ମୋ
କୁକେନନ୍ଦରେ, ଏହି ପ୍ରସ୍ତ୍ରାବଦି ସଂଦେହାଲ୍ଲଙ୍ଘ,
ଜୀବାଣୁ, ସବୁଠା ବିଦ୍ୟାହିଁ ପ୍ରଧାନ । ଏଥି ବିଷୟ
ରୂପରେ ଏହି ପୂର୍ବେ ଅପରମାନକୁ କହି
ବହୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ପୁରବୁକୁ ଦୋଷ ଦେଲେହେଁ
ପୁରବର ଅଛି ପଦେ ଅଖେ କି କହି କହି
ଯାଇଲା ଗାହିଁ । ଡକ୍ଟର ଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉଧା-
ପୁରୁ ଶିଥା ପ୍ରାପ୍ତ କି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉଚ୍ଛଳର
ମଙ୍ଗଳ ଦୃଢ଼ ହେବା ମୋତର ବିଦ୍ୟାବ ଗାହିଁ ।
କିମତ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ବା ସାରତବ-
ର୍ଦ୍ର ତଥା ଜାତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, କୌଣସି
ଏହି ଦେଶ ବା ଜାତ ଅବଶ୍ୟକ ପରିଷ୍କାର
କରିଲୁ, ଆପଣମାନେ କର୍ମକଳ ନାଶପାଇବେ ଯେ
କିମ୍ବା ଅଭିଭାବର ଅଟେ ଏହି ସେଇଁ କେ-
ରିରେ ଶକ୍ତ୍ୟୋଦୟର କୁଟି ଅଛି, ସେହି ଦେଶ
କୁଟି କି ବାରିଜ୍ୟ କି ଶିଳ୍ପାଦରେ ଅବ୍ୟା-
କଳ । ଏହି ଦେଶରୁ ଆମ୍ବାତକର ସବ କମା-
ନନ୍ଦ ପଣ୍ଡାନନ୍ଦ, ପେରିବୁପେ ହୋଇ ପା-
ଇବି, ସେହିପରି ଆମ୍ବେମାନେ ତ୍ରାଣପରେ
ଯେଥୁ ଦରବା ଉଦ୍‌ଦିତ । ଏଠାରେ ସମଦେବ,
କୁଳକାରିତା, ଯାକନ୍ତୁ ଉଚ୍ଛଳୀୟମାନଙ୍କୁ ମୁ-
ନ୍ଦରେଥ କରୁଥାଇ ଯେ, ଏହି ସମ୍ମଳନରୁ
କାମକ ପ୍ରକାଶମନ୍ତ୍ର ଦରବା ଧରେ ଯେଉଁ
ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାମନ ବୁଦ୍ଧିକ ବାର୍ଷିକରେ ପରିଶର ହେବ
ମନ୍ତ୍ରପରି ସହଧାରୁ କେବୁଳ୍ କରିବେ ।

ପରିଷେଷରେ କଲୁଥିଁ ଏହି ଯେ ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକେ କସ୍ତରେ ଦକୁଆଥିବୁ
ଓ ତାର୍ମାରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଥିକର ବନ୍ଦାନ୍ତବୁଦ୍ଧ
ଶାନ୍ତି ଅବଧିରେ, ବାହା ହେଲେ ବାର୍ଷିକେ
ଏରେ ବଳବାୟ ସାହାସ୍ୟଭାବ ଅମ୍ବାନକର
ପୁତ୍ର ଉପକାଳ ହେବ । କେତେବେଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅମ୍ବାକେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଥିକଠାରେ କୁହକାର୍ଯ୍ୟ
କାହାର ଦକୁଆଥିବୁ । ପ୍ରଜାବର୍ତ୍ତନୀ ସଂଗ ସ୍ଵକଳ
କାହାର କଲୁବା ଓ ବୈମାନିକ ଉଦ୍ଦତ ସମ୍ବନ୍ଧ
କଲୁବା ପ୍ରତିକିମ୍ବ ଗବର୍ଣ୍�ମେଥିକର ପାଖାକ
ଚର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହି ସ୍ଵଲ୍ପରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧମା ଗବର୍ଣ୍଩୍‌ମେଥିକ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଂପଦ ଉଦ୍ଦବ୍ଦ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରପଦର ଜୋହାର୍କୁ । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ଅମ୍ବାକେ ଗବର୍ଣ୍ନ୍‌ମେଥିକଠାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର
କାହାର ପାଦକାର ଆଶା ମୋହର ଦକୁଆଥିବୁ ।
କେତେ ପାଦାରେ ଯାହା ଅମ୍ବାନକ ଦୀର୍ଘ
ରେ ଲାଗି ଥିଲା ରାଜକ ଗବର୍ଣ୍ନ୍‌ମେଥିକ
ଆବରେ ଅମ୍ବାକେ ନିରନ୍ତର ଶାଶ୍ଵତ
ପ୍ରପଦେଶ ଦକୁଆଥିବୁ ଓ କବିତ ସମ୍ପଦ ହେବାର
ମେନାକେ କହି ଅବଶ୍ୟା ଉଦ୍ଦତ କଲନାର

ସୁମୋଗ ଶେଷ ପୁଣିଧା ପାରୁଥିଲା । 'କଣେହିଏବଳି
ତୁଳିଲାୟମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିବା କଣ୍ଠମେଦ୍ଵୀ
ଦିଶେଷ ଅନୁପ୍ରତି ଦେଖାଇଥାଇଲା । ସମୟ
ତୁଳିଲକୁ ଏକଶାବଦିଧାର ରଖିବାପାଇଁ ରୂପ-
ରୂପ ବଢ଼ିଲାଗ ବାହାରୁ ସେଉଁ କଲ୍ୟାଣ-
କର ପୃଷ୍ଠାକ କରିଥାଇଲା ତାହା ଆମ୍ବ ଜାକିର
ରୁଦ୍ଧ ନିମନେ ଉପରାକ ଅନୁକୂଳ କରିବି—
ସୂରେ ଆମ୍ବମାକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରମର ଦାହି ଓ
କବ୍ୟାଗ ଜାମ୍ବ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଚନ ଓ
ଆଶା ସୁଗପତ୍ର ଗାନ୍ଧିରୁର ହୋଇଥାଇ ।

ଅପଶମାତେ ଝମ ସ୍ଵିକାର ପୂର୍ବକ ଦୂର ଧଥ
ଗଲନ କର, ଏହି ମଣ୍ଡପରେ ସମବେଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି, ଅପଶମାତୁଳୁ ଉର୍ଧ୍ବ କର ମୁଁ ଯୁଧ-
ବେଗାଟି ସ୍ତର୍ମ୍ଭ ଦେଇ । ଏହାଦୂଷ ବିବର
କରିବ ଅବଲୋକନ କର, ମହାୟ ଚକ୍ରରୁ ଧାର
କିମୋତିକ ହୋଇ ଯାଉଥିଲୁ । ସତାଳ ସ୍ଵର୍ଗବାତ
ପଇମେରକି, ଅପଶମାତକ କାମନା ସଂତଳ
କରି ଏହି ମୋହର ବହାନୀ ଧୂର୍ଢଳ ।

କରନ୍ତି, ଯହି ମୋହାର ସଂକଳନ, ୧୦୫
ଅତିଧିକ ପରାପରାକାର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ମନେ
ନିର୍ମଳିତ ପ୍ରସାଦମାତ୍ର ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଏକ ସମ୍ପଦ
ଯେତେବେଳେ ଖାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସଥା—

ମେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ—ସର୍ବର ମହାମାତ୍ର
ପ୍ରକଟନିଧି ଉଚ୍ଚ କଳ୍ପନା ବାହାହୁରବର ଶାସ
ବାଧୀନ ଉତ୍ତରାଧୀ ଅଧିକାର କେନ୍ଦ୍ରିତ ଉତ୍ସବ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା ହର ଉତ୍ସବମାତ୍ର ପ୍ରକଟ
କରିବା ନିତ୍ଯ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର ସମ୍ମିଳନୀ-ସର୍ବ
ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବ ଉତ୍ସବ ଅଧିକାର ବାହୀ
ରୁଦ୍ଧ ଅସ୍ଵଦେଶୀକରେ ବଜା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶ ଶାସନାଗ୍ରହରେ ବାସନାକୁଞ୍ଚିତବା ଲୋକ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରକଟନିଧି ସୁରୂପ ମହାମାତ୍ର, ଶକ୍ତି
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ମହାଜନ, ମର୍ତ୍ତ୍ତା, ବାରିଗର ଓ ଶିକ୍ଷା
ଲୋକମାତ୍ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । କବି

ତର ଦକ୍ଷିଣମାର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ସହୃଦୟଙ୍କ
ଶ୍ରୀଶାର୍ମର ପଥାର୍ପଣ କରେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ
ଶାଶ୍ଵତମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରପୁରୀ ଅଛବି ଅବସ୍ଥା ଏବଂ
ଆସନ୍ତରୁଣୀର ଭାବର କଥାକରିମିତ୍ତ ବିଷେ
ମତୋମୋଳୀ ହୋଇଥିଲୁ ସେହି ମହାମାର୍ଗ
ଲର୍ଜ କର୍ଣ୍ଣକର୍ଣ୍ଣର ସ୍ଵରତର ଗଜପ୍ରକଳିତଯି
ପୁରୁଷଙ୍କ କରିବ ଉପରେ ଏହି ସବୁ
କ୍ରାନ୍ତିରମୁକରବା ପୁରୁଷୁ ତାହାକୁ କଲି ବି
ଦରେ ସାଦର ସଜ୍ଜଣକରବା ବନ୍ଦିବ୍ୟ କୋଠି
କରିବା ମରୁଅଛନ୍ତି ।

କୁହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରଦୟା ଶେଷର ଲେଖ
କରୁଥିଲ ପାତ୍ରମୟରେ ଲଞ୍ଜ ବଜଳିବ ବାବା
ପୁରସ୍କର କୁହାର ଏ ବସନ୍ତକୁ ମହିନ
ଶାନ୍ତି ଦେବା କାରିଶ ଏହ ସମ୍ମାନକୁ ବିନ୍ଦୁ

ଗର ଛାଥାମରଶ୍ଵାସାଦକୁ ଦେଉଁ ସହାନ୍ତରୁଷ୍ଣୁ
ଚକ ତାରମାଦ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ଗାପା
ଏହି ସବୁ ପୁନଃପାର ସମର୍ଥକ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଧ୍ୟାନର ଅଧାର କୃପାରୁ ଲେଖି
କର୍ଜ୍ଞଙ୍କ ଆବେଳ୍ୟମର୍ମାଦ କରିବାରୁ ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର
ସମ୍ମନିତିମା ସବୁ ଅଳଦି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ
ଆମଙ୍କ ମହୋଦୟା ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁରୂପେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇ
ଭାବିବକୁ ଫେର ଥିବ କର୍ଜ୍ଞଙ୍କ ମହୋଦୟାରେ
ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମନିତିର ଦୃଥନ୍ତ, ସବୁ ଧ୍ୟାନର
ନିବନ୍ଦରେ ଏହାହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ମହା-
ମାତ୍ର ବଜ୍ରଭାଷି ବାହାଦୁରଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ନିମ୍ନରେ
ଏ ଧ୍ୟାନ ସମ୍ମାନକରିବାର ଏହି କିର୍ତ୍ତାବରଣ
ପ୍ରଦଳିଷି ତାରଯୋଗେ କରିଲାମ୍ବୁ ପ୍ରାର୍ଥନେ
ମେହେମେହେ ପରମ ମେହେ ମେହେ ।

ପ୍ରକାଶକ ଶାସନବିହାର ମୟୋରିଟଙ୍କ । ଅଛିମୋରକ
କାଲେଖରର ଦ୍ୱାରା ଦେବୀଶ୍ଵରାଥ ହେ ବାହାରୁ । ସମ୍ରାଟିଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାପନ ।

୪ ନିର୍ଦ୍ଦାସଣ—ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଲକ୍ଷ୍ୟୀ ଅଧିକାରୀ
ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧିତରେ ସମ୍ପଦ କରି ଦିଗନ୍ତ ନିମନ୍ତେ
ମାଳାକର ଶରତର କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗ ବାହାତୁର
ସେଇଁ ବଳ୍ୟାଶକର ପ୍ରତ୍ୟାବ କରିଥରନ୍ତି ସେଥି
ନିମନ୍ତେ, ଏହି ଉତ୍ତରଲକ୍ଷ୍ୟିକମ ସମ୍ପଦ ମାଳାକର
କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗ ମହୋଦୟକୁ ହୃଦୟର ମଧ୍ୟରେବିମ୍ବ
ଧରେବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।

ମହାମାତ୍ୟ ବଡ଼ଲିର ବାହାଗୁରୁଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ
ନିମିତ୍ତ ଏ ସମ୍ବଲପି ସମ୍ବଲପିଦ୍ଵାରା ଏହି ନିର୍ଧାରଣା
ରଖିବ ପ୍ରତିଲିପି କାରମୋଳେ ବଡ଼ଲିରେ
ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସେହେଠିଥିବା ନିକଟରୁ ହେଉଛି
ହେଉ ।

ଶ୍ରୀ ନର୍ଦ୍ଦିତ—ଉତ୍ତଳମୁଖୀ ଆହୁରି
ବୈପୟକ ଉମଳ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅଲୋଚନା କରି
ଉପାସ୍ମାନ ପ୍ରିୟ ଦୂରବା ନମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ତଳ-ସତିତତ୍ତ୍ଵ-ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକଣ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଶହୀର ଶ୍ରୀ ବାର୍ତ୍ତି ଅଧିକେନ୍ଦ୍ରିଯରେ ବଜାଁ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧୀନରେ ବାସକୁ
ଥୁବା ଲୋକମାତ୍ରକ ପ୍ରକଳିତ ଦ୍ଵର୍ଷ ମହାଭାଗୀ
ବଳ, ଜମିବାର, ମହାଚନ୍ଦ୍ର, ଶ୍ରୀ, ବାର୍ତ୍ତିର
ଓ ଶ୍ରୀନିବା ଲୋକମାତ୍ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଗତବର୍ଷର ହେବେବୁତ୍ତିଏ ନର୍ଦ୍ଦିତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଚାର କରିବାଲୁଗି ସମ୍ବଲିତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି କେବଳ ବୋଲିଏ କହିଲୁ

ପରେବୁ ଯେଉ ବେଳ୍ପା ହୋଇଥିଲୁ କହିଲେ
ମହାମାତ୍ର ବନ୍ଦିଗୀର ଶେଳେଟ ବାହାହିଲେ
ଯେଉ ସହାହୁଳ ଓ ସାହାସ ପ୍ରଦାନ କଥାଥିଲେ
ତରି ଉଠିଲମନେ ଏହି ସମ୍ମରଣ ସବୁ କହିଲେ

ଲାର ଶେରଳେଖ ବାହାରୁକ୍ତ ନିବଟେବେ
ଆମୁଦିତ କୃତଙ୍ଗତା ପ୍ରାଣ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ମହାମାତ୍ରା ଶେରଳେଖ ବାହାରୁକ୍ତ ଅବଜ୍ଞା
କିମ୍ବତ୍ତ ଏ ସମ୍ରାଟ ସଂଜ୍ଞାତମନକୁବାବୀ ଏହି
ନିର୍ଭାରଣର ପ୍ରକଳିତି ତାମେବେଳେ ଶେରେ-
ଳକ୍ ପ୍ରାଇବେଟ ସ୍ପେଶନ୍ସର୍ ଚିତ୍ରକୁ
ପ୍ରେସ ଦେଇ ।

ପରିବାରକୁ ଦିଲ୍ଲିରେ ଏହାର ବିନାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆମେ ଯାଇବାକୁ ପାଇଁ ଏହାର ବିନାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆମେ ଯାଇବାକୁ ପାଇଁ

ଏହି ନିର୍ବିରଣ—ତେଜିଆର କମିଶନର
ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ର, ଏହୁ, ଗ୍ରାନ୍ତିଷ୍ଟ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଯୁକ୍ତର ସଧାରଣତଃ ଏ ସମ୍ବଲପୀ ପ୍ରତି ସେଇ
ମମତା ଦୁଃ୍ଖ ଥିଲୁ ଯେଥେଥାରୁ ଏହି ସମ୍ବଲପୀ
ବାଙ୍ଗନିକଟରେ ଦୂରଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ ଦିବୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଏହି ସରବେ କମିଶନର ମହେତ୍ୟକ ଉପ-
ସ୍ଥିତିକୁ ଏ ଧେତୁ ଶୁଦ୍ଧପଳ ଘନବାର ନିର୍ମିତ
ସେଥୁଧାର ଏବି ଏହି ନୂତନ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଦୁଃ୍ଖ
ପ୍ରମାଦ ଧେ ସେପରି ସନ୍ତୁତ୍ୟ କରିବରେ ଦୁଃ୍ଖ
କରିଥିଲାନ୍ତି ତହିଁନମନ୍ତେ ଏହି ଉତ୍ସବମହିଳାଙ୍କା
ସର ଚାହାକୁ ଆନ୍ତୁରିବ ଧଳ୍ୟବାଦ ଥର୍ମଣ
କରୁଥିଲାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ କଳି ଅଠେତ୍ତ, ପା ବାବୁ ମିଆରଙ୍ଗର ନିଜ
ସା ବାବୁ ଏହି ଦିଲୋର ମାତ୍ର ।

*ମ ଚିର୍ଦ୍ଦାରଣ—ଛାତ୍ରମୁଖରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଯେଉଁ ଜାତିମାନେକୁ ସଂକରେ ଅଧିକରଣୀ
ସେମାନ ଏ ସଙ୍ଗେ ଛାତ୍ରମୁଖରେ ସଙ୍ଗ୍ୟ ଓ
ପ୍ରାଚୀନତାର ସଂକଳନ ଓ ସରକାରର ଏକାନ୍ତ
ବିଷ୍ଣୁମାୟ ବୋଲି ଏହି ଛାତ୍ର-ସମ୍ପଦରୀ ସଂଗ୍ରହ
ହିର କରିଥିଲା।

ପ୍ରାଚୀ କଳା ବେଳୁଷ୍ଟନାଥ ହେ ବାହାରୁ, ଏ, ଶ୍ରୀ ଉମନୀ
ଶାହନ, ସା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପଟ୍ଟଣୀ, ପରସ୍ତ ।

ଗୁଣ ନିର୍ବିରଶ—ଉତ୍କଳରେ କୃତିକାର୍ଯ୍ୟର
ଜୀବ ସାଧକ ଉବେଶାରେ ଉତ୍କଳର ଦଳର
ସ୍ଥାନର ମାଟି ପରିଷା କରିବା କିମ୍ବା କରେ
ବହୁବ୍ୟକ୍ତିରେ ସମ୍ମିଳନ ପରିଚ୍ଛା ଅନୁବାଁ ଏ
ମାସ ନିମନ୍ତେ ନିୟମିତ୍ତ କରିଯାଉ । ଉତ୍କଳର
କେଉଁ ସ୍ଥାନର ମାଟି ହେଉଥିଲାର ଅଧ୍ୟା ପରିଶ୍ରେ
ଉପଯୋଗୀ ଗାହା ହୁଏ ବିଜନାପାଇଁ ଦ୍ୱାରା
ଉଦ୍‌ଘାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଯାଉ । ଏହି ନିର୍ବିରଶ
ବୁଝୁ ଦୀର୍ଘାରେ ପରିଶ୍ରେ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଦଳଲକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାତର ଦ୍ୱାରା ମୋହିବ ସ୍ଥାନୀ
ସମେତ ଗଠନ ହେଉ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବୁଦ୍ଧି କରିବାର ସ୍ଥାନ ଉତ୍କଳମିଳିତାରେ ଉପ୍ରେସ୍
ହେଉ ।

ପ୍ରାଚୀ କାର୍ତ୍ତିକେ ମହାଦେଵ ସମ୍ମାନ କରିବାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ରରେ ଏହା ହେଲା ।

୨୯ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ—ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟମାତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ସେହିମାତ୍ରଙ୍କ ଚମଳୀ ବିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ

ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ ଉପର
ବ୍ୟକ୍ତସାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ପରିପୂଜକ କରିବା କିମ୍ବା
ସୁରେ ଏହି ସ୍ମୃତିମା ଘରରୁ ସଥାଧିମନ
ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରତାଳ ଦରଖାର୍ତ୍ତ ଏହି ସ୍ମୃତିମା
ବ୍ୟସୁରେ ଉତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତସାୟରେ ଶିଳ୍ପିର ଲେଖ-
ମାଳଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ କଷ୍ଟ ଦର
ସାଇଁ ! ଏହି ନିର୍ଭାରବରୁ ଶାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପାତ
ଡରିବାଲାଗି ଗଲନିବିର ବ୍ୟକ୍ତମାତରଦକ୍ଷାବ
ପ୍ରପାତିବ ଶ୍ରାଵୀଶ୍ରମିର ଗଠିର ଦେଇ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସଂଖ୍ୟା ହଜି ହରିଧାର ଘର ଉଚ୍ଛି ସିଦ୍ଧ
ତିଥରେ କଣ୍ଠ ଦେଉ ।

ପ୍ରଥମ କବା ପାଇଗେର, ଅ, ସାହ କିନବା, ସଂ ମନୁଷ
ମନୁଷୀ ଅଣି, ବାରୁ ନାହିଁ ତାହ ମେହିଲୀର !

ଏହି ସ୍ମୟାନ ଏ ଶ୍ରୀ ବାଲବାବୁ ଜ୍ଞାନ୍ୟା
ପ୍ରତିକ ହେଲା ଏବଂ ଅଭିଭବ ଠକ ଏ ୧୯୫
ବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବାରଣ୍ୟ ସର୍ବମାନଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରିଯାଇ ସବୁ କଲା ହେଲା ।

ଅଭିନ୍ବନ୍ଧ ମୁଖ ଗୁରୁତ୍ୱାର ଦିବ
ଏ ଏ ଶାବେଦ୍ରେ ଅଖବେଶକର ଅଭିନ୍ବନ୍ଧ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ବନ୍ଧିତା ଯଥା—

ମନ୍ଦିରରୁ—ମାନ୍ଦିର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଏବଂ
ବଜ୍ରବର୍ଣ୍ଣମେଘର ଅଖିଳ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ
ପ୍ରଦେଶର ସଙ୍ଗ, କରନ୍ତୀଆ, ଶିଲ୍ପିତ, ବୃଦ୍ଧିଜୀବ
ଏବଂ ଶକ୍ତି ବିଦ୍ୟାପ୍ରକଳ୍ପ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜ୍ଯୋତିଷ
ଏହି ଉତ୍କଳମୁଖଲମ ହୁଅର ସହିତ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥାଏ ଏହି ଶତ ଏବଂ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ

କୁଣ୍ଡଳାରୀ ଦେଖିଲା ଏହି କାଳାକ ପଢ଼ିଗଲା
ତର ସିଂଧାରଣ ସବୁର କଲିବିବାପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ
ନବାଦ୍ଵାରା ସମେତ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ୫୦୦
ମର୍ଦ୍ଦାହା ଏହି ଉତ୍ସମର ଲିଖିତ ନିର୍ଣ୍ଣାରୀରେ
ସେଇଁ କିମ୍ବୁମାନ ଲିପିବବୁ ହରାଥାଇଛି ତାହା
ଶୁମ୍ଭପ୍ରଶାନ୍ତ ଥିଲେ । ସହିଲମର ପଦଧାରୀ
ମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରୋକ୍ତ କଲିବା ସମ୍ଭବ ସବୁ
ପଦବୀ ମଧ୍ୟରେ ସେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖାଇଥିଲା
ପଦଧାରମାନେ ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ତରୁବୁ
ଦିନିଟି ଦେବାରୁ ଏବି ହୋଇଥି ନବିଷ୍ଣ ସଜ୍ଜିତ୍ତ
ଚକ୍ର ଦେବାରୁ ଅଜ୍ଞାତାର କରିବ ଥିଲେ
କଲିବା ସମେତ ସେଇଁ ପରି କିମ୍ବାରେ
ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣାରଣ ଲିପିବକ ହରାଥାଇଛି
ତାହା ସମୁଚ୍ଛବୀନ ନାହିଁ ଏବି ସେମୁଖବାବେ
ସହିଲମର ଥୁଣ୍ଡା ପ୍ରହାଣ କରୁଥାଇଛି; ସହିଲମର
ଜାତ୍ରୀ କୁ ଦିନିଟି ସୁଧିତଥୋର ହରିବର ଅଧିକର
ଦୀବାର କରିବାରୁ ପ୍ରସୁତ ନାହିଁ । ସହିଲମର

ଏହା ମଧ୍ୟ ପୀତାର କରୁଥିଲେନ୍ତି ସେ ତଳିରେ
ବରିଦିର ଦୂରାର ଏହି ମହାତ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ସମ୍ମିଳନାର ପୃଷ୍ଠା ମହାଦୂର ଅଛି ଏହି ଛାତି
ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଆହ୍ୟା ଯେତେବେଳେ

ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅବଶ୍ୟକ, ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ସମବା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ପଞ୍ଚ ଲାଗୀ କଲାବଳୀ ସମିତିର ସହଯୋଗୀ
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମୁଖୀତିରେ ଥାରୁବା
ଦୁଇ । ସମ୍ମିଳନାର କାର୍ଯ୍ୟ ଲିଖାନକ ସବୁ ଏ
ହିସ୍ତିରେ କଲାବଳୀ ସମିତି ସହିତ ପରିଚାଳନାର
ଏବଂ ଅଛି ଅବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଏହି କର୍ତ୍ତାବନର ଖଣ୍ଡ ଏ ପ୍ରକଳିଷ୍ଟ କଲିକତା
ସମୀକ୍ରମ ସମ୍ପଦକର ନିବନ୍ଧକୁ ହେଉଥିବା
ଏହି ଗାନ୍ଧୀ ଚିତ୍ରବନ୍ଧନର ଅଳ୍ପ ତେ ହାତ୍ତୁଳ, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମୁଁ ବରତ୍ତନ, ସଂ ପର୍ମାତମା ପାଠ, ଅଭିନାମ ଡକ, ଶିଳ୍ପିବିଜ୍ଞାନ
ଦଳ, ଗାୟ ।

୫୮ ନିର୍ଭାରଣ—ବିଜୟ ନିମନ୍ତେ ସପା ୫
ଗୋଟା ଶୁଭଳ ଦିଅର କରିବାର ପ୍ରଶାସା
ଭାବକୁ ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ବିଜୟଦିବାର ଉପାୟ ଥବା
ଲମ୍ବନ କରିଯାଉ; ଏହି ପ୍ରଶାସାରେ ଶୁଭଳ
କିଥର କରିବା ପାଇଁ ଭବତୀୟ ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରବନ୍ଧାଇବା କରିଛି ସନ୍ତିତନାର ଶାଖାସମର୍ତ୍ତମା
କିନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିଯାଉ; ଏହି ସନ୍ତିତନା
ବ୍ୟସ୍ତରେ ସେତୁମାତ୍ରେ ଏହି ଭବତ ପ୍ରଶାସା
ଶିଶ୍ବ କରିଥିବେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ
ଏହି ପ୍ରଶାସା ପିଞ୍ଜାତେବା ବାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯନ୍ତ୍ରେ
ହୁଅନ୍ତିରୁ । ଏହି ବିର୍ଭାରଣରୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ
କରିବାକାଳି ଚଲନିଶିବ କାଳି ମାନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଚାରାଟିଏ ସମେତ ଗଠିତ ହେଉ ୫ ସବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ହୁଏ ଉତ୍ତରବାର ଜୁର ଦୂର ସମବ୍ୟତାରେ ଲ୍ୟାପୁ
ହେଉ ।

ପ୍ରା କେତେବୁଦ୍ଧି, ଆ କୁଳମୁଦ୍ରକ ଦାସ, ଏବାମୁଦ୍ରକ ଚାର, ପଲାମୁଦ୍ରକ ଦାସ !

୧୦ ନିର୍ଭୀରଣ—ଭବତ୍ତର କୁମାରାଚ
ଜନକ ସାଧକ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସାଧାରଣଙ୍କ
ବ୍ୟବହାରେଷମୋରା ଲୁହମାକ ଦୁଇକା ନମନେ
ପ୍ରାଚୀୟ ତତ୍ତ୍ଵମାନଙ୍କୁ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଯାଇଅଛି
ଏହି ଲକ୍ଷର ପାଶାସମଗ୍ରମାତରୁ ଅନୁଭ୍ରଷ୍ଟ କର-
ଯାଉ; ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତମେତମାତ୍ର ସେଇ ତତ୍ତ୍ଵମାନଙ୍କୁ
କୁମାରା ତାର୍ଥୀରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ପ୍ରିଯ
କରିବେ, କୃତିତ କନ୍ତୁକ୍ଷାସ ଲୁହା ଉତ୍ତରା
ପ୍ରକାର ଭାବୁ ତତ୍ତ୍ଵମାନଙ୍କୁ ଏହି ସହି ଲକ୍ଷ ବିଭା
ଗର୍ତ୍ତରେ ପାଇ ଦେବାର ନିର୍ଭୀରଣ ହେଉ ।
ଏହି ନିର୍ଭୀରଣକୁ ତାର୍ଥୀରେ ପରିଣତ କରିବା
ଲାଗ ତତ୍ତ୍ଵମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋଟିବା
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗଠିତ ହେଉ, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟବହାରର
କରିବାର ସମବ୍ୟା ଭାବୁ ସମେତରେ କ୍ଷେତ୍ର ।

ତୁ କାହା ମଧ୍ୟରେ, ତା କ୍ଷୁଣ୍ଡରେ, ପାଦରେ, ସ୍ଵା ଦିନ
ଯାଏ କେବଳ ଅଧିକର୍ତ୍ତା ହେଲା ।

ପାଇଁ କାହାର ଜୀବନ କିମ୍ବା କାହାର
କାହାର ଜୀବନ—କାହାରେ କାହାର କାହାର
କାହାର ଜୀବନ—କାହାର କାହାର କାହାର

ବା ୧୯ ରଙ୍ଗ ଉପରେ ସଂ ୧୫୦୪ ମସିବା

ଭବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିହତ ଉପସ୍ଥିମାଳ ଅବଧାରଣ
କରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଚାହା ପରିଣାମ କରିବା ଉକେ-
ଶ୍ୟରେ ଲୋକଷାଧାରଙ୍ଗଳ ମହିଳା ସହିତ-
ହାରେ ସୁଖଶିତ ଦସନକାପାଇଁ ତଳଳିଶିତ
ବନ୍ଦକୀମାଠକୁଟାଇ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାୟୀ ସମେଟ ଗଠନ
ଦେଇ ଏହି ସଭ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଢ଼ି ତରିବାର
ଭାବ ଉକ୍ତ ସମ୍ବିତଠାରେ ବ୍ୟସ ଦେଇ ।

ଦେଖିବାକିମହିଳା ତାର, ଆ କମିଶାଲ ମର, ସାଥୀଙ୍କର କର ପାରିବାକିମହିଳା ।

୧୪ ନିର୍ବାଚନ—ଜୀବତର ଅକ୍ଷୟାଖ୍ୟ
ଅଳ୍ପରେ ସ୍ଥାପିତ୍ତ ପ୍ରକାର ମେ ପ୍ରକାର ମନୋ
ଯୋଗ ଦିଅୟାଇଥିଲୁ ଏହି ବିଷୟର ବୁଝି
ବିବେଳକାରେ ଶ୍ଵାଶୀ ପ୍ରକାର ସେତେବୁର
ମନୋଯୋଗ ଦିଅୟିବାର ଅକ୍ଷୟାଖ୍ୟ ଭାବୀ
ଉଛୁଳରେ ଦେଇ କଥିବାର ଏ ସଙ୍ଗ ପିକାନ୍ତ୍ର
ତୁରୁଆଜନ୍ତି ଏହି ଅଭିନ୍ଦିତ କରିବା
ଦିମନ୍ତେ ସମ୍ମତ ଉତ୍ସାହମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ
କରିବା ଏ ସୁଲଭର ଉତ୍ସବ୍ୟ କୋରି ନିର୍ଭା
ରତ ଦେଉ ।

ବର୍ଦ୍ଧମାନକାଳର ଅର୍ଥବସ୍ତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟି ରଖି
ବାଜାରମାଳକୁ ଉପସ୍ଥିତ ଚାପେ ଶିଖାଦେବ
ହାରଣ ସଂପ୍ରଥମେ କଟକରେ ଗୋଟିଏ
ଆବର୍ଦ୍ଦିନକା-ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପନ କରିବ
କିମନ୍ତେ ଛଳିବିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କରାମ
ମୋହିଦ ପ୍ରାୟୀ ପରିଚି ଗଠିତ ହେଉ ଏବଂ ଏଥି
ସଂଖ୍ୟା ଦୂର ପରିବାର ଲାଭ ହାଲୁ ପରିଚି
ଠାରେ ମୁଣ୍ଡ ହେଉ ।

ତୁ ମନ୍ୟ ରେଖାଳା ଦାସ, ଏ ରାଜୀ ମଧ୍ୟରେ
ଯା ପାଇଁବିଦ୍ୟା ଦାସ, ମନ୍ଦିରର ଚନ୍ଦ୍ରାବେ, କୋହିତୁପ୍ରାଣ
ଦାସ, ବଜାହବିଲ, ମିଶ ବେହିଲା ।

ପ୍ରାୟ ପଥକାଳି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହାକିମେ
ଦୂର ଦେଖାଯାଇଛି, ସାହିତ୍ୟର ଦୃଶ୍ୟରେ, ମହାକାଵ୍ୟାଙ୍ଗେ
ଅନୁଭବ ।

ପରିବାର—ଯେଉ ମହାମାନ
ମୂରୁରେ ଅମ୍ବ କଲାଙ୍ଗ ଥୋହାରକୁର ହୋଇ
ଅଛି ଯେହ ଦୁଇତିଅଧିକ କେମାନ୍ତି ଅଟ

ପଡ଼ାଇ ସର୍ବୀୟ ମହାମହୋପାଷ୍ଠାୟ ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୁ-
ଶ୍ରେଣୀର ସିଦ୍ଧ ସାମନ୍ତର ନାମକୁ ଚିରସୁରଣୀୟ
କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରିବିଦ୍ୟାଳୟର ଏହୁ ଏ,
ପରିଶୋଭୀତି ଏହୁ କି, ଏହୁ କି, ଉପାଧ ନିମନ୍ତେ
ପଢ଼ିବାକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରାୟ
ଶୁଣି ସଂକଳନ ପରିବୁ ମରିବ ରେଖାଗୁଣବା
ଦୁଇ ଦିଅନ୍ତିବାର ବିହିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ
ଏହୁ ନିର୍ବାଲଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା-
ଜଣ ଗଲିଲିବିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଙ୍କ ଗୋଟିଏ
ସମେତ ଗଠିତ ହେଉ ଓ ସର୍ବ ଦିଶାରେ ଦୁଇ
କରିବାର ଜାର ଛିନ୍ତି ସମେତଠାରେ ଦୁଇ
ହେଉ ।

ପ୍ରାଚୀ ପାଳନକୁଡ଼ି ଆ ବିଶ୍ୱାସ କର, ସା କବା-
ଧର ଦୟାକୁଣ୍ଡର :

୧୫୩ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ— ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ବଜଳୁମାର ପାଇଲାରେମୁଣ୍ଡର ସରୀସୁ ଦିଗଯୁ
ବଜଳୁମାର ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମକାର କାର୍ଯ୍ୟଶତ୍ରୁଷ୍ଟରେ
ଆହର୍ଣ୍ଣ ଜାବକଳୁ ଚିରସ୍ମରଣୀୟ କରିବା ଉତ୍ୱେ
ଶ୍ରୀରେ ବାହାଙ୍କ ଲାବକର ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା
ଶୁଣିବ ସହିତ ତର ସମ୍ମିଳନ ପରିବୁ ଖଣ୍ଡିବ
ଉତ୍ୱାଞ୍ଚ ଜାବକରିବ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ବିହିତ
ଭୂପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଯାଉ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ରଖିବୁ ବାର୍ଷାରେ ପରିଶ୍ରବ କରିବାଲ୍ଲଙ୍ଘ ବ-
ଜଳଶିଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗାତ୍ରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଠିବ ହେଉ । ସବୀ ସମ୍ମାନ ଦୃଢ଼ି କରିବାର
ମର ଭକ୍ତ ସମ୍ବିଳିତାରେ ହେଁପୁ ହେଉ ।

ପ୍ରାଚୀନ ମନୁଷ୍ୟ, ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଦେବ।

୨୫ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ— ଉତ୍ତଳସମୀକ୍ଷା
ବିଶେଷ ସାହୁଯଥ ପ୍ଲଟକ୍ଷେତ୍ରର ଉତ୍ତଳ
ଭର୍ତ୍ତବା ଗୋଟି ଦକ୍ଷଦେଶର କୃତିବସ୍ତ୍ରଗତି
ଜାଇବେକୁରଙ୍ଗ ସହକାର କ୍ଷେତ୍ର ନୃତ୍ୟଗେ
ପାଇ ମୂର୍ଖମୁଁ ଏହ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ର
ଅଞ୍ଚଳ କ୍ଷେତ୍ର କ, ର, ଦ୍ଵାଣ୍ଟ ସାହେବ ମହେ
ଦୟମାକଳ୍ପ ଏ ସର ଅନୁରତ ଧରିବାତ ପ୍ରଦ
ତ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତି ।

ଦ୍ୟା ଅରୁଗୋମ କଞ୍ଜ, ଆ ଲୟାରାମ ଗାସ ।

୫୪ ଦିର୍ଘରୀ— କଟାଇଲା ଉତ୍ତଳ ସ୍ଥବ
ସଦେଇ ସେବକଙ୍କାରୀର ଏ ସବୁର କାହିଁ
ମୁଣ୍ଡକୁରୁଧେ ସମାହିତ ହେବା ଉତ୍ତବେଶଖଣ୍ଡ
ସେମାନଙ୍କର ପଦିଷି ସେବା ପାର୍ଦ୍ଦା ଅଛି
ଉତ୍ସାହ ସହବାରେ ସଜ୍ଜାଦକ କରିଥି
ଯୋଗ୍ୟ ସେବାକଙ୍କୁ ଏ ସଙ୍ଗର ଅନୁଭବ ଧରି
ପାର ପାର ହେବି !

କାହିଁ କୁଳାଙ୍ଗ ଦେଖ
ତାଙ୍କ ସମ୍ମରଣ, ଆ ମିଃ ବାସ

ପାଶ ନିର୍ବାଚନ—ଦକ୍ଷ କଣ୍ଠ ସୀତା
ପ୍ରଦବ ଏ ସମ୍ବରେ ଉତ୍ସବିତ ହୋଇ ସର୍ବ
ବାଯସରେ ପୃଥିବୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାଯୋଦୁ
ରହେଯୁ ଅଧିକରନ୍ତୁ ଆଜିଲ୍ ସବଳାରେ
ଏ ସମ୍ବର ଧର୍ମବାଦ ଅପର ହେଉ !

ପ୍ରାଚୀ କୁତଳା, ଅଃ ସାତକାସ ପାଇମୁଦ, ଆଗେ
ଗୋଗଳ ପୁତ୍ରବାନ୍ ।

୧୯ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ — ସମ୍ପଦକାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ମାନୁଷ ଜୀବନରେ ପରିଣାମ ହରିବା ଉଦେଶ୍ୟ-
ରେ ଅର୍ଥ ସପ୍ରତି କରିବା ନିମ୍ନେ ତଳଲିଖିତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କାର ଗୋଟିଏ ସମ୍ପଦ ଗଠିତ ହେଉ
ଅଛି ସବ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦୃକ୍ ହରିବାର ଜ୍ଞାନ ଏହି ସମ୍ପଦ
ଦିଲାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ।

ଶ୍ରୀ କୋଳା ମନ୍ତ୍ରସୁଖ, ଆ କୋଳା ବିଜେବୀ

୨୦ ପାତା ଲିଖିତ—୧୯ ସତ୍ତରୀଶ୍ୱର-ସମ୍ବଲ

ଆମାମୀ ବାର୍ଷିକ ଅଧିକେଶକ ବାଲେସରତାରେ
ବଡ଼ଦଳ ସ୍ପୃହ ମଧ୍ୟରେ ଦେଉ ଏବି ସେହି
ଅଧିକେଶକର ସମୟ ନିର୍ଭରିତ ହୋଇ ଯଥା-
ସମୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଉ । ଏହି ସମ୍ଭବିତ କାରଣ
ସମୟ ବିଶ୍ଵାର ତାର୍ଯ୍ୟ କିଛିପରିବୁପେ ଚଳାଇବା
ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟନିଷାହିକା ସମ୍ଭବିତ ସମୟ
ସର୍ବଥ ଓ ତଳିଲୁଣିତ ସାଧାରଣ ଏବି ସ୍ଥାନରେ
କର୍ମକୁସମାଜକୁତ୍ତାଏ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ସମିଦ୍ଧି
ରଠିତ ଦେଉ । ସର୍ବଥ ସଖା ଦୃଢ଼ିତରବାବ
ସାର ଏହି ସମିବତାରେ ଅର୍ପିତ ଦେଉ ।

ଶ୍ରୀ କାଳା ମୌଳିକରଥ ହେ କହୁଛୁଇ, ଆ ପାଳମ
ଦେଖାଇବ ।

୧୯ ଶି ନିର୍ଭାବନ—ଧରିବୋଟର ଶାମଳ
ଗଜାମହୋଦୟ ଏହି ସମ୍ବଲ ସମ୍ପଦ କୋଣ
ତାର୍ଥାବଳ ସୁପରିଚିତ କରି ଏ ସମ୍ବଲ ସମ୍ବଲ
କିଛି କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଗଜାମହୋଦୟଙ୍କୁ
ସମ୍ବଲ ଅନୁରକ୍ତ ଧରିବେତି ଅର୍ପିବ ଦେଉ ।

ତୁ ରାଜା ନାହିଁ, ଆ ପଶ୍ଚିମ ରାଜୁ, ସାମବକ, ଥାବ ।

ସର୍ବପଦ ମହୋଦୟ ଅଛି ଦତ୍ତମୁଁ ଏବା
ସୌଜନ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ସର୍ବ ମଣ୍ଡଳେ
ସମାଜେହ ଘୂର୍ଣ୍ଣକ ଦିନେ ଦିନକୁ ଖୁରଥିଲେ
ଜୟୟ ଧୂଳ ପଢ଼ିଲା ଏବଂ ସର୍ବ ଦଙ୍ଗ ଦେଲା
ଅତ୍ୟନ୍ତର ସବସକଳର ପ୍ରେରଣ ଗାହାରିଲା
କୁଠ ପ୍ରତାଣିର “ ଭାଲୁ ହୁର୍ଦ୍ଦୟା ଗାହା ”
ସର୍ବରେ କଷାକ ଦୋନ୍ତଥିଲା । ତଳିତକାଳ
ତେଷଧ ବ୍ୟବସାୟୀ ମେଳର ବୋଲ୍ଦାନର ମାଟେ
ଲାଇ ସମ୍ମିଳନର ସର୍ବପଦ ବଳା ଧାରାପାଠ
ସୁନ୍ଦରମିଳିଲା ସର୍ବପଦ ମନ୍ଦାରଙ୍ଗ ମୟୁରରଙ୍ଗର
ପ୍ରକଳମିଲାବ ବାହିଷ୍ଵରେ ।

ଗର୍ବକାଳୀ ସମ୍ମଲନାର ସଂକଳନ ମଣ୍ଡପରେ
ଦିବା ଶାହେଜା ସମୟରେ ସୁବଳ ସମେତର କା-
ର୍ଥର ଅଧିକାରେ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟରେତେହର
ମହାବଳୀ ସମ୍ମାନ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କି-
ରାଇ ଏକ ପୁରସ୍କାର ବିବରଣୀ କରିଥିଲେ ।
ଅନେକ କୁତ୍ତିଏ ଘର୍ଯ୍ୟ ପଦକାରୀ ପୁରସ୍କାର
ଥିଲା । ଦିବା ଶାହେଜା କେବଳେ କୃଷ୍ଣ ଓ ଶୈଖ
ଜୀବ ଦୁଃଖପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲୁ ଜ୍ଞାନିଏ ସାହେବ
କମିଶତର ଧିନାରେ ଏକ ନଚ କରିଲା

କ୍ଷେତ୍ର ।

ଅମ୍ବ ଦିକାଳରେ ନମ୍ରଲିଙ୍ଗିତ ଜିଲ୍ଲାମାଳ
ଏହି ସୁଲିଖ ଦରରେ କଣୀ ଦୁଆର । ଶାଦିକ-
ଯାତ୍ରା ପାଞ୍ଚାଳାକରି ଦେଖିଲେ ସମ୍ମୁଖୀ ଦେବେ ।
କରି ଦରିଦରେ ସମାନ କଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ତାର ସୁରକ୍ଷାକ ଦୁଇୟ ପାଖରେ ଲେଖାଗଲା ।

ବ୍ୟାକ

ପ୍ରାଚୀ

ପାତାର ସମ୍ବାଧାରଙ୍ଗକୁ ନିଶ୍ଚାରଥକୁ
ଅଛୁ କହିରେ ଲିପୁଜଳିତ ସବାର ତ ତାମ
ନାମର ଦିଲ୍ଲି ନମିର ପୁଷ୍ଟିତ ଥିଲା । ସଥା—
ଦେ ସବାର ପୁଣୀ, ଦେଖଇ କହାର
କହିର କବିତାଗୋଟିଏ କହନ, ମହି ତ

ଆଜର ସହିତ ଏହା ଭବର ଓ ପ୍ରକରେ
ସାଇଳ ଲୁଗା ମଡ଼ା ୮ ୨୦୦
ଏଇଲ ଛଟଙ୍ଗଲୁଗା ମଡ଼ା ୮ ୧୦୦
ସାଧାରଣ ସବାର ମମ୍ବାର ବାଠର ସବାର
ଲମ୍ ପ୍ର ୫୨୦୯ X ପ୍ର ୨-୫୯ ୮ ୨୫୯
" + ୨ X ୨-୨ ୮ ୨୦୯
" + X ୨-୨ ୮ ୨୭
" ଏହା କ୍ରିଆ ଅଳ୍ପ ବାଜେ ବାଠର ଭଯାର
ଏହି ମାପରକେରେ ଟ ୨୫ଙ୍କା ପ୍ରଳେଟ୍ ୮
ଟ ୨୦ଙ୍କା ପ୍ରଳେ ଟ ୨୨୫ଙ୍କା ଏବଂ ୮୨୯୯୩କେ
ଟ ୧୩୯ ଲାଗେ ଟିକିବ । ଆହୁର ମଧ୍ୟ ଯାହା
କର ଯେଉଁ ପ୍ରବାର ସବାର ଓ ତାମଜାକ
ଫରମାଷ ଦେବ ସେପର ଶାସ୍ତ୍ର ବୟାର ବର
ଦେବ । ଜୀମୁଲିଖିର ଠିକଣାରେ ଲେଖିବାକୁ
ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାଦାଳୀ ମନ୍ଦିରକୁ
ବିଚକ୍ଷଣମାତ୍ର ଅଧେଷ
ନିକଟ, ଦରଦୀବଜାର
ଉଠି ।

ଅର୍କମଳ୍ୟ ! ଅର୍କମଳ୍ୟ ! .!

କୁହାର ଜିନିଷ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ କରିବାଲେ
ଆମେମାକେ ଅମ୍ବମାଳକର ସମସ୍ତ ଧ୍ୟାନ, କୁହାର
ଓ ରତ୍ନାଳ ଅର୍ଦ୍ଧମୂଳଖରେ ବନ୍ଦସ୍ତ କରିଦୁ
କୁହାର ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଶାନ୍ତମାଳକେ ଅମ୍ବମାଳକ
ଜିନିଷ ଦ୍ଵୟାକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଜିନିଷ ସଙ୍ଗେ ଠିକାଇ
ଦେଖନ୍ତି ।

“ହୁ, କଣ୍ଠରୁ ରେଳାଓଯେ ରେଖା
ଲେଖର ଖ୍ୟାତ”।

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଟେଣ୍ଡ କା ଅର୍କ ମୂଲ୍ୟ ଟେଣ୍ଡ କା
ମାତ୍ର, ଏହା ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଦିନରୁ ଥିଲେ ।
ଆଶାଗାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂରୀରେ ଚମାର ସମୟ ରଖେ
ନୁହି ଦ୍ୱାରା, ଝାଲେ ଧୂର୍ତ୍ତ, ନିକେଳ ବିଷ୍ଟା ଗୋଟିଏ
ଲାଲେକେବେ ଧେରେତ ଖୋଲ ବିଷ୍ଟ ରେ
ରେଖା । ଥରେ ବୁଦ୍ଧିଦେଲେ ଏହା ବିଷ୍ଟ ଦା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠେ ସମୟ ରଖେ

“ ଦି , କୁଗେନେଶ୍ବର ତ୍ୟାଗ ”

ପ୍ରବୃତ୍ତ ମୂଲ୍ୟଟ ଏ ଛା, ଅର୍ଥ ମୂଲ୍ୟ ଟ ଧ୍ୟ
ଡାଯ়ାଳରେ “କରସେବନାମ” କଥା ଲେଖି
କଥା ଥୁବା ଶୁଣାର ଆପଣ ନୁହେ । ପରୁ ନିବେଦନ
ହେସ, ବିଦ୍ୟାର ଯୋଗ୍ୟ ଚଲନ, ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ
କୋର ମୁଣ୍ଡ, ମୋରା କୁଷା ଓ ଅଛି, ଏହା
ମହାର୍ମି କୃତନ, ଇଶ୍ଵରରୁଷେ ମତୋମାତା, ଏହା
ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଧର୍ମପାତ୍ର ୧୦ ମୂଲ୍ୟ ମୂର୍ଖ ତୋବା
କେ ଯୋଗାଏ ତ ଏ ଗେରେବ ।

ଏହି ପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ମୁଖ୍ୟମାଁ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୯୯ ଅର୍କ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ମାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଏବି ସେବକେଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶକ, ମେ-
ଚେଲ ଦେଇ, ଖୋଲ ମୁହଁ, ଧୂଳ ଶ୍ଵାସ କ
ରୁହୁସୁନ୍ତର । ଏହା ଚାହାପରୁ ଗୋପ ଧର୍ଯ୍ୟକୁ
ସମୟ ରଖେ । କିମ୍ବା ଏହି ଗେରେଷ୍ଟି ।

* ଗୁଲି ଚଳନ, ଉତ୍ତରପୁରୀପେ ସମ୍ମାନିତ ।

“ ଲେଖିମାତରଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ରୂପାର ତ୍ୟାଗ ”

ଖୋଲିମୁହଁ, ଦୟାଂ ଲା ଦ୍ୱାରା ଦୟାଂ, ପ୍ରକୃତ
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୩, ୮୮, ଟ ୨୨୨ ପୁରେ ଅର୍କ ମୂଲ୍ୟ
ସଥାକମେ ଟ ୨, ଟ ୫, ଟ ୧୧୯ ମାତ୍ର ଅବେ
ଉତ୍ତରପୁରୀପେ କଳିଯାର ବନ୍ଦା କବିତା ଖୋଲ
ରୂପାର ଖୋଲ । ସୁରକ୍ଷାକାରିତାର ସଖୋତ୍ସବ
କାର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍ତରପୁରୀପେ ସମ୍ମାନିତ, ଜିଦିତିବାଚ
ବଡ଼ ପୁନର । କୁବ ଟିକେ ସମୟ ରଖେ
କିମ୍ବା ଏହି ଗେରେଷ୍ଟି ।

“ତମତା ସହିତ ରଖୁ ଖ୍ୟାତ”

ନିରୋଧ କୁପା ଏହି ସୁନାର କେଷ, ପ୍ରକଳ୍ପ
ମୂଲ୍ୟ ୫ ୧୩, ୮.୧୫, ୮ ୩୨୯, ଅର୍ଥ ୮୦୧୫
ର ୨୫, ୮ ୨୫, ୮ ୧୯ ଟଙ୍କା । ଏ ଶୁଣିବ ବିଚ
ବୁଦ୍ଧର ଶେଷ ଖୋଚ, ଖୋଦିବ ବିମା କଳାତା
ଘାର ଖୋଲ । ସହୋତ୍ରୁ କାର୍ଯ୍ୟ । ବ ୧ ଟଙ୍କା
ଦେବେଷ୍ଟ ।

୬, ରମେଶସ୍ଵା ଏକେନ୍ଦ୍ର
୨୯, ଅପ୍ରାଚିଲିପୁରଗୋଡ଼, ଓଲିକଳାର
କଲିତା।

ଶ୍ରୀ କିଶୋର ପାତେନ୍ଦ୍ର ମହୋଦୟ
ଜାତୀୟ ଅନୁମାଦିତ, ମ୍ୟାନିମଲାଙ୍କ କୋଣାର୍କ-
କର ନମ୍ବର ପ୍ରାଇମେସ୍, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଇମେସ୍, ୫
ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ପାତ୍ରଶୈଳ୍ୟମୋଗୀ ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ
ଓଡ଼ିଶା ମେଘନ୍ ଶିଖାନାନାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ବିବରିତ ହେଉଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ସ୍ଵାତାନ୍ତ ସୟକୁଳପ୍ରାଗ ସହିତ
 ‘ମୂଲ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମଣି’ ବିଶେଷଚ ଏବଂ ମୁଦ୍ରିତ
 ହୋଇ ଉଡ଼ିଥା ମିଶନ୍ ପ୍ଲାଞ୍ଚାକାରେ ସ୍ଵର୍ଗ
 ମୂଳ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥାଏ । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପକା
 ଠଂ । (କରିଥାନ୍ ମାତ୍ର) ।

ଏହାରତ୍ତା ବାଲକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକୀୟ
ଜୀବିଷ୍ମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାର୍ଶନିକ, କାନାଧିକ ଜୀବନ,
ପେଣ୍ଟିଲୁ, ଡୁଆଚ, କାଲୀ, କ୍ରୂର କାଗଜ,
ଡୁଇ ପେନ୍ସିଲୁ, ପ୍ରେର ରବର, କୁଣ୍ଡ ରବାଦ
ବିଲାଙ୍ଗ ଜୀବିଷ୍ମାନ ବିଷୟ ନିମନେ ଉପାୟର
ଅଛି । କେବାମାତ୍ରେ ଉକ୍ତ ଶପାଳାଦାର ସପ-
ରଥେଟ୍ରେଟ୍ ଶ୍ଵାର ଅରା କୋ ଗ୍ରାନ୍ଟ୍-
ବାରେବଳ ନିରାକରଣ କରିବାର ଅଜୟସ୍ଵର୍ଗରେ
ପାଇ ପାରିବେ ।

R. J. GRUNDY
Superintendent.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶକ୍ତିପ୍ରା ମୁଦ୍ରଣ ।

ବନ୍ଦମୁଦ୍ରି ଓ ଦୂଳସଙ୍ଗ ଫେରାଇ ମହୋତ୍ସବ
ଏକ ସପ୍ତାହରେ ସମ୍ମାନ ଅଭିନାଶ ଦୋଷ ପାଇ-
ଦେ ତ ତ କଟିଏବେ।

ଏହି ଶ୍ରୀଅଧିକାରୀଙ୍କରେ ଅତୁଳନୀୟ ପାଇଁ ମହାପ୍ରଦାନ
କ୍ଷେତ୍ରକ ନୀତି ଓ ସୂଚନା ମୁଦ୍ରାବୋଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟରେ । ମୋହି-
ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲାମେ କେବଳ କଷ୍ଟଜୀବି ଅଛି । କଷ୍ଟ କଷ୍ଟକୁ କଷ୍ଟ
କଷ୍ଟ କେବଳରେ ସୁଧାରିତ କରିବାର ଉପରେ ।

ଏହା କୁଳ ପ୍ରେତଶାଖକ ଓ ହରିଦୟର ଶୀଘ୍ର
ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁଳଶାଖର ସମ୍ମାନ ଦେଇଲା ବହାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଅର୍ଥ, ଅନୁଯାୟୀ, ଧାରାଙ୍କ୍ଷ, ସ୍ଵାମେତ୍ର, କୋଣ୍ଠ ଅର୍ଥ ବାନ୍ଧୁ
ଦେଇ, ବାପ, ଦାସ, କୁନ୍ତି, ପାତ୍ର ଏବଂ ବ୍ୟାକାରୀର ପ୍ରାୟେ
ମନ୍ତ୍ରର ପାଠୀ, କୁଳାଚାରୀର ମନ୍ତ୍ରର ଏବଂ ଶାସନର
ପ୍ରେତଶାଖର ଦେଇଲା, ଅର୍ଥ କହିଲା ପ୍ରେତଶାଖର କୁଳ
ଶୀଘ୍ର ଦେଇଥିବ ଦୃଢ଼ । ଆମେ ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଭାବ
କରିବାରେ ଅଧିକ କାମ କରିବ ଏହିମାନଙ୍କରେ ଧାରୁତେ-
ଧାରା, ମହିତର ସ୍ଵରକରା, ସମ୍ମାନଦେଇ ଅଳ୍ପମା କରିବ
ଦେଇଗଲାହୁସ୍ତ, କୈପାତା ପରିବର୍ତ୍ତ ଏବଂ କର୍ମମାନଦେଇ କରି
କାମ କରିବାରେ ଅଭିଭାବ ମହିତେଣତ । ସାଥି ଜାହାର ନୁହା
କରିବାରେ କୁଳ ପରିବର୍ତ୍ତ

ଶକ୍ତିର୍ଦ୍ଧ ବଜେଳା

ଏହି ଜୀବନ ମର୍ଯ୍ୟାନାଧବାବେ ଏହାମାତ୍ର ମହୋତ୍ସବ
ଦେଇଁ ମାତ୍ରମେ ଉଦ୍‌ବାଚର ଭବିଷ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ପତତ ହେଉ
ଥାଏ, ଯେହାବେ ଏହି ଜୀବନ ଦାଖଲାର ବଳେ ଅତ୍ୟ ଶ୍ରୀମଦ୍
ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଥିଲାର ବିପରୀତରେ ଏହି ଧ୍ୟାନବେଳୀ
କଥା ଉପରମ ହେଉ । ଏହା ସ୍ଵର୍ଗବଳେ କାହାକୁ ଆହୁତିର
କୁଣ୍ଡଳୀରଙ୍ଗ । ଅତିଥି ମାତ୍ର ଦେଇବମତ୍ତୁର ସମ୍ମଦ ଅଭିଭବ
ହୋଇ ଗାନ୍ତିକେ ।

କେତେ କିମ୍ବା କେତେବେଳେ ଯଦୁଗ୍ଵ ହେଲା ଏହା ?

ପରିଷକ୍ତ ଉତ୍ସାହ

(କୋର୍ଟ ସାଇଟ୍)

ବ୍ୟକ୍ତିର ହତ୍ୟାର (ମଜାର) ଗପ, ଯାଇବାରମେଳେ
କୁଣ୍ଡଳ ପଦିଲେଖ ବନ୍ଦା) ଓ କଥା ବାଣୀ ଚାଲିବାରେପରି
କୁଣ୍ଡଳ ପଦିଲେଖ ନିଃସ୍ଵ ଅବେଳା ଦେଖ । ଅକ୍ଷେତ୍ର ବହା
କରୁ ଯଦ୍ୟାକାର ଦୟ ଦେବତା ସ୍ଵର୍ଗ କାହାର କରୁଥିଲୁ ଏହି
କାହାର ଦେବତାର ଦୟାକାର ଦୟ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ମହିଳା କାର୍ଯ୍ୟ

ବ୍ୟକ୍ତି ଉନ୍ନତି ହେଲେ ଓ ଏ ପା କରେ ।

କୌଣସି ପାଇବାର | ଏହି ମନ୍ଦିର କର ଦିଲାଗରୁ

୧୯୭ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜୟାମତୀ

Journal of Health Politics, Policy and Law, Vol. 35, No. 4, December 2010
DOI 10.1215/03616878-35-4 © 2010 by The University of Chicago

ଭାର୍ତ୍ତର ମେଳର ସାହେବ ଅଧିକ, ଦ୍ୱାଦ୍ଶୀତ ବେଳେ ଭଲଭାବେ ପରିଚାଳନା ପରିଚାଳନା

ବିଦ୍ୟାକଳସରରେ ମୁଗ୍ନାତ୍ମକ ଅଶୀଖାନ । ଏହି ଉପରୁଷର ଦୃଶ୍ୟ, ପାଞ୍ଚଦୋଷକଣ୍ଠ
କରିବାକୁ ଅମୋଦ, ବାଚଗ୍ରହ ଘେରିର ରଥା, ଧାରୁହୋଦୀଳକ୍ଷୟ ଓ ପ୍ରମେତ ପାତାରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଏ ଅବ୍ୟାପ୍ତି । କ୍ଷୁଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ, କେବୁ ପରସ୍ପାର କରିବାକୁ, ହେବ କୁଝ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଖିବା
କୁ ସମ୍ଭବ ।

ଅବଳେ, ଅମାରିତ ସୁଖାକାଶ ଶକ୍ତିରୀ, ଅଲୋକର ଧର୍ମମହାର କ୍ଷିତିଜ ପ୍ରମାଣ, ତାର ଜୀବି ଦେଉଥି ତାଦାର ୨୯ ବୃଦ୍ଧ ନାହିଁ ପ୍ରତିରୋଧ ଦେଇ ।

୫ । ମହାମାତ୍ର ମହାବିନୀ ସାଇ ସୂଚିଲଦେଖ କାନ୍ପାରୁ ବେଳିଅଶ୍ରୁ:—“***ମୁଁ
କାଷିତେଜବୁଧେ କରୁଥିଲେ “ଭଲେବନ୍ଦୁ ସାଇବା” ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିବାର କରିବା ଓ ଏହି
ଦୃଷ୍ଟି ଦେବୁ ଦିନେ ଗୋଟିଏବି କରିବା ଧରିରେ ପରୋହୁଁ” ।

୨ । ମହାନୀଳ ମହାରାଜୀ ଗଛ ଉଚନ୍ତି ଦେଖ କେତୋଟଙ୍କା ବୁଲାଇ ଥାଏନ୍ତି — “***
କଷାପକର ମୋଦରେ ପଢି *** ଆଶ ମନୋଦର, ବ୍ୟଥକର ଦେବୀ କୁରେ ଆଶ ଅକୁ
ପକାର ଦେଲ ଧେଖୁରେ ଧାର ଅଛ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲ । ଦେଖ ଅପରମାତର ଦେଲେହିରେତୁ
ସ୍ଵାଧୀନ ଗଣ ଦ୍ୱାରା ଧାରିବ ଗାହି । ମୋତେ ଅପ୍ରକାଶ କରିବିଲାବିଦିବି” ।

“ । ପରାମାଣୁ-ମହାବଳୀ-କଳିତା ମର୍ବଳୀଙ୍କୁ କରିଦିବାରେ କେତେବେଳେ—“ରତ୍ନ ପରାମାଣୁ କଥ ଦିଲୁ ଆଏଇ ଦକ୍ଷି କରିବାର ନଳେବିଟ୍ଟେ ସାରଥୀର ଜୀବତ ଅଧିକ ଅଟେ” ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ଏଣ୍ଡର୍ ଲିମଟେଡ୍ ପରିଧିକୁ ସଥିକାମେ ରଖାଯାଇଛି ଏହାରେ ଜାଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମୂଳକ